

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν **2** ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· **3** οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· **5** ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας· **6** Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; **7** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, **8** ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· **10** Καὶ ὡς ἀπενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, **11** οἱ καὶ εἶπον· ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ὁ Ἰησοῦς ἀποδεικνύει τὴν ἀνάστασί του μὲ πολλὰ τεκμήρια

1 Τὸ πρῶτο βιβλίον συνέγραψα, Θεόφιλε, γιὰ ὅλα, ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἔπραξε καὶ δίδαξε, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν **2** μέχρι τὴν ἡμέρα ποὺ ἀνελήφθη, ἀφοῦ μὲ Πνεῦμα Ἅγιο ἔδωσε ἐντολὰς στοὺς ἀποστόλους ποὺ ἐξελέξε. **3** Σ' αὐτοὺς καὶ ἀπέδειξε τὸν ἑαυτό του ζωντανὸ μετὰ τὸ θάνατό του μὲ πολλὰ τεκμήρια. Γιὰ σαράντα ἡμέρες ἐμφανιζόταν σ' αὐτοὺς καὶ μιλοῦσε γιὰ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἰησοῦς συνιστᾷ ἀναμονὴ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

4 Καὶ παρουσιαζόμενος σὲ σὺνάξιν τοὺς εἶπε: «Νὰ μὴν ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀλλὰ νὰ περιμένετε νὰ ἐκπληρώσῃ ὁ Πατέρας τὴν ὑπόσχεσι, γιὰ τὴν ὁποία ἀκούσατε ἀπὸ μένα. **5** Διότι ὁ μὲν Ἰωάννης βάπτισε μὲ νερό, σεῖς δὲ σὲ λίγες ἡμέρες θὰ βαπτισθῆτε μὲ Πνεῦμα Ἅγιο». **6** Ἐκεῖνοι δὲ ὅλοι μαζί τὸν πλησίασαν καὶ τὸν ρώτησαν: «Κύριε, θ' ἀποκαταστήσῃς τὸν καιρὸ τοῦτο τῆ βασιλεία στὸν Ἰσραήλ;». **7** Τοὺς εἶπε δέ: «Δὲν ἀνήκει σὲ σᾶς νὰ γνωρίζετε χρόνους ἢ καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατέρας ἔθεσε στὴ δική του ἐξουσία. **8** Ἀλλὰ θὰ λάβετε δύναμι, ὅταν ἔλθῃ ἐπάνω σας τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, καὶ θὰ μοῦ εἴσθε μάρτυρες (κῆρυκες) στὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ σ' ὅλη τὴν Ἰουδαία καὶ Σαμαρεία, καὶ ὡς τὰ πέρατα τῆς γῆς».

Ἡ ἀνάληψι τοῦ Ἰησοῦ

9 Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτά, καθὼς αὐτοὶ κοίταζαν, ὑψώθηκε ἀπὸ τὴ γῆ, καὶ ἓνα σύννεφο τὸν παρέλαβε ἀπὸ κάτω καὶ τὸν ἀπέκρυψε ἀπὸ τὰ μάτια τους. **10** Καὶ καθὼς ἀτένιζαν στὸν οὐρανὸ παρακαλουθῶντας τὴν ἀνοδικὴ πορεία του, ἰδοὺ δύο ἄνδρες παρουσιάσθησαν σ' αὐτοὺς μὲ λευκὴ ἐνδυμασία, **11** καὶ εἶπαν: «ἄνδρες Γαλιλαῖοι! Τί στέκεσθε ἐδῶ κοιτάζοντας στὸν οὐρανόν; Αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, ποὺ ἔφυγε ἀπὸ σᾶς καὶ ἀνέβηκε στὸν οὐρανόν, ἔτσι θὰ ἔλθῃ, ὅπως τὸν εἶδατε νὰ πορεύεται στὸν οὐρανόν».

Οἱ ἀπόστολοι, ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἄλλοι πιστοὶ
προσευχόμενοι στὸ ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, Σαββάτου ἔχον ὁδόν. 13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶον οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. 14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν· ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν· 16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν, 17 ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχε τὸν κληρὸν τῆς διακονίας ταύτης. 18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτίσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνῆς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. 19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἰακωβὸν, τουτέστι Χωρίον αἵματος. 20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβει ἕτερος.

21-22 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων. 23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον

12 Τότε ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τοῦ ὄρους, πού λέγεται Ἐλαιῶν, πού εἶναι κοντὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, σὲ ἀπόστασι πορείας Σαββάτου (ἐνὸς καὶ μισοῦ σχεδὸν χιλιόμετρο). 13 Καὶ ὅταν μπῆκαν εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶο, ὅπου ἔμεναν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἀνδρέας, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Ματθαῖος, ὁ Ἰάκωβος τοῦ Ἀλφαίου καὶ ὁ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰακώβου. 14 Ὅλοι αὐτοὶ μὲ μίαν ψυχὴν ἐπιδίδονταν εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν δεήσιν μαζί μὲ τὴν γυναῖκα, μάλιστα καὶ τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μαζί μὲ τοὺς ἀδελφούς του.

Ὁ Πέτρος ὁμιλεῖ γιὰ τὸ κατάντημα τοῦ Ἰούδα

15 Αὐτὲς δὲ τὶς ἡμέρες σηκώθηκε ὁ Πέτρος ἀνάμεσα στοὺς μαθητάς, –καὶ ἦταν πλῆθος προσώπων μαζί, περίπου ἑκατὸν εἴκοσι,– καὶ εἶπε: 16 «Ἀδελφοί! Δὲν ἦταν δυνατό νὰ μὴν ἐκπληρωθοῦν αὐτοὶ οἱ λόγοι τῆς Γραφῆς, πού προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο μὲ τὸ στόμα τοῦ Δαβὶδ γιὰ τὸν Ἰούδα, πού ἔγινε ὁδηγὸς σ' ἐκείνους, πού συνέλαβαν τὸν Ἰησοῦ. 17 Διότι εἶχε συγκαταριθμηθῆ μὲ μᾶς, καὶ ἔλαχε τὴ μερίδα αὐτῆς τῆς διακονίας (τῆς ἀποστολικῆς). 18 Αὐτὸς δὲ ἀπέκτησε χωράφι μὲ ἀδικη ἀμοιβή. Ἄλλ' ἔπεσε μὲ τὸ πρόσωπο κατὰ γῆς, καὶ μὲ κρότο ἔσπασε εἰς μέσο (εἰς τὴν κοιλία), καὶ ἐξεχύθησαν ὅλα τὰ σπλάγχνα του. 19 Καὶ ἐγίνετο γνωστὸ σ' ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, ὥστε τὸ χωράφι ἐκεῖνο νὰ ὀνομασθῆ εἰς τὴν δικήν τους γλῶσσα Ἰακωβὸν, δηλαδὴ Χωράφι αἵματος. 20 Σχετικὰ ἔχει γραφῆ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν: Ἄς γίνῃ ἡ κατοικία του ἔρημος, καὶ κανεὶς νὰ μὴ κατοικῇ σ' αὐτή· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ (τὸ χωράφι του) ἄς λάβῃ ἄλλος».

Ἡ ἐκλογή τοῦ Ματθαίου ἀπὸ τὸν πιστὸ λαὸν καὶ τὸ Θεό

21-22 Πρέπει τώρα, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀνδρες, πού ἦταν μαζί μας καθ' ὅλο τὸ χρόνο, κατὰ τὸν ὅποιο ἔζησε μαζί μας ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀπὸ τότε πού βαπτίσθηκε ἀπὸ τὸν Ἰωάννη ὡς τὴν ἡμέραν πού ἀνελήφθη ἀπὸ ἀνάμεσά μας, νὰ γίνῃ μαζί μὲ μᾶς μάρτυς τῆς ἀναστάσεώς του». 23 Καὶ πρότειναν δύο, τὸν Ἰωσήφ τὸ λεγόμενον Βαρσαββᾶ, πού ἐπωνομάσθηκε Ἰουστὸς, καὶ τὸν Ματθαῖον. 24 Καὶ προσευχήθηκαν καὶ εἶπαν: «Σὺ, Κύριε, πού γνωρίζεις τὶς καρδιὰς ὅλων, φανέρωσε ποι-

Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουῆτος, καὶ Ματθίαν, **24** καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ, Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα, **25** λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. **26** Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. **2** Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· **3** καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, **4** καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. **5** Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· **6** γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. **7** Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; **8** Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἔγεννήθημεν; **9** Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, **10** Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, **11** Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. **12** Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι; **13** Ἄλλοι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσὶ.

ὅς εἶναι ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοῦς τοὺς δύο, ποὺ ἐξέλεξες **25** γιὰ νὰ πάρῃ σὰν θεῖο λαχρὸν τὴ θέσι αὐτῆς τῆς διακονίας καὶ ἀποστολῆς, ἀπ' τὴν ὁποία ἐξετράπη ὁ Ἰούδας γιὰ νὰ πάῃ στὸν τόπο ποὺ τοῦ ἄρμοζε». **26** Καὶ ἔβαλαν κλήρους μετὰ τὰ ὀνόματά τους, καὶ ἔπεσε ὁ κλῆρος στὸ Ματθία, καὶ συγκαταριθμήθηκε μαζί με τοὺς ἑνδεκα ἀποστόλους.

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὡς βιαία πνοή καὶ πύρινες γλῶσσες

2 Καὶ ὅταν ἦλθε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι μαζί στὸ ἴδιο μέρος. **2** Καὶ ἦλθε αἰφνιδίως ἀπὸ τὸν οὐρανὸ βοή σὰν βοή κινουμένου ὄρητικου ἀνέμου, καὶ γέμισε ὅλο τὸ σπίτι, ὅπου ἦταν. **3** Καὶ φάνηκαν σ' αὐτοὺς γλῶσσες σὰν πύρινες, ποὺ διαμοιράζονταν, καὶ κάθησε κάθε μία σὲ καθένα ἀπ' αὐτούς. **4** Καὶ γέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιο, καὶ ἄρχισαν νὰ ὁμιλοῦν μετὰ ξένες γλῶσσες, ὅπως τὸ Πνεῦμα ἔδινε σ' αὐτοὺς (τὴν ἰκανότητα) νὰ ὁμιλοῦν. **5** Κατοικοῦσαν δὲ στὴν Ἱερουσαλὴμ εὐλαβεῖς Ἰουδαῖοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, ποὺ ὑπάρχουν κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανό. **6** Ὅταν δὲ ἦλθε αὐτὴ ἡ βοή, συγκεντρώθηκε τὸ πλῆθος καὶ ἔγινε ἐμβρόντητο, διότι καθένας ἄκουε νὰ ὁμιλοῦν στὴ δική του γλῶσσα. **7** Ἔμεναν δὲ ὅλοι ἐκστατικοὶ καὶ θαύμαζαν καὶ ἔλεγον μεταξύ τους: «Νά, ὅλοι αὐτοί, ποὺ ὁμιλοῦν, δὲν εἶναι Γαλιλαῖοι; **8** Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομε καθένας στὴ δική μας γλῶσσα, στὴν ὁποία γεννηθήκαμε; **9** Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίτες, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας, καὶ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ἀσίας, **10** καὶ τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Παμφυλίας, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν μερῶν τῆς Λιβύης ποὺ ἐκτείνεται πρὸς τὴν Κυρήνη, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ποὺ διαμένουν ἐδῶ, **11** καὶ Ἰουδαῖοι καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομε νὰ ὁμιλοῦν στὶς γλῶσσες μας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ». **12** Naί, ἔμεναν ἐκστατικοὶ ὅλοι (οἱ εὐλαβεῖς) καὶ ἀποροῦσαν καὶ ἔλεγον ὁ ἕνας στὸν ἄλλο: «Τί ἄραγε νὰ σημαίνει αὐτό;». **13** Ἄλλοι δὲ χλευάζαν καὶ ἔλεγον: «Εἶναι μεθυσμένοι».

14 Σταθείς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἴνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωπίασθε τὰ ῥήματά μου. 15 Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· 16 ἀλλὰ τοῦτο ἔστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ· 17 **Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὄρασεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται.** 18 καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι. 19 **Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·** 20 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκοτός καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. 21 **Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.**

22 Ἴνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε, 23 τοῦτον τῇ ὀρισμένη βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε· 24 ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ. 25 **Δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προωρῶμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ.** 26 **Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδιά μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,** 27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδου

Ὁ Πέτρος κηρύττει γιὰ τὴν ἔκχυσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

14 Τότε ὁ Πέτρος στάθηκε μαζί με τοὺς ἑνδεκα καὶ ὕψωσε τὴ φωνή του καὶ κήρυξε σ' αὐτούς: «Ἰουδαῖοι καὶ ὅλοι, ὅσοι κατοικεῖτε τὴν Ἱερουσαλὴμ! Αὐτὸ νὰ ξέρετε ἐσεῖς, καὶ ἀκούσετε προσεκτικὰ τὰ λόγια μου. 15 **Λοιπὸν, αὐτοὶ δὲν εἶναι μεθυσμένοι, ὅπως ἐσεῖς νομίζετε, διότι ἡ ὥρα εἶναι ἐννέα τὸ πρωί.** 16 **Ἄλλ' αὐτὸ (τὸ καταπληκτικὸ φαινόμενο) εἶναι ἐκεῖνο, ποῦ ἔχει λεχθῆ διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἰωήλ:** 17 **Καὶ θὰ συμβῆ κατὰ τὶς ἔσχατες ἡμέρες (κατὰ τὴ χριστιανικὴ ἐποχὴ), λέγει ὁ Θεός, αὐτό: Θὰ ἐκχύσω ἀπὸ τὸ Πνεῦμα μου σὲ κάθε ἄνθρωπο, καὶ θὰ προφητεύουν (θὰ ὀμιλοῦν μεθεῖς) οἱ υἱοὶ σας καὶ οἱ θυγατέρες σας. Καὶ οἱ νέοι σας θὰ βλέπουν ὄραματα, καὶ οἱ γέροντές σας θὰ ὀνειρεύονται ἀποκαλυπτικὰ ὄνειρα.** 18 **Ἀκόμη καὶ στοὺς δούλους μου καὶ στὶς δούλες μου τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες θὰ ἐκχύσω ἀπὸ τὸ Πνεῦμα μου, καὶ θὰ προφητεύουν.** 19 **Καὶ θὰ δείξω καταπληκτικὰ φαινόμενα στὸν οὐρανὸ ἐπάνω, καὶ σημεῖα στὴ γῆ κάτω, αἶμα καὶ φωτιά καὶ σύννεφα καπνοῦ (σημεῖα καταστροφῶν).** 20 **Ὁ ἥλιος θὰ μεταβληθῆ σὲ σκοτάδι, καὶ ἡ σελήνη θὰ γίνῃ κόκκινη σὰν αἶμα, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ ἐνδοξη.** 21 **Καὶ ὅποιοι θὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θὰ σωθῆ».**

Ὁ Πέτρος κηρύττει γιὰ τὴ σταύρωσι καὶ τὴν ἀνάστασι τοῦ Ἰησοῦ

22 «Ἰσραηλίτες! Προσέξτε αὐτὰ τὰ λόγια. Τὸν Ἰησοῦ τὸ Ναζωραῖο, ἄνδρα διαπιστευμένο σὲ σᾶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μεθεῖς θαύματα καὶ καταπληκτικὰ ἔργα καὶ σημεῖα, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἔκανε δι' αὐτοῦ ἀνάμεσά σας, ὅπως καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι γνωρίζετε, 23 αὐτόν, σύμφωνα μετὰ τὸ ὀρισμένο σχέδιο καὶ τὴν προαπόφασιν τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ παραδόθηκε καὶ τὸν συλλάβατε, μετὰ χεῖρια ἀνθρώπων χωρὶς τὸ Νόμο (ἔθνικῶν, Ρωμαίων) τὸν καρφώσατε στὸ σταυρὸ καὶ τὸν φονεύσατε. 24 Ἄλλ' ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε καὶ ἔπαυσε τοὺς πόνους τοκετοῦ, ποῦ εἶχε ὁ θάνατος. Διότι (ὅπως τὸ παιδί δὲν εἶναι δυνατό νὰ κρατηθῆ στὴν κοιλία τῆς ἐπίτοκης γυναίκας, ἔτσι) αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) δὲν ἦταν δυνατό νὰ κρατηθῆ ἀπ' αὐτόν (τὸν θάνατο). 25 Ὁ Δαβὶδ δὲ λέγει γι' αὐτόν: Πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου εἶχα πάντοτε τὸν Κύριο. Γι' αὐτὸ εἶναι στὰ δεξιὰ μου, γιὰ νὰ μὴ ταραχθῶ. 26 Γι' αὐτὸ εὐφράνθηκε ἡ καρδιά μου, καὶ ὕμνησε ἡ γλῶσσα μου. Ἀκόμη δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου θὰ κατοικήσῃ στὸν τάφο μετὰ ἀσφάλεια. 27 Διότι δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃς

οὐδέ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. **28** Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυῖδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. **30** Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, **31** προῖδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδου οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. **32** Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. **33** Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ Πατρός, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. **34** Οὐ γὰρ Δαυῖδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, **35** ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **36** Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί; **38** Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **39** Ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. **40** Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρητο καὶ παρεκάλει λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης! **41** Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλια.

τὴν ψυχὴ μου στὸν ἄδη, οὔτε θ' ἀφήσης τὸν ὄσιό σου (ὡς πρὸς τὸ σῶμα) νὰ γνωρίσῃ φθορά (σῆφι, ἀποσύνθεσι). **28** Μοῦ γνώρισες δρόμους ζωῆς, θὰ μὲ γεμίσης εὐφροσύνη διὰ τῆς δυνάμεώς σου.

29 Ἀδελφοί! Μπορῶ νὰ σᾶς πῶ μὲ βεβαιότητα γιὰ τὸν πατριάρχη Δαβίδ, ὅτι καὶ πέθανε καὶ θάφτηκε, καὶ τὸ μνημα του εἶναι ἐδῶ μέχρι σήμερα. **30** Ἄλλ' ἐπειδὴ ἦταν προφήτης καὶ γνώριζε, ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ὑποσχέθηκε μὲ ὄρκο, ὅτι ἀπὸ ἀπόγονο τῶν σπλάγγων του θὰ φέρῃ ὡς ἄνθρωπο στὴν ὑπαρξί τὸ Χριστό (τὸ Μεσσία), γιὰ νὰ καθήσῃ στὸ θρόνο του, **31** προφητικὰ ὠμίλησε γιὰ τὴν ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δηλαδὴ δὲν ἐγκαταλείφθηκε ἡ ψυχὴ του στὸν ἄδη, οὔτε ἡ σὰρκα του γνώρισε φθορά (σῆφι, ἀποσύνθεσι). **32** Αὐτὸν τὸν Ἰησοῦ ἀνέστησεν ὁ Θεός. Αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ὅλοι ἐμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. **33** Ἀφοῦ δὲ ἡ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ τὸν ὑψωσε στὸν οὐρανὸ καὶ ἔλαβε ἀπὸ τὸν Πατέρα τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πὸ εἶχε ὑποσχεθῆ, ἔχουσε ἀφθόνως αὐτό, πὸ τώρα ἐσεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. **34** Ὁ Δαβίδ βεβαίως δὲν ἀνέβηκε στὸν οὐρανό, λέγει δὲ ὁ ἴδιος· Εἶπε ὁ Κύριος στὸν Κύριό μου· Κάθησε στὰ δεξιὰ μου, **35** ἕως ὅτου κάνω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιο τῶν ποδιῶν σου. **36** Ἄς γνωρίζῃ λοιπὸν μὲ βεβαιότητα ὅλο τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ Θεὸς καὶ Κύριο καὶ Χριστό (Μεσσία) ἀνέδειξεν αὐτόν, τοῦτον δηλαδὴ τὸν Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖο σεῖς σταυρώσατε».

Πλούσιο τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κηρύγματος τῆς Πεντηκοστῆς

37 Ὄταν δὲ ἄκουσαν, ἡ καρδιά τους ἤλθε σὲ κατάνυξι, καὶ εἶπαν πρὸς τὸν Πέτρο καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους: «Τί νὰ κάνουμε, ἀδελφοί;». **38** Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς εἶπε: «Μετανοήσατε, καὶ νὰ βαπτισθῆ καθεὶνας σας στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (πιστεύοντας δηλαδὴ στὸν Ἰησοῦ Χριστό), γιὰ νὰ συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες, καὶ θὰ λάβετε τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **39** Διότι γιὰ σᾶς εἶναι ἐκεῖνο πὸ ὑποσχέθηκε ὁ Θεός, καὶ γιὰ τὰ παιδιά σας, καὶ γιὰ ὅλους ἐκείνους πὸ βρίσκονται μακριά (τοὺς ἐθνικοὺς δηλαδὴ), ὅσους θὰ προσκαλέσῃ ὁ Κύριος ὁ Θεός μας». **40** Καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα λόγια κήρυττε ἐντόνως, καὶ προέτρεπε λέγοντας: «Σωθῆτε ἀπ' αὐτὴ τὴ γενεὰ τὴ διεστραμμένη!». **41** Αὐτοὶ δὲ εὐχαρίστως ἀποδέχθηκαν τὸ λόγο του καὶ βαπτίσθησαν, καὶ προστέθηκαν (στοὺς πιστοὺς, στὴν Ἐκκλησία) τὴν ἡμέρα ἐκείνη περὶπου τρεῖς χιλιάδες πρόσωπα.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. 43 Ἐγένετο δὲ πάση ψυχῇ φόβος, πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. 44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά, 45 καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι καθότι ἄν τις χρεῖαν εἶχε· 46 καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, 47 αἰνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

3 Ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. **2** Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν· **3** ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην. **4** Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** Ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. **6** Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἄργυριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι. Ὁ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειρε καὶ περιπάτει. **7** Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά, **8** καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν. **9** Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν· **10** ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

Ὑποδειγματικὴ ζωὴ στὴν πρώτη χριστιανικὴ κοινότητα

42 Ἐπιδίδονταν δὲ μὲ ζῆλο στὴν παρακολούθησι τῆς διδασκαλίας τῶν ἀποστόλων, καὶ στὴν ἄσκησι φιλανθρωπίας καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ στὴ συμμετοχῇ στὴ Θεῖα Εὐχαριστία, καὶ στὶς προσευχές. **43** Καὶ δέος κατέλαβε κάθε ψυχῇ, καὶ πολλὰ καταπληκτικὰ θαύματα καὶ σημεῖα γίνονταν μέσω τῶν ἀποστόλων. **44** Ὅλοι δὲ οἱ πιστοὶ ἦταν ἐνωμένοι διὰ τοῦ αὐτοῦ φρονήματος καὶ σκοποῦ, καὶ εἶχαν τὰ πάντα κοινά. **45** Ἀκόμη καὶ τὰ κτήματα καὶ τὶς περιουσίες τοὺς πωλοῦσαν καὶ τὰ μοίραζαν σὲ ὅλους ἀναλόγως μὲ τὴν ἀνάγκη καθενός. **46** Καὶ καθημερινῶς συχνάζοντας μὲ ἀκούραστο ζῆλο καὶ μὲ ὁμοφυχία στὸ ναό, καὶ τελώντας τὴ Θεῖα Εὐχαριστία σὲ σπίτια, μεταλάμβαναν τροφή μὲ ἀγαλλίασι καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς. **47** Καὶ δόξαζαν τὸ Θεό, καὶ ἀπολάμβαναν ἐκτίμησι ἀπ' ὅλο τὸ λαό. Ὁ δὲ Κύριος πρόσθετε καθημερινῶς στὴν Ἐκκλησίᾳ ὄσους ἦταν γιὰ σωτηρία.

Θεραπεία ἐκ γενετῆς χωλοῦ

3 Μαζὶ δὲ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαιναν στὸ ναὸ κατὰ τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς τὴν τρίτη ἀπογευματινῇ. **2** Κάποιος δὲ ἄνθρωπος, ποὺ ἦταν κουτσὸς ἐκ γενετῆς, μεταφερόταν βασταζόμενος, τὸν ὅποιον ἔθεταν καθημερινῶς κοντὰ στὴ θύρα τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ, τὴ λεγομένη Ὠραία, γιὰ νὰ ζητῇ ἐλεημοσύνη ἀπ' αὐτούς, ποὺ ἔμπαιναν στὸν ἱερὸ περίβολο τοῦ ναοῦ. **3** Αὐτός, ὅταν εἶδε τὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἰωάννη, ποὺ θὰ ἔμπαιναν στὸν ἱερὸ περίβολο τοῦ ναοῦ, ζητοῦσε νὰ λάβῃ ἐλεημοσύνη. **4** Τότε ὁ Πέτρος προσήλωσε σ' αὐτὸν τὸ βλέμμα του μαζὶ μὲ τὸν Ἰωάννη καὶ εἶπε· «Κοίταξε σ' ἐμᾶς». **5** Αὐτὸς δὲ τοὺς κοίταξε μὲ προσοχή, περιμένοντας νὰ λάβῃ κάτι ἀπ' αὐτούς. **6** Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· «Ἀσῆμι καὶ χρυσάφι δὲν ὑπάρχει σ' ἐμένα. Ἄλλ' αὐτὸ ποὺ ἔχω, σοῦ τὸ δίνω· Μὲ τὴ δύναμι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σήκω καὶ βάδιζε». **7** Καὶ ἀφοῦ τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ δεξιὸ χέρι, τὸν σήκωσε. Καὶ ἀμέσως στερεώθηκαν τὰ πέλματα καὶ οἱ ἀστράγαλοί του. **8** Καὶ πηδώντας στάθηκε ὄρθιος, καὶ περιπατοῦσε. Καὶ μπῆκε μαζὶ τοὺς στὸν ἱερὸ περίβολο τοῦ ναοῦ περιπατῶντας καὶ πηδώντας καὶ δοξάζοντας τὸ Θεό. **9** Καὶ τὸν εἶδε ὅλος ὁ λαὸς νὰ περιπατῇ καὶ νὰ δοξάζῃ τὸ Θεό. **10** Καὶ τὸν ἀναγνώριζαν, ὅτι αὐτὸς ἦταν, ποὺ καθόταν πλησίον τῆς Ὠραίας πύλης τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ γιὰ ἐλεημοσύνη, καὶ ἔμειναν ἔκθαμβοι καὶ ἐκστατικοὶ γι' αὐτὸ ποὺ συνέβη σ' αὐτόν.

Ἡ πίστι στὸ Χριστὸ αἰτία τῆς θεραπείας τοῦ χωλοῦ

11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένη Σολομῶντος ἑκθαμβοί. 12 Ἴδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλίται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτεινίζετε ὡς ἰδία δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; 13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· 14 ὑμεῖς δὲ τὸν Ἅγιον καὶ Δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, 15 τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. 16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὡσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· 18 ὁ δὲ Θεὸς ἂν προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παθεῖν τὸν Χριστόν, ἐπλήρωσεν οὕτω.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἀμαρτίας, 20 ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Χριστὸν Ἰησοῦν, 21 ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος. 22 Μωυσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. 23 Ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις ἐὰν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. 24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ

11 Ἐνῶ δὲ ὁ κουτσός, ποὺ θεραπεύθηκε, δὲν ξεκολλοῦσε ἀπὸ τὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἰωάννη, ἔτρεξε μαζί σ' αὐτοὺς ὅλος ὁ λαὸς στὴ στοᾶ, ποὺ λεγόταν τοῦ Σολομῶντος, γεμάτος θαυμασμό. 12 Ὅταν δὲ ὁ Πέτρος εἶδε (τὴ συρροὴ τοῦ πλήθους), εἶπε στὸ λαό: «Ἰσραηλίτες! Γιατί θαυμάζετε γι' αὐτό; Γιατί ἔχετε καρφωμένα τὰ μάτια σας σ' ἐμᾶς, σὰν νὰ ἔχουμε κάνει μὲ δική μας δύναμι ἢ εὐσεβεία νὰ περιπατῆ αὐτός; 13 Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας, δόξασε τὸ δούλο του Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖο σεῖς παραδώσατε καὶ ἀρνηθήκατε ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔκρινε ὡς ὀρθὸ νὰ τὸν ἀπολύσῃ. 14 Ναί, σεῖς τὸν Ἅγιο καὶ Δίκαιο (τὸν ἀγαθὸ καὶ καλὸ μὲ ἀπόλυτη ἔννοια) ἀρνηθήκατε. Καὶ ζητήσατε νὰ σᾶς χαρισθῆ ἄνθρωπος φονιάς, 15 ἐνῶ τὸν ἀρχηγὸ τῆς ζωῆς (τὸν αἴτιο τῆς ζωῆς, τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς) φονεύσατε. Ἄλλ' ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἐμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. 16 Αὐτὸν δέ, τὸν ὁποῖον βλέπετε καὶ γνωρίζετε, ἀνῶρθωσε ἡ δύναμι αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ) λόγῳ τῆς πίστεως στὸ ὄνομά του. Ναί, ἡ πίστι σ' αὐτόν (τὸν Ἰησοῦ) ἔδωσε σ' αὐτόν τὴ σωματικὴ αὐτῆ ἀκεραιότητα, ὅπως βλέπετε ὅλοι σεῖς.

17 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ξέρω, ὅτι ἀπὸ ἄγνοια πράξατε, ὅπως καὶ οἱ ἄρχοντές σας. 18 Ὁ δὲ Θεὸς πραγματοποίησε ἔτσι (μὲ τὴν καταδίκη δηλαδὴ καὶ τὴ θανάτῳ τοῦ Ἰησοῦ) ὅσα προανήγγειλε μὲ τὸ στόμα ὄλων τῶν προφητῶν του, ὅτι θὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς (ὁ Μεσσίας)».

Μετάνοια γιὰ ἀπόλαυσι τῶν μεσσιακῶν εὐλογιῶν

19 «Μετανοήσατε λοιπὸν καὶ ἐπιστρέψετε, γιὰ νὰ ἐξαλειφθοῦν οἱ ἀμαρτίες σας, 20 ὥστε νὰ ἔλθουν καιροὶ ἀναψυχῆς ἀπὸ τὸν Κύριο, καὶ ν' ἀποστείλῃ τὸν προωρισμένο γιὰ σᾶς Μεσσία Ἰησοῦ. 21 Αὐτὸν πρόκειται νὰ κρατήσῃ ὁ οὐρανὸς μέχρι τὸ χρόνο τῆς ἐκπληρώσεως ὄλων, ὅσα εἶπε ὁ Θεὸς μὲ τὸ στόμα ὄλων τῶν ἁγίων προφητῶν του ἀπὸ ἀρχαιοτάτους χρόνους. 22 Ὁ Μωυσῆς, ὡς γνωστόν, εἶπε πρὸς τοὺς πατέρες: Προφήτη γιὰ σᾶς θὰ φέρῃ στὸν κόσμον ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σας ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνεῖς σας, ὅπως ἔφερε ἐμένα (ὡς νομοθέτη καὶ μεσίτη). Σ' αὐτόν νὰ ὑπακούσετε καθ' ὅλα, ὅσα θὰ σᾶς πῆ. 23 Καὶ ὅποιος δὲν θὰ ὑπακούσῃ στὸν προφήτη ἐκεῖνο, θὰ ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ. 24 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ προφῆτες ἀπὸ τὸ Σαμουὴλ καὶ τοὺς μετέπειτα ὅσοι κήρυξαν, προανήγγειλαν καὶ τὶς ἡμέρες αὐτές (τὶς μεσσιακές). 25 Σεῖς εἰσθε ἀπόγονοι τῶν προφητῶν

κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. **25** Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· **Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.** **26** Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, **2** διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν· **3** καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἡδῆ. **4** Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ, **6** καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ, **7** καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; **8** Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ! **9** Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, **10** γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. **11** Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. **12** Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομα ἔστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

καὶ κληρονόμοι τῆς διαθήκης, τὴν ὁποία ἔκανε ὁ Θεὸς μετὰ τοὺς πατέρας μας, λέγοντας στὸν Ἀβραάμ: **Καὶ διὰ μέσου τοῦ ἀπογόνου σου (τοῦ Μεσσία) θὰ εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς.** **26** Σὲ σᾶς πρῶτα ὁ Θεός, ἀφοῦ ἔφερε στὸν κόσμον τὸν δούλο τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ἀπέστειλε γιὰ νὰ σᾶς εὐλογῇ, ὅταν ὁ καθένας ἀφήνετε τὶς κακίες καὶ τὶς κακὲς πράξεις σας».

Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης στὴ φυλακὴ

4 Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ (ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης) μιλοῦσαν πρὸς τὸ λαό, αἰφνιδίως παρουσιάσθησαν σ' αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς φρουρᾶς τοῦ ναοῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, **2** πλήρεις ἀγανακτήσεως, διότι δίδασκαν τὸ λαὸ καὶ κήρυτταν στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασι. **3** Καὶ τοὺς συνέλαβαν καὶ τοὺς φυλάκισαν, γιὰ νὰ τοὺς δικάσουν κατὰ τὴν αὐριανὴ ἡμέρα, διότι ἦταν πλέον βράδυ. **4** Ἀλλὰ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀκροατὰς τοῦ λόγου πίστευσαν, καὶ ἔτσι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ἀνῆλθε σὲ περίπου πέντε χιλιάδες.

Πέτρος καὶ Ἰωάννης στὸ συνέδριο Ἀνάκρισι γιὰ τὴν θεραπεία τοῦ χωλοῦ

5 Τὴν ἄλλη δὲ ἡμέρα συνῆλθαν στὰ Ἱεροσόλυμα οἱ ἄρχοντες αὐτῶν (τῶν Ἰουδαίων), καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ γραμματεῖς, **6** καὶ ὁ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ ὁ Καϊάφας, καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι κατάγονταν ἀπὸ ἀρχιερατικὸ γένος. **7** Καὶ ἀφοῦ τοὺς ἔστησαν ἐνώπιόν τους (τοὺς δύο ἀποστόλους), ρωτοῦσαν: «Μὲ ποιά δύναμι ἢ με ποῖό ὄνομα κάνατε αὐτὸ ἐσεῖς;». **8** Τότε ὁ Πέτρος γέμισε μετὰ Πνεῦμα Ἁγίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς: «Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ! **9** Ἀφοῦ ἐμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐξ αἰτίας εὐεργεσίας πρὸς ἀσθενῆ ἄνθρωπο, μετὰ τί αὐτὸς ἔγινε καλά, **10** νὰ ξέρετε ὅλοι σεῖς, καὶ ὅλος ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν ὁποῖο σεῖς σταυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν, μ' αὐτὸ (τὸ ὄνομα) αὐτὸς παρίσταται ἐνώπιόν σας ὑγιής. **11** Αὐτὸς εἶναι ὁ λίθος, ποὺ περιφρονήθηκε ὡς τιποτένιος ἀπὸ σᾶς τοὺς οἰκοδόμους, ποὺ (ὅμως) ἔγινε ἀκρογωνιαίος λίθος. **12** Καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ μετὰ κανένα ἄλλο ἢ σωτηρία, καὶ οὔτε ὑπάρχει ἄλλη δύναμι κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν δοσμένη στοὺς ἀνθρώπους, μετὰ τὴν ὁποία εἶναι δυνατό νὰ σωθοῦμε».

Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀπειλοῦνται αὐστηρῶς καὶ ἀπολύονται

13 Ἐπειδὴ δὲ ἔβλεπαν τὴν εὐγλωττία τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἰωάννου,

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, **14** τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. **15** Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους **16** λέγοντες· Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; Ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλήμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. **17** Ἄλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδεὶ ἀνθρώπων. **18** Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. **19** Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε. **20** Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἄ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν. **21** Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσσονται αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι. **22** Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. **24** Οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, **25** ὁ διὰ στόματος Δαυὶδ παιδὸς σου εἰπὼν· Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; **26** Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. **27** Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραήλ, **28** ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι. **29** Καὶ τὰ νῦν, Κύριε,

καὶ διαπίστωσαν, ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἀμαθεῖς, θαύμαζαν. Καὶ τοὺς γνώριζαν, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν μαζί με τὸν Ἰησοῦ. **14** Βλέποντας καὶ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ εἶχε θεραπευθῆ, νὰ στέκεται μαζί τους ὄρθιος, δὲν μπορούσαν τίποτε ν' ἀντεῖπουν. **15** Ἀφοῦ δὲ τοὺς διέταξαν νὰ βγοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ συνέδριο, συσκέπτονταν **16** λέγοντας· «Τί νὰ κάνουμε στοὺς ἀνθρώπους αὐτούς; Διότι σ' ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἰερουσαλήμ εἶναι φανερό, ὅτι ἔγινε δι' αὐτῶν πραγματικὸ θαῦμα, καὶ δὲν μπορούμε νὰ τὸ ἀρνηθοῦμε. **17** Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ διαδοθῇ περισσότερο στὸ λαό, ἄς τοὺς ἀπειλήσωμε ἀυστηρά, γιὰ νὰ μὴ μιλοῦν πλέον σὲ κανένα γιὰ τὸ ὄνομα αὐτό». **18** Καὶ ἀφοῦ τοὺς κάλεσαν, τοὺς διέταξαν νὰ μὴ μιλοῦν καθόλου καὶ νὰ μὴ διδάσκουν γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. **19** Ἄλλ' ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης τοὺς εἶπαν τότε· «Ἄν εἶναι ὀρθὸ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ν' ἀκούωμε ἐσᾶς καὶ ὄχι τὸ Θεό, κρίνετε. **20** Ἐμεῖς πάντως δὲν δυνάμεθα γι' αὐτὰ ποὺ εἶδαμε καὶ ἀκούσαμε νὰ μὴ μιλάμε». **21** Τότε αὐτοί, ἀφοῦ τοὺς ἀπέλησαν περισσότερο, τοὺς ἀπέλυσαν, ἐπειδὴ δὲν ἔβρισκαν κανένα τρόπο νὰ τοὺς τιμωρήσουν, ἐξ αἰτίας τοῦ λαοῦ, διότι ὅλοι γιὰ τὸ γεγονὸς δόξαζαν τὸ Θεό. **22** Ὁ δὲ ἄνθρωπος, στὸν ὁποῖον ἔγινε αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας, ἦταν ἄνω τῶν σαράντα ἐτῶν.

Προσευχὴ τῶν πιστῶν ὑπὲρ τῶν κηρύκων τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ

23 Ὅταν δὲ (ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης) ἀφέθησαν ἐλεύθεροι, ἦλθαν πρὸς τοὺς ἰδικούς τους (τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως), καὶ τοὺς ἀνέφεραν ὅσα τοὺς εἶπαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι. **24** Αὐτοὶ δέ, ὅταν ἄκουσαν αὐτά, ὅλοι μαζί ὑψωσαν φωνὴ πρὸς τὸ Θεὸ καὶ εἶπαν· «Δέσποτα (Κυρίαρχε), σὺ εἶσαι, ποὺ δημιουργήσες τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσα καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτά· **25** ποὺ με τὸ στόμα τοῦ Δαβὶδ τοῦ δούλου σου εἶπες, Γιατί φρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ μηχανεύθησαν πράγματα μάταια; **26** Παρατάχθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες μαζεύτηκαν μαζί ἐναντίον τοῦ Κυρίου καὶ ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ του. **27** Καὶ πράγματι, μαζεύτηκαν ἐναντίον τοῦ ἁγίου δούλου σου Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχρισες, ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πόντιος Πιλάτος μαζί με ἔθνικους καὶ πλήθη τοῦ Ἰσραήλ, **28** γιὰ νὰ κάνουν ὅσα ἡ δύναμί σου καὶ ἡ σοφία σου προώρισε νὰ γίνουν. **29** Καὶ τώρα, Κύριε, πρόσεξε στὶς ἀπειλές τους, καὶ κάνε τοὺς δούλους σου νὰ κηρύττουν τὸ λόγο σου με ὅλο τὸ θάρρος, **30** ἀπλώνοντας τὸ χεῖρ σου γιὰ θεραπείες ἀσθενειῶν καὶ γιὰ νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ καταπληκτικὰ θαύματα κατόπιν ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου δού-

ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου **30** ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ. **31** Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. **33** Καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. **34** Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων **35** καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδοτο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. **36** Ἰωσῆς δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον *Υἱὸς παρακλήσεως*, Λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει, **37** ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

5 Ἄνθρωπος δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησε κτῆμα **2** καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. **3** Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου ψεύσασθαι σε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; **4** Οὐχὶ μένον σοι ἔμενε καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; Τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώπους, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. **5** Ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους

λου σου Ἰησοῦ». **31** Καὶ ἀφοῦ τελείωσαν τὴν δέησι, σείστηκε ὁ τόπος, ὅπου ἦσαν συναθροισμένοι, καὶ πλημμύρισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιο, καὶ κήρυτταν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ μετὰ θάρρους.

Ἡ κοινοκτημοσύνη τῶν πρώτων χριστιανῶν

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστῶν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ ἦταν μία. Καὶ οὔτε ἓνας ἔλεγε, ὅτι κάτι ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του εἶναι δικό του, ἀλλ' ὅλα σ' αὐτοὺς ἦταν κοινά. **33** Καὶ μετὰ μεγάλο θάρρος οἱ ἀπόστολοι ἔδιναν τὴν μαρτυρίαν γιὰ τὴν ἀνάστασι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ¹. Καὶ χάρι μεγάλη ἦταν σ' ὅλους αὐτούς (τοὺς πιστούς). **34** Καὶ οὔτε ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν κάποιος, ὁ ὅποῖος νὰ στερεῖται. Διότι, ὅσοι ἦταν ἰδιοκτῆτες χωραφῶν ἢ σπιτιῶν, τὰ πωλοῦσαν, καὶ τὴν ἀξία τῶν πωλουμένων ἔφεραν **35** καὶ ἔθεταν μπροστὰ στὰ πόδια τῶν ἀποστόλων. Καὶ γινόταν στὸν καθένα διανομὴ ἀνάλογα μετὰ τὴν ἀνάγκη του. **36** Ἐπειὶ ὁ Ἰωσῆς, ποὺ ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους ἐπωνομάσθηκε Βαρνάβας, ποὺ μεταφραζόμενον σημαίνει «Ἄνθρωπος διδασκαλίας, κηρύγματος», Λευΐτης, Κύπριος στὴν καταγωγὴν, **37** πώλησε ἓνα ἀγρὸν, ποὺ εἶχε, καὶ τὸ χρῆμα ἔφερε καὶ ἔθεσε μπροστὰ στὰ πόδια τῶν ἀποστόλων.

Ἀνανίας καὶ Σαπφείρα ψεύδονται καὶ θανατώνονται παραδειγματικῶς

5 Ἀλλὰ κάποιος, ποὺ ὀνομαζόταν Ἀνανίας, μαζί μετὰ τὴν γυναῖκα του Σαπφείρα πώλησε ἓνα χωράφι, **2** καὶ κρυφὰ κράτησε γιὰ τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὸ ἀντίτιμο, μετὰ γνῶσι καὶ τῆς γυναίκας του, καὶ τὸ ὑπόλοιπο ἔφερε καὶ ἔθεσε μπροστὰ στὰ πόδια τῶν ἀποστόλων. **3** Τότε ὁ Πέτρος εἶπε: «Ἀνανία, γιατί κυρίευσε ὁ Σατανᾶς τὴν καρδιά σου, ὥστε νὰ πῆς φέμα στὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο καὶ νὰ κρατήσης γιὰ τὸν ἑαυτό σου κρυφὰ ἀπὸ τὸ ἀντίτιμο τοῦ χωραφιοῦ; **4** Προτοῦ πωληθῆ, δὲν ἦταν δικό σου; Καὶ ὅταν πωλήθηκε, δὲν ἦταν στὴ διάθεσί σου; Γιατί σκέφθηκες αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; Δὲν εἶπες φέμα σὲ ἀνθρώπους, ἀλλὰ στὸ Θεό». **5** Ἀκούοντας δὲ ὁ Ἀνανίας αὐτὰ τὰ λόγια, ἔπεσε κάτω καὶ ξεψύχησε. Καὶ φόβος μέγανος προκλήθηκε σ' ὅσους πληροφοροῦνταν αὐτά. **6** Τότε οἱ νεώτεροι σηκώθηκαν καὶ τὸν συμμάζεψαν, καὶ ἔκαναν τὴν ἐκφορά του καὶ τὸν ἔθαψαν.

7 Ὑστερα δὲ ἀπὸ διάστημα τριῶν ὡρῶν περίπου μπῆκε μέσα ἡ γυναῖκα του, μὴ γνωρίζοντας τὸ γεγονός. **8** Καὶ ὁ Πέτρος τῆς εἶπε: «Πές

1. Ἡ, κήρυτταν τὴν ἀλήθεια τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

τούτους πεσών ἐξέψυξε, καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. **6** Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός, εἰσηλθεν. **8** Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, τοσούτου. **9** Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου; Ἴδου οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσί σε. **10** Ἐπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν. Εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὔρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. **11** Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. **13** τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτούς ὁ λαός· **14** μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, **15** ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν. **16** Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου **18** καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτούς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. **19** Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτούς εἶπε· **20** Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήμα-

μου, τόσο πωλήσατε τὸ χωράφι;». Αὐτὴ δὲ εἶπε· «Ναί, τόσο». **9** Τότε ὁ Πέτρος τῆς εἶπε· «Γιατί συμφωνήθηκε ἀπὸ σᾶς νὰ προκαλέσετε¹ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου; Ἴδου τὰ πόδια αὐτῶν, ποὺ ἔθαψαν τὸν ἄνδρα σου, εἶναι κοντὰ στὴν πόρτα, καὶ θὰ κάνουν τὴν ἐκφορὰ σου». **10** Καὶ ἀμέσως ἔπεσε κάτω κοντὰ στὰ πόδια του καὶ ξεφύχθηκε. Καὶ ὅταν οἱ νέοι μπῆκαν μέσα, τὴν βρῆκαν νεκρή, καὶ ἔκαναν τὴν ἐκφορὰ της καὶ τὴν ἔθαψαν κοντὰ στὸν ἄνδρα της. **11** Καὶ φόβος μέγας κατέλαβε ὅλη τὴν Ἐκκλησία, καὶ ὅλους ὅσοι ἄκουαν αὐτά.

Καταπληκτικὰ θαύματα διὰ τῶν ἀποστόλων

12 Διὰ μέσου δὲ τῶν ἀποστόλων γίνονταν πολλὰ σημεῖα καὶ καταπληκτικὰ θαύματα στὸ λαό. Καὶ συγκεντρώνονταν ὅλοι μαζί (οἱ πιστοὶ) στὴ στοὰ τοῦ Σολομῶντος. **13** Καὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς (τοὺς ἀπίστους) κανεὶς δὲν τολμοῦσε ν' ἀναμιχθῆ μ' αὐτούς, ἀλλ' ὁ λαὸς τοὺς ἐγκωμιάζε. **14** Ὅλο δὲ καὶ προσθέτονταν στὴν Ἐκκλησία περισσότερα πλήθη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ποὺ πίστευαν στὸν Κύριο, **15** ὥστε (καὶ) στοὺς δρόμους νὰ βγάζουν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ τοὺς ξαπλώνουν πάνω σὲ κλῖνες καὶ φορεῖα μὲ τὸ σκοπό, ὅταν θὰ περνοῦσε ὁ Πέτρος, ἔστω ἡ σκιά του νὰ πέσῃ σὲ κάποιον ἀπ' αὐτούς. **16** Συνέρρει δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν γύρω πόλεων στὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφεραν ἀσθενεῖς, καὶ ἀνθρώπους ποὺ ἐνωχλοῦνταν ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα, καὶ θεραπεύονταν ὅλοι.

Οἱ ἀπόστολοι φυλακίζονται καὶ ἀποφυλακίζονται θαυματουργικῶς

17 Τότε σηκώθηκε ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ὅλοι ὅσοι ἦταν μαζί του, ποὺ ἀνῆκαν στὸ κόμμα τῶν Σαδδουκαίων, γέμισαν ἀπὸ φανατισμό, **18** καὶ συνέλαβαν τοὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς ἔρριξαν σὲ δημοσία φυλακὴ. **19** Ἄλλ' ἄγγελος Κυρίου τῆ νύκτα ἄνοιξε τὶς πόρτες τῆς φυλακῆς καὶ τοὺς ἔβγαλε ἔξω καὶ εἶπε· **20** «Πηγαίνετε, καὶ σταθῆτε στὸν περίβολο τοῦ ναοῦ, καὶ κηρύττετε στὸ λαὸ ὅλα τὰ λόγια τῆς ζωῆς αὐτῆς (τῆς νέ-

1. Ἦ, νὰ προσβάλετε

τα τῆς ζωῆς ταύτης. **21** Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκον.

Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. **22** Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὔρον αὐτούς ἐν τῇ φυλακῇ, ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν **23** λέγοντες ὅτι τὸ μὲν δεσμοτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὔρομεν. **24** Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο. **25** Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν αὐτούς οὐ μετὰ βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. **27** Ἀγαγόντες δὲ αὐτούς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς ὁ ἀρχιερεὺς **28** λέγων· Οὐ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. **29** Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. **30** Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἠγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. **31** Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτήρα ὑψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. **32** Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

ας ζωῆς)». **21** Κατόπιν δὲ αὐτοῦ, ποὺ ἄκουσαν, πολὺ πρῶτι μπῆχαν στὸν περίβολο τοῦ ναοῦ καὶ δίδασκαν.

Ἐν τῷ μεταξύ πῆγε ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ὅσοι ἦταν μαζί του, καὶ συγκάλεσαν τὸ συνέδριο, καὶ ὅλη τὴ γερουσία τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ ἔστειλαν στὴ φυλακὴ γιὰ νὰ τοὺς προσαγάγουν. **22** Ἄλλ' ὅταν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα πῆγαν, δὲν τοὺς βρῆκαν στὴ φυλακῇ. Καὶ ὅταν ἐπέστρεψαν, ἀνέφεραν **23** λέγοντας: «Τὴν μὲν φυλακὴ βρήκαμε κλεισμένη μὲ κάθε ἀσφάλεια, καὶ τοὺς φύλακες νὰ στέκωνται μπροστὰ ἀπὸ τίς πόρτες, ἀλλ' ὅταν ἀνοίξαμε, δὲν βρήκαμε μέσα κανένα». **24** Ὅταν δὲ ἄκουσαν αὐτούς τοὺς λόγους ὁ μεγάλος ἱερεὺς (ὁ ἀρχιερεὺς ποὺ προήδρευε τοῦ συνεδρίου) καὶ ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς φρουρᾶς τοῦ ναοῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἀποροῦσαν γι' αὐτούς, πῶς θὰ μπορούσε νὰ ἐξηγηθῇ αὐτό. **25** Ἐφθασε δὲ κάποιος καὶ τοὺς ἀνήγγειλε: «Ἴδου οἱ ἄνδρες, ποὺ φυλακίσατε, στέκονται στὸν περίβολο τοῦ ναοῦ καὶ διδάσκουν τὸ λαό».

Οἱ ἀπόστολοι πάλι στὸ συνέδριο
«Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις»

26 Τότε ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς φρουρᾶς τοῦ ναοῦ μαζί μὲ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα πῆγε καὶ τοὺς ἔφερε, χωρὶς βία, διότι φοβοῦνταν τὸ λαό, μήπως λιθοβοληθοῦν. **27** Καὶ ἀφοῦ τοὺς ἔφεραν, τοὺς ἔστησαν στὸ συνέδριο. Καὶ τοὺς ρώτησε ὁ ἀρχιερεὺς **28** λέγοντας: «Δὲν σᾶς δώσαμε αὐστηρὴ ἐντολὴ νὰ μὴ διδάσκετε γι' αὐτὸ τὸ ὄνομα; Καὶ ἰδοὺ γεμίσατε τὴν Ἱερουσαλήμ μὲ τὴ διδασκαλία σας, καὶ θέλετε νὰ ἐπιρρίψετε σ' ἐμᾶς τὴν εὐθύνη γιὰ τὸ θάνατο αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου». **29** Ἐλαβε δὲ τὸ λόγο ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καὶ εἶπαν: «Πρέπει νὰ πειθαρχοῦμε στὸ Θεὸ καὶ ὄχι στοὺς ἀνθρώπους (ὅταν, ἐννοεῖται, τὸ θέλημα τῶν ἀνθρώπων ἔρχεται σὲ ἀντίθεσι πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ)». **30** Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖο σεῖς φονεύσατε κρεμώντας πάνω σὲ ξύλο (τὸ ξύλο τοῦ σταυροῦ). **31** Αὐτὸν ὁ Θεὸς μὲ τὴ δύναμί του ὑψωσε, γιὰ νὰ εἶναι ἀρχηγὸς καὶ σωτὴρ, γιὰ νὰ δώσῃ στὸν Ἰσραὴλ εὐκαιρία μετανοίας καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. **32** Ἐμεῖς δὲ εἴμεθα μάρτυρες του γι' αὐτὰ τὰ γεγονότα, ἀλλὰ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ποὺ ἔδωσε ὁ Θεὸς σ' ὅσους πειθαρχοῦν σ' αὐτόν».

Συνετή παρέμβασι τοῦ Γαμαλιήλ

33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς. **34** Ἀναστὰς δὲ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχὺ τι τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι, **35** εἶπέ τε πρὸς αὐτούς: ἄνδρες Ἰσραηλίται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν. **36** Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θεωδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτόν, ᾧ προσεκλίθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνηρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν. **37** Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησε λαὸν ἰκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. **38** Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ἦ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλή αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· **39** εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐτό, μή ποτε καὶ θεομάχοι εὔρεθῆτε. Ἐπίσθησαν δὲ αὐτῷ.

40 Καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς. **41** Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι. **42** Πᾶσαν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. **2** Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακοπεῖν τραπέζαις. **3** Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος

33 Ὄταν δὲ αὐτοὶ ἄκουσαν αὐτά, λυσοῦσαν καὶ σκέπτονταν νὰ τοὺς φονεύσουν. **34** Ἀλλὰ σηκώθηκε στὸ συνέδριο κάποιος Φαρισαῖος ὀνομαζόμενος Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, ἐκτιμώμενος ἀπ' ὅλο τὸ λαό, καὶ διέταξε νὰ βγάλουν γιὰ λίγο τοὺς ἀποστόλους ἔξω, **35** καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς: «Ἄνδρες Ἰσραηλίτες, προσέχετε τοὺς ἑαυτοὺς σας σχετικὰ μὲ τοὺς ἀνθρώπους τούτους, γιὰ τὸ τί σκοπεύετε νὰ κάνετε. **36** Διότι πρὶν ἀπ' αὐτὸ τὸν καιρὸ παρουσιάσθηκε ὁ Θεωδᾶς, ποὺ ἔλεγε γιὰ τὸν ἑαυτό του, ὅτι εἶναι κάποιος σπουδαῖος. Σ' αὐτὸν προσκολλήθηκε ἀριθμὸς τετρακοσίων περίπου ἀνδρῶν. Ἀλλὰ φονεύθηκε, καὶ ὅλοι οἱ ὀπαδοὶ του διαλύθηκαν, καὶ τὸ κίνημα ἐκηδεύσθηκε. **37** Μετὰ ἀπ' αὐτὸν παρουσιάσθηκε ὁ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος τὶς ἡμέρες τῆς ἀπογραφῆς, καὶ παρέσυρε πίσω του ἀρκετὸ λαό. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος χάθηκε, καὶ ὅλοι οἱ ὀπαδοὶ του διασκορπίσθηκαν. **38** Γι' αὐτὸ τώρα σᾶς λέγω: Ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τούτους καὶ ἀφήσατέ τους. Διότι, ἐὰν αὐτὸ ποὺ σκέπτονται ἢ αὐτὸ ποὺ πράττουν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, θὰ καταστραφῆ. **39** Ἐὰν ὅμως εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό, δὲν μπορείτε νὰ τὸ καταστρέψετε, μήπως γίνετε καὶ θεομάχοι». Πείσθηκαν δὲ σ' αὐτόν.

Δαρμὸς καὶ ἀπόλυσι τῶν ἀποστόλων

40 Καὶ ἀφοῦ προσκάλεσαν τοὺς ἀποστόλους, τοὺς ἔδειραν, καὶ τοὺς διέταξαν νὰ μὴν ὀμιλοῦν γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. Κατόπιν τοὺς ἀπέλυσαν. **41** Αὐτοὶ δὲ ἔφευγαν ἀπὸ τὸ συνέδριο χαίροντας, διότι ἀξιώθηκαν τῆς μεγάλης τιμῆς νὰ ὑποστοῦν ἀτιμωτικὸ δαρμὸ χάριν τοῦ ὀνόματός του. **42** Καὶ κάθε μέρα στὸν περίβολο τοῦ ναοῦ καὶ σὲ σπίτια δὲν ἔπαυαν νὰ διδάσκουν καὶ νὰ κηρύττουν τὸν Ἰησοῦ τὸ Χριστό (τὸ Μεσσία).

Ὁ πιστὸς λαὸς ἐκλέγει τοὺς ἑπτὰ διακόνους τραπεζῶν

6 Αὐτὲς δὲ τὶς ἡμέρες, καθὼς οἱ μαθηταὶ (οἱ πιστοὶ δηλαδή) πληθύνονταν, ἔγιναν δυσμενῆ σχόλια τῶν ἐλληνοφώνων πιστῶν ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικὸ κατὰ τῶν ἐντοπίων ἐβραιοφώνων πιστῶν, διότι παραμελοῦνταν στὴν καθημερινὴ ὑπηρεσία τῆς διανομῆς τροφῆς οἱ χῆρες τους. **2** Τότε οἱ δώδεκα προσκάλεσαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν (τῶν πιστῶν) καὶ εἶπαν: «Δὲν εἶναι σωστὸ ν' ἀφήσωμε ἐμεῖς τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ὑπηρετοῦμε σὲ τραπέζια. **3** Γι' αὐτό, ἀδελφοί, ἐκλέξτε ἀπὸ σᾶς ἑπτὰ εὐπολόηπτους ἄνδρες, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ συνέσεως,

Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης·
4 ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. **5** Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους. Καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα,
6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠύξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ Πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. **9** Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, **10** καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. **11** Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωυσῆν καὶ τὸν Θεόν· **12** συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, **13** ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου· **14** ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωυσῆς. **15** Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

τοὺς ὁποίους θὰ ἐγκαταστήσωμε σ' αὐτὴ τὴν ὑπηρεσίᾳ, **4** ἐνῶ ἐμεῖς θὰ εἴμεθα ἀφωσιωμένοι στὴν προσευχὴ καὶ στὴ διακονία τοῦ κηρύγματος». **5** Καὶ ἄρρεσε ὁ λόγος σὲ ὅλο τὸ πλήθος. Καὶ ἐξελέξαν τὸ Στέφανο, ἄνδρα γεμᾶτο πίστι καὶ Πνεῦμα Ἅγιο, καὶ τὸ Φίλιππο, καὶ τὸν Πρόχορο, καὶ τὸ Νικάνορα, καὶ τὸν Τίμωνα, καὶ τὸν Παρμενᾶ, καὶ τὸ Νικόλαο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια, ποὺ ἦταν προσήλυτος (προηγούμενως δηλαδὴ ἀπὸ τὴν εἰδωλοατρικὴ θρησκεία εἶχε προσέλθει στὴν Ἰουδαϊκὴ θρησκεία). **6** Αὐτοὺς παρουσίασαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ προσευχήθηκαν, ἔθεσαν ἐπάνω τους τὰ χεῖρια (γιὰ τὴ μετάδοσι θείας χάριτος).

7 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ διαδιδόταν, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν (τῶν πιστῶν) στὴν Ἱερουσαλὴμ πληθυνόταν πολὺ, καὶ πολὺ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων¹ ὑποτάσσονταν στὴν Πίστι.

Ὁ Στέφανος προσάγεται στὸ συνέδριο καὶ συκοφαντεῖται

8 Ὁ Στέφανος δὲ, πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως, ἔκανε θαύματα καταπληκτικὰ καὶ σημεῖα μεγάλα στὸ λαό. **9** Μερικοὶ δὲ ἀπὸ τὴ συναγωγῆ, ποὺ λεγόταν τῶν Λιβερτίνων, καὶ ἀπὸ τοὺς Κυρηναίους καὶ τοὺς Ἀλεξανδρεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς προερχομένους ἀπὸ τὴν Κιλικία καὶ τὴν ἐπαρχία Ἀσία σηκώθηκαν καὶ συζητοῦσαν μὲ τὸ Στέφανο. **10** Ἀλλὰ δὲν μπορούσαν ν' ἀντισταθοῦν στὴ σοφία καὶ στὴν πνευματικὴ δύναμι, μὲ τὴν ὁποία μιλοῦσε. **11** Τότε ὑποκίνησαν ἄνθρώπους ποὺ ἔλεγαν: «Τὸν ἀκούσαμε νὰ λέγη λόγια βλάσφημα κατὰ τοῦ Μωυσῆ καὶ τοῦ Θεοῦ». **12** Ἐεσήκωσαν δὲ τὸ λαὸ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ παρουσιάσθηκαν αἰφνιδίως καὶ τὸν ἄρπαξαν βιαίως καὶ τὸν προσήγαγαν στὸ συνέδριο. **13** Καὶ παρουσίασαν ψευδομάρτυρες, ποὺ ἔλεγαν: «Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν παύει νὰ λέγη λόγια βλάσφημα κατὰ τοῦ ἁγίου τόπου (τοῦ ναοῦ) καὶ τοῦ νόμου. **14** Διότι τὸν ἔχουμε ἀκούσει νὰ λέγη, ὅτι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος θὰ καταστρέψῃ τὸν τόπο τοῦτο, καὶ θ' ἀλλάξῃ τοὺς θεσμοὺς καὶ τὰ ἔθιμα, ποὺ μᾶς παρέδωσε ὁ Μωυσῆς». **15** Καὶ ἀτενίζοντας σ' αὐτὸν ὅλοι αὐτοί, ποὺ κάθονταν στὶς δικαστικὲς ἔδρες στὸ συνέδριο, εἶδαν τὸ πρόσωπό του (νὰ ἀστράπτῃ) σὰν πρόσωπο ἀγγέλου.

1. Ἐπάρχει καὶ ἡ γραφή, τῶν ἱερέων

Ἐναδρομὴ τοῦ Στεφάνου στὴν ἱστορία τῶν Ἰσραηλιτῶν
καὶ ἐπισημάνσεις κακῆς συμπεριφορᾶς των

7 Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; **2** Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὠφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, **3** καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἂν σοι δείξω. **4** Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν. Κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε. **5** Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγέλατο δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. **6** Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός, ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροιικον ἐν γῇ ἀλλοτρία, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια· **7** καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἂν δουλεύσωσι κρινῶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. **8** Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον. Καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ, **10** καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὄλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. **11** Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναὰν καὶ θλίψις μεγάλη, καὶ οὐχ εὔρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. **12** Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον· **13** καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραῶ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ. **14** Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς ἐβδομήκοντα πέντε. **15** Κατέβη δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, **16** καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὠνήσατο Ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.

7 Εἶπε τότε ὁ ἀρχιερεὺς· «Ἔτσι λοιπὸν ἔχουν αὐτά;». **2** Αὐτὸς δὲ εἶπε· «Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ ἐνδοξὸς Θεὸς φανερώθηκε στὸν πατέρα μας τὸν Ἀβραάμ, ὅταν ἦταν στὴ Μεσοποταμία, προτοῦ κατοικήσῃ στὴ Χαρράν, **3** καὶ τοῦ εἶπε· **Νὰ βγῆς ἀπὸ τὴ χώρα σου καὶ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς σου, καὶ νὰ ἔλθῃς στὴ χώρα ποὺ θὰ σοῦ δείξω.** **4** Τότε βγῆκε ἀπὸ τὴ χώρα τῶν Χαλδαίων, καὶ κατοίκησε στὴ Χαρράν. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ, ὅταν πέθανε ὁ πατέρας του, τὸν ἔφερε νὰ κατοικήσῃ σ' αὐτὴ τὴ χώρα, ποὺ κατοικεῖτε τώρα σεῖς. **5** Καὶ (ὅσο ζοῦσε) δὲν τοῦ ἔδωσε σ' αὐτὴ κληρονομία οὔτε ὅσο εἶναι ἓνα πέλμα ποδιοῦ. Ἄλλ' ὑποσχέθηκε νὰ τὴ δώσῃ γιὰ ἰδιοκτησία σ' αὐτὸν καὶ στοὺς ἀπογόνους του μετὰ ἀπ' αὐτόν, ἐνῶ αὐτὸς δὲν εἶχε τέκνο. **6** Μίλησε δὲ ἔτσι ὁ Θεός, ὅτι οἱ ἀπόγονοί του θὰ κατοικοῦν ὡς ξένοι σὲ χώρα ξένη, καὶ θὰ τοὺς ὑποδουλώσουν, καὶ θὰ τοὺς κακομεταχειρισθοῦν τετρακόσια ἔτη. **7** Καὶ τὸ ἔθνος, στὸ ὁποῖο θὰ γίνουν δοῦλοι, θὰ τιμωρήσω ἐγώ, εἶπε ὁ Θεός. Καὶ μετὰ ἀπ' αὐτὰ θὰ φύγουν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ θὰ μὲ λατρεύσουν στὸν τόπο τοῦτο. **8** Καὶ τοῦ ἔδωσε διαθήκην περιτομῆς. Καὶ ἔτσι γέννησε τὸν Ἰσαὰκ καὶ τοῦ ἔκανε περιτομὴ τὴν ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁ Ἰσαὰκ γέννησε τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχες.

9 Οἱ δὲ πατριάρχες, ἐπειδὴ φθόνησαν τὸν Ἰωσήφ, τὸν πώλησαν στὴν Αἴγυπτο. Ἄλλ' ἦταν ὁ Θεὸς μαζί του, **10** καὶ τὸν ἔσωσε ἀπ' ὅλες τὶς θλίψεις του, καὶ τοῦ ἔδωσε σοφία ἐνώπιον τοῦ Φαραῶ, τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν ἔκανε νὰ τοῦ δεικνύῃ εὐνοία, καὶ τὸν κατέστησε κυβερνήτη τῆς Αἰγύπτου καὶ ὄλου τοῦ παλατιοῦ του. **11** Ἦλθε δὲ πείνα σ' ὅλη τὴ χώρα τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Χαναὰν καὶ στέρησι μεγάλη, καὶ οἱ πατέρες μας δὲν ἔβρισκαν τροφές. **12** Ὅταν δὲ ἄκουσε ὁ Ἰακώβ, ὅτι ὑπάρχουν τρόφιμα στὴν Αἴγυπτο, ἔστειλε τοὺς πατέρες μας ἐκεῖ γιὰ πρώτη φορά. **13** Καὶ τὴ δεύτερη φορὰ φανερώθηκε ὁ Ἰωσήφ στοὺς ἀδελφούς του, καὶ ἔγινε γνωστὸ στὸ Φαραῶ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ. **14** Τότε ὁ Ἰωσήφ ἔστειλε μήνυμα καὶ προσκάλεσε τὸν πατέρα του τὸν Ἰακώβ καὶ ὄλους τοὺς συγγενεῖς του, ἐβδομηνταπέντε πρόσωπα συνολικῶς. **15** Κατέβηκε δὲ ὁ Ἰακώβ στὴν Αἴγυπτο, καὶ ἐκεῖ πέθανε αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες μας. **16** Καὶ μεταφέρθηκαν τὰ ὀστᾶ τους στὴ Συχέμ καὶ θάφτηκαν στὸ μνήμα, ποὺ ἀγόρασε ὁ Ἀβραάμ μὲ ἀντίτιμο σὲ ἀργυρὰ νομίσματα ἀπὸ τοὺς υἱούς τοῦ Ἐμμὸρ, υἱοῦ τοῦ Συχέμ.

17 Καθὼς δὲ πλησίαζε ὁ χρόνος γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῆς ὑποσχέσεως,

17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἦν ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠῤῥξῆσεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἴγυπτῳ, 18 ἄλλοι οὐκ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος, ὃς οὐκ ἤδει τὸν Ἰωσήφ. 19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. 20 ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωυσῆς, καὶ ἦν ἀστέιος τῷ Θεῷ· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἀνεθρέφατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. 22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωυσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων, ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετῆς χρόνος, ἀνέβη εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς Ἰσραήλ. 24 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον ἡμύνατο, καὶ ἐποιήσατο ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. 25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. 26 Τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτούς εἰς εἰρήνην εἰπών· Ἔστωτε, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; 27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπόσατο αὐτὸν εἰπών· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; 28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὅν τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; 29 Ἐφυγε δὲ Μωυσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῆ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱούς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάλτου. 31 Ὁ δὲ Μωυσῆς ἰδὼν ἐθαύμαζε τὸ ὄραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν· 32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἐντρομος δὲ γενόμενος Μωυσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. 33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. 34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἴγυπτῳ καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον. 35 Τοῦτον τὸν Μωυσῆν ὃν

πρὸς με ὄρκω ἔδωκε ὁ Θεὸς στὸν Ἀβραάμ, ἀξήθησε ὁ λαὸς καὶ πληθύνθη ἐν τῇ Αἴγυπτῳ, 18 μέχρις ὅτου παρουσιάσθη ἄλλος βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ἀγνοοῦσε τὸν Ἰωσήφ. 19 Αὐτὸς σκέφθηκε δολίως γιὰ τὸ γένος μας, καὶ καταπίεσε τοὺς προγόνους μας νὰ βγάξουν καὶ νὰ ἐγκαταλείπουν στὸ ὑπαιθρο τὰ βρέφη τους, γιὰ νὰ μὴ διατηροῦνται ἐν τῇ ζωῇ. 20 Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο γεννήθηκε ὁ Μωυσῆς, καὶ ἦταν χαριτωμένος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀνετράφη τρεῖς μῆνες στὸ σπίτι τοῦ πατέρα του. 21 Ὅταν δὲ τὸν ἔβγαλαν καὶ τὸν ἄφησαν ἐκτεθειμένο στὸ ὑπαιθρο, τὸν πῆρε ἀπ' ἐκεῖ ἡ θυγατέρα τοῦ Φαραὼ καὶ τὸν ἀνέθρεψε γιὰ δικό της υἱό. 22 Μορφώθηκε δὲ ὁ Μωυσῆς με ὅλη τὴ σοφία τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἦταν δυνατὸς στὰ λόγια καὶ στὰ ἔργα.

23 Ὅταν δὲ ἔγινε σαράντα ἐτῶν, τοῦ ἤλθε ἡ σκέψις καὶ ὁ πόθος νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ τοὺς ἀδελφούς του τοὺς Ἰσραηλῖτες. 24 Ἔτσι, ὅταν εἶδε κάποιον ν' ἀδικῆται, τὸν υπεράσπισε καὶ ἔκανε ἐκδίκησι ὑπὲρ τοῦ καταπιεζομένου, φονεύοντας τὸν Αἰγύπτιο. 25 Νόμιζε δὲ, ὅτι καταλαβαίνουν οἱ ἀδελφοί του, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μέσου αὐτοῦ τοὺς προσφέρει σωτηρία. Ἄλλ' αὐτοὶ δὲν κατάλαβαν. 26 Καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα παρουσιάσθη ἐπ' αὐτούς, ἐνῶ φιλονικοῦσαν, καὶ τοὺς παρακίνησε νὰ συμφιλιωθοῦν λέγοντας· Ἄνθρωποι! Ἀδελφοί εἶσθε σεῖς. Γιατί διαπληκτίζεσθε μετὰ ξύ σας; 27 Ἄλλ' ἐκεῖνος, πρὸς ἀδικοῦσε τὸν πλησίον του, τὸν ἔσπρωξε λέγοντας· Ποιὸς σὲ κατέστησε ἄρχοντα καὶ δικαστὴ ἐπὶ ἐμᾶς; 28 Μήπως σὺ θέλεις νὰ με σκοτώσῃς, ὅπως σκότωσες χθὲς τὸν Αἰγύπτιο; 29 Ἐφυγε δὲ ὁ Μωυσῆς, ὅταν ἄκουσε αὐτὸ τὸ λόγο, καὶ ἐγκαταστάθηκε ὡς ξένος ἐν τῇ χώρᾳ Μαδιάμ, ὅπου γεννήσεν δύο υἱούς.

30 Καὶ ὅταν συμπληρώθηκαν σαράντα ἔτη, ἐφανίσθη ἐπ' αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ὡς πύρινη φλόγα, πρὸς αὐτόν· 31 Καὶ ὅταν ὁ Μωυσῆς εἶδε, ἐκπλησσομένη ἀπὸ τὸ θέαμα. Καὶ ὅταν πλησίαζε νὰ περιεργασθῇ, ἤλθε φωνὴ τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτόν· 32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Τρόμαξε δὲ ὁ Μωυσῆς καὶ δὲν τολμοῦσε νὰ περιεργασθῇ. 33 Τοῦ εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Βγάλε τὰ ὑποδήματά σου, διότι ὁ τόπος, ὅπου βρίσκεσαι, εἶναι γῆ ἁγία. 34 Εἶδα με προσοχῇ τὴν καταπίεσιν καὶ κακοπάθειαν τοῦ λαοῦ μου, πρὸς τὸν Αἴγυπτο, καὶ ἄκουσα τὸ στεναγμὸν τους, καὶ κατέβην νὰ τοὺς λυτρώσω. Καὶ τώρα ἔλα νὰ σὲ ἀποστείλω ἐν τῇ Αἴγυπτῳ. 35 Αὐτὸν τὸν Μωυσῆν, πρὸς ἀρνήθησαν λέγοντας, “Ποιὸς σὲ κατέστησε ἄρχοντα καὶ δικαστή;”, αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ὡς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴ διὰ μέσου τοῦ ἀγγε-

ἤρνησαντο εἰπόντες, **Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν;** τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. **36** Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. **37** Οὗτός ἐστιν, ὁ Μωυσῆς, ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· **Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε.** **38** Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν.

39 Ὡς οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπόσαντο καὶ ἐστράφησαν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον **40** εἰπόντες τῷ Ἄαρών· **Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.** **41** Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. **42** Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· **Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ;** **43** **Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.**

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωυσῆι ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐωράκει· **45** ἦν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν ὧν ἔξωσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυὶδ· **46** ὃς εὔρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἠτήσατο εὐρεῖν σκὴνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. **47** Σολομῶν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. **48** Ἄλλ' οὐχ ὁ Ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· **49** Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἢ

λιαφόρου, ποῦ ἐφανίσθηκε σ' αὐτὸν στὴ βάτο. **36** Αὐτὸς τοὺς ἀπελευθέρωσε, καὶ ἔκανε καταπληκτικὰ θαύματα καὶ σημεῖα στὴ χώρα τῆς Αἰγύπτου, καὶ στὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα, καὶ στὴν ἔρημο ἐπὶ σαράντα ἔτη. **37** Αὐτὸς εἶναι, ὁ Μωυσῆς, ποῦ εἶπε στοὺς Ἰσραηλίτες: **Προφήτη γιὰ σᾶς θὰ φέρῃ στὸν κόσμον ὁ Κύριος ὁ Θεός σας ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνεῖς σας, ὅπως ἔφερε ἐμένα (ὡς νομοθέτη καὶ μεσίτη).** **Σ' αὐτὸν νὰ ὑπακούσετε.** **38** Αὐτὸς εἶναι, ποῦ κατὰ τὴ σύναξι τοῦ λαοῦ στὴν ἔρημο (γιὰ τὴν παραλαβὴ τοῦ νόμου) μεσολάβησε μεταξὺ τοῦ ἀγγελιαφόρου, ποῦ τοῦ μιλοῦσε στὸ ὄρος Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων μας, αὐτὸς παρέλαβε λόγια ζωντανὰ γιὰ νὰ δώσῃ σ' ἐμᾶς.

39 Οἱ πατέρες μας ὅμως δὲν θέλησαν νὰ ὑπακούσουν σ' αὐτόν, ἀλλὰ τὸν ἀπέρριψαν, καὶ κατὰ τὴν πρόθεσι τῆς καρδιάς τους ἐπέστρεψαν στὴν Αἴγυπτο, **40** λέγοντας στὸν Ἄαρών: **Κατασκεύασε γιὰ μᾶς θεοὺς, οἱ ὅποιοι θὰ προπορεύωνται ἀπὸ μᾶς (ὡς ὀδηγοί).** **Διότι αὐτὸς ὁ Μωυσῆς, ποῦ μᾶς ἔβγαλε ἀπὸ τὴ χώρα τῆς Αἰγύπτου, δὲν ξέρουμε τί τοῦ συνέβη.** **41** Καὶ κατασκεύασαν τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ἕνα μοσχάρι, καὶ προσέφεραν θυσία στὸ εἶδωλο, καὶ πανηγύριζαν γιὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τους. **42** Ἐπέτρεψε δὲ ὁ Θεὸς νὰ στραφοῦν καὶ νὰ παραδοθῶν στὴ λατρεία τῶν ἄστρον τοῦ οὐρανοῦ, ὅπως εἶναι γραμμένο στὸ βιβλίον τῶν προφητῶν: **Ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ! Μήπως στὴν ἔρημο ἐπὶ σαράντα ἔτη προσφέρατε σφάγια καὶ θυσίες σ' ἐμένα;** (Ὅχι βεβαίως). **43** **Διότι σηκώσατε καὶ περιφέρατε τὴ σκηνὴ τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρο τοῦ θεοῦ σας Ῥεμφάν, τὰ εἶδωλα ποῦ κατασκεύασατε γιὰ νὰ τὰ προσκυνῆτε. Γι' αὐτὸ θὰ σᾶς ἐξορίσω πέρα ἀπὸ τὴ Βαβυλῶνα.**

44 Οἱ πατέρες μας στὴν ἔρημο εἶχαν τὴ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, ὅπως διέταξε ἐκεῖνος, ποῦ μιλοῦσε στὸ Μωυσῆ, νὰ τὴν κατασκευάσῃ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα, ποῦ εἶχε ἰδεῖ. **45** Αὐτὴν οἱ πατέρες μας μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦ (τοῦ Ναυῆ), ἀφοῦ παρέλαβαν διαδοχικῶς, εἰσήγαγαν στὴν κυριευθεῖσα χώρα τῶν ἐθνικῶν, στοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἔκανε ἔξωσι προκειμένου νὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ πατέρες μας. Ἐκεῖ ἔμεινε ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου μέχρι τὴν ἐποχὴ τοῦ Δαβὶδ, **46** ὁ ὁποῖος βρῆκε εὐνοια ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ ζήτησε νὰ κτίσῃ ναὸ γιὰ τὸ Θεὸ τοῦ Ἰακώβ. **47** Ἀλλὰ ναὸ τοῦ ἔκτισε ὁ Σολομῶν. **48** Ἄλλ' ὁ Ὑψιστος δὲν κατοικεῖ σὲ χειροποιήτους ναοὺς, ὅπως ὁ προφήτης λέγει: **49** **Θρόνος μου εἶναι ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδιῶν μου. Ποιὸν οἶκο μπορεῖτε νὰ μοῦ κτίσετε, λέγει ὁ Κύριος, ἢ ποιός μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μου;** **50** **Τὸ χερί μου δὲν δημιούργησε ἄλλα αὐτά;».**

δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; 50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;

51 Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν! Ὑμεῖς αἰεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε. Ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. 52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε. 53 οἴτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. 54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ’ αὐτόν. 55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, 56 καὶ εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. 57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ’ αὐτόν, 58 καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαῦλου, 59 καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. 60 Θεὸς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη. Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλην τῶν ἀποστόλων. 2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ’ αὐτῷ. 3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς φυλακὴν.

Σφοδρὸς ἔλεγχος κατὰ τῶν προφητοκτόνων καὶ χριστοκτόνων

51 «Σκληροτράχηλοι, καὶ παρωμένοι στὴν καρδιά, καὶ κωφοὶ στὰ αὐτιά! Σεῖς πάντοτε ἀντιστέκεσθε στὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Ὅπως οἱ πατέρες σας, ἔτσι καὶ σεῖς. 52 Ποῖον ἀπ’ τοὺς προφῆτες δὲν καταδίωξαν οἱ πατέρες σας; Καὶ φόνευσαν ἐκείνους, ποὺ προανήγγειλαν τὸν ἐρχομὸ τοῦ Δικαίου (τοῦ Ἁγίου). Αὐτοῦ τώρα σεῖς γίνετε προδότες καὶ φονεῖς. 53 Σεῖς λάβατε τὸ νόμο σὲ διατυπώσεις ἀγγέλων, καὶ δὲν τὸν τηρήσατε». 54 Ἀκούοντας δὲ αὐτά, ἐξωργίζονταν καὶ ἔτριζαν τὰ δόντια ἐναντίον του. 55 Ἄλλ’ αὐτός, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, κοίταξε στὸν οὐρανὸ, καὶ εἶδε ἔνδοξη μορφή τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν Ἰησοῦ νὰ εἶναι στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, 56 καὶ εἶπε: «Ἴδου βλέπω τοὺς οὐρανοὺς ἀνοικτούς, καὶ τὸν Υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου νὰ εἶναι στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ». 57 Τότε ἔβγαλαν κραυγὴ μεγάλη καὶ ἔκλεισαν τὰ αὐτιά τους καὶ ὥρμησαν ὅλοι μαζί ἐπάνω του. 58 Καὶ τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι καὶ τὸν λιθοβολοῦσαν. Καὶ οἱ μάρτυρες (κατηγορίας) ἀπέθεσαν τὰ ροῦχα τους στὰ πόδια ἐνὸς νέου, ποὺ λεγόταν Σαῦλος. 59 Καὶ λιθοβολοῦσαν τὸ Στέφανο, ἐνῶ προσευχόταν καὶ ἔλεγε: «Κύριε Ἰησοῦ, δέξου τὸ πνεῦμα μου». 60 Ἐπειτα γονάτισε, καὶ μὲ φωνὴ μεγάλη φώναξε: «Κύριε, μὴ τοὺς λογαριάσης αὐτὴ τὴν ἁμαρτία». Καὶ μόλις εἶπε τοῦτο, κοιμήθηκε (τὸν ὕπνο τοῦ θανάτου). Ὁ δὲ Σαῦλος ἐπικροτοῦσε τὴ θανάτωσί του.

Διωγμὸς καὶ διασκορπισμὸς κηρύκων τοῦ Εὐαγγελίου

8 Ἐκείνη δὲ τὴν ἡμέρα ἔγινε διωγμὸς μέγας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων. Ὅλοι δὲ διασκορπίσθηκαν στὰ μέρη τῆς ὑπαίθρου τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Σαμαρείας, ἐκτὸς τῶν ἀποστόλων. 2 Εὐλαβεῖς δὲ ἄνθρωποι κήδευσαν τὸ Στέφανο, καὶ τὸν θρήνησαν μὲ θρήνο μεγάλο. 3 Ὁ δὲ Σαῦλος ρήμαζε τὴν Ἐκκλησία. Ἐμπαινε στὰ σπίτια, καὶ σύροντας ἔξω ἄνδρες καὶ γυναῖκες τοὺς παρέδιδε γιὰ νὰ φυλακισθοῦν.

Ὁ διάκονος Φίλιππος στή Σαμάρεια

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διήλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. 5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν. 6 Προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγόμενοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. 7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρχετο, πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν, 8 καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἀνὴρ δὲ τις ὀνόματι Σίμων προὔπηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν· 10 ᾧ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη. 11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς. 12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. 13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, θεωρῶν τε δυνάμεις καὶ σημεῖα γινόμενα ἐξίστατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· 15 οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν ὅπως λάβωσι Πνεῦμα Ἅγιον· 16 οὐπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 17 Τότε ἐπέτιθον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάβανον Πνεῦμα Ἅγιον. 18 Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα 19 λέγων· Δότε καὶ μοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἂν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ Πνεῦμα Ἅγιον. 20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργυρίον σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν! Ὅτι τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. 21 Οὐκ ἔστι σοι μερὶς

4 Ἐκεῖνοι δέ, πού διασκορπίσθησαν, περιώδευαν κηρύττοντας τὸ λόγο (τὸ εὐαγγέλιον). 5 Ἔτσι ὁ Φίλιππος κατέβηκε σὲ μιὰ πόλι τῆς Σαμαρείας καὶ κήρυττε σ' αὐτοὺς τὸ Χριστό. 6 Τὰ δὲ πλήθη μὲ μιὰ ψυχὴ πρόσεχαν σ' αὐτά, πού ἔλεγε ὁ Φίλιππος, ἀκούοντας καὶ βλέποντας τὰ θαύματα, πού ἔκανε. 7 Διότι ἀπὸ πολλοὺς, πού εἶχαν πνεύματα ἀκάθαρτα (δαιμόνια), αὐτὰ ἔβγαιναν φωνάζοντας μὲ φωνὴ μεγάλη. Καὶ πολλοὶ παράλυτοι καὶ κουτσοὶ θεραπεύτηκαν. 8 Ἔτσι ἔγινε χαρὰ μεγάλη στὴν πόλι ἐκείνη.

Σίμων ὁ μάγος ζητεῖ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

9 Ὑπῆρχε δὲ ἀπὸ πρωτότερα στὴν πόλι κάποιος, πού ὠνομαζόταν Σίμων. Αὐτὸς ἔκανε μαγεῖες καὶ προκαλοῦσε ἐκπληξί στο λαὸ τῆς Σαμαρείας, ἰσχυριζόμενος γιὰ τὸν ἑαυτό του, ὅτι εἶναι κάποιος μέγας. 10 Καὶ τοῦ ἔδιναν προσοχὴ ὄλοι, ἀπὸ μικρὸ ἕως μεγάλο, καὶ ἔλεγαν: «Αὐτὸς εἶναι ἡ μεγάλη δύναμι τοῦ Θεοῦ». 11 Τοῦ ἔδιναν δὲ προσοχὴ, διότι γιὰ ἄρκετὸ χρόνο μὲ τίς μαγεῖες τοὺς εἶχε καταπλήξει. 12 Ἄλλ' ὅταν πίστευσαν στὸ Φίλιππο, πού κήρυττε γιὰ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, βαπτίζονταν ἄνδρες καὶ γυναῖκες. 13 Ὁ δὲ Σίμων πίστευσε καὶ αὐτός. Καὶ ἀφοῦ βαπτίσθηκε, ἔμενε προσκολλημένος στὸ Φίλιππο. Καὶ βλέποντας νὰ γίνωνται θαύματα καὶ σημεῖα, ἔμενε κατάπληκτος.

14 Ὅταν δὲ ἄκουσαν οἱ ἀπόστολοι, πού ἦταν στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτι δέχτηκε ἡ Σαμάρεια τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἰωάννη. 15 Καὶ αὐτοί, ἀφοῦ κατέβηκαν, προσευχήθηκαν γι' αὐτούς, γιὰ νὰ λάβουν Πνεῦμα Ἅγιο. 16 Διότι δὲν εἶχε ἀκόμη κατεβῆ (Πνεῦμα Ἅγιο) σὲ κανένα ἀπ' αὐτούς, ἀλλ' ἀπλῶς ἦταν βαπτισμένοι στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ (βαπτίσθηκαν δηλαδή, ἀφοῦ πίστευσαν στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ). 17 Τότε ἐπέθεταν σ' αὐτούς τὰ χεῖρια καὶ ἐλάβανον Πνεῦμα Ἅγιο. 18 Βλέποντας δὲ ὁ Σίμων, ὅτι μὲ τὴν ἐπίθεσι τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίνεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ἔφερε σ' αὐτοὺς χρήματα 19 καὶ εἶπε: «Δώστε καὶ σ' ἐμένα αὐτὴ τὴν ἐξουσία, ὥστε, σ' ὅποιον ἐπιθέσω τὰ χεῖρια, νὰ λαμβάνῃ Πνεῦμα Ἅγιο». 20 Ὁ Πέτρος τοῦ εἶπε τότε: «Νὰ χαθῆς καὶ σὺ καὶ τὰ λεφτά σου! Διότι νόμισες, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκτᾶται μὲ χρήματα. Δὲν ὑπάρχει γιὰ σένα μερίδιο καὶ κληρονομία ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ πράγμα-

οὐδέ κληρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. Ἡ γὰρ καρδιά σου οὐκ ἔστιν εὐθεία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **22** Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου. **23** Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὀρώ σε ὄντα. **24** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεὸν ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμέ ὧν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, πολλὰς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. **27** Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ, εὐνοῦχος, δυνάστης Κανδάκης, τῆς βασιλίσσης Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, **28** ἦν τε ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. **29** Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ. **30** Προσδραμῶν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἡσασθὲν γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; **31** Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μὴ τις ὀδηγήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. **32** Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. **33** Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. **34** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπε· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τούτο; Περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἑτέρου τινός; **35** Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσαντο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἴδου ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; **37** Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστίν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν

τος. **21** Διότι ἡ καρδιά σου δὲν εἶναι εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **22** Ἀλλὰ μετανόησε γιὰ τὴν ἁμαρτία σου αὐτή, καὶ παρακάλεσε τὸ Θεό, μήπως ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴν τιμωρία γι' αὐτὸ πού σκέφθηκες. **23** Διότι σὲ βλέπω νὰ βρίσκεσαι σὲ πικρὰ βάσανα καὶ δεσμὰ συμφορᾶς. **24** Ὁ δὲ Σίμων εἶπε τότε: «Παρακαλέσετε ἐσεῖς γιὰ μένα τὸ Θεό, γιὰ νὰ μὴ πέσῃ ἐπάνω μου κανένα ἀπὸ τὰ κακά, πού εἶπατε».

25 Αὐτοὶ δέ, ἀφοῦ ἔδωσαν μαρτυρία καὶ κήρυξαν τὸ λόγο τοῦ Κυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ σὲ πολλὰ χωριὰ τῶν Σαμαρειτῶν κήρυξαν στὸ μεταξὺ τὸ εὐαγγέλιο.

Ὁ Φίλιππος κατηχεῖ καὶ βαπτίζει τὸν Αἰθίοπα ἀξιωματοῦχο

26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου μίλησε στὸ Φίλιππο λέγοντας: «Σήκω καὶ πήγαινε πρὸς νότο στὸ δρόμο, πού κατεβαίνει ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζα. Αὐτὸς εἶναι ἔρημος». **27** Καὶ σηκώθηκε καὶ πήγε. Καὶ ἰδοὺ ἕνας Αἰθίοπας, εὐνοῦχος, ἀνώτερος ἀξιωματοῦχος τῆς Κανδάκης, τῆς βασιλίσσης τῶν Αἰθιοπῶν. Ἦταν διαχειριστὴς σ' ὅλα τὰ οἰκονομικά της. Καὶ ἦλθε νὰ προσκυνήσῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. **28** Καὶ ἐπέστρεψε, καὶ καθόταν εἰς τὴν ἄμαξά του, καὶ διάβαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐα. **29** Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα στὸ Φίλιππο: «Πλησίασε καὶ ἐπικοινωνήσε μ' αὐτὴν τὴν ἄμαξά». **30** Ὅταν δὲ ὁ Φίλιππος ἔτρεξε καὶ πλησίασε, τὸν ἄκουσε νὰ διαβάξῃ τὸν προφήτην Ἡσαΐα καὶ εἶπε: «Ἄραγε καταλαβαίνεις αὐτά, τὰ ὅποια διαβάξεις;». **31** Αὐτὸς δὲ εἶπε: «Ἀλλὰ πῶς θὰ μπορούσα (νὰ καταλάβω), ἐὰν κάποιος δὲν μὲ ὀδηγήσῃ;». Καὶ παρακάλεσε τὸ Φίλιππο ν' ἀνεβῆ καὶ νὰ καθήσῃ μαζί του. **32** Τὸ δὲ περιεχόμενο τοῦ Γραφικοῦ χωρίου, πού διάβαζε, ἦταν αὐτό: Ὡς πρόβατο ὠδηγήθηκε εἰς τὴν σφαγὴν. Καὶ ὡς ἀμνός, πού παραμένει ἄφωνος σ' αὐτὸν πού τὸν κουρεύει, ἔτσι δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του. **33** Λόγω τῆς ταπεινώσεώς του τὸ δίκαιό του σαρώθηκε. Ἀλλὰ τοὺς πνευματικούς ἀπογόνους του ποιὸς θὰ μπορέσῃ ν' ἀριθμήσῃ; Διότι ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν γῆ ἡ ζωὴ του. **34** Εἶπε δὲ τότε ὁ εὐνοῦχος στὸ Φίλιππο: «Σὲ παρακαλῶ, γιὰ ποιὸν ὁ προφήτης λέγει αὐτό; Γιὰ τὸν ἑαυτό του ἢ γιὰ κάποιον ἄλλο;». **35** Τότε ὁ Φίλιππος ἀνοίξε τὸ στόμα του, καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ Γραφικὸ αὐτὸ χωρίο κήρυξε σ' αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ καθὼς πήγαιναν εἰς τὸ δρόμο, ἔφθασαν εἰς ἕνα ὕδωρ, καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος: «Ἴδου νερό. Τί μὲ ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ;». **37** Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος: «Ἐὰν πιστεύῃς με ὅλη τὴν καρδιά, ἐπιτρέπεται». Εἶπε δὲ τότε: «Πιστεύω, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ

Ἰησοῦν Χριστόν. 38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. 39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. 40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

9 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ 2 ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἕαντινας εὔρη τῆς Ὀδοῦ ὄντας, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξειν τῇ Δαμασκῷ, καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, 4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; 5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. 6 Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. 7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. 8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεωγμένων τε τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδένα ἔβλεπε. Χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν.

10 Ἦν δὲ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὄραματι· Ἀνανία! Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε! 11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθειᾶν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα. Ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, 12 καὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἀγίοις σου ἐν Ἱε-

θεοῦ». 38 Καὶ διέταξε νὰ σταματήσῃ ἡ ἄμαξα. Καὶ κατέβηκαν καὶ οἱ δύο στὸ νερό, ὁ Φίλιππος δηλαδή καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ τὸν βάπτισε. 39 Ὅταν δὲ βγήκαν ἀπὸ τὸ νερό, δύναμι Κυρίου ἄρπαξε τὸ Φίλιππο, καὶ δὲν τὸν εἶδε πλέον ὁ εὐνοῦχος, ἀλλὰ συνέχισε τὸ δρόμο του γεμάτος χαρά. 40 Ὁ Φίλιππος δὲ βρέθηκε στὴν Ἄζωτο. Καὶ περιοδεύοντας κήρυττε σὲ ὅλες τὶς πόλεις, ἕως ὅτου ἔφθασε στὴν Καισάρεια.

«Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;»

9 Ὁ δὲ Σαῦλος, περισσότερο πνέοντας μένεα καὶ ὀργὴ κατὰ τῶν μαθητῶν (τῶν πιστῶν) τοῦ Κυρίου, πῆγε στὸν ἀρχιερέα, 2 καὶ τοῦ ζήτησε ἐπιστολὲς γιὰ τὴ Δαμασκὸ πρὸς τὶς συναγωγὰς μὲ τὸ σκοπὸ, ἂν βρῆ μερικoύς, ποὺ νὰ εἶναι τῆς Ὀδοῦ (τῆς Θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ), ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους στὴν Ἱερουσαλήμ. 3 Ἀλλ' ἐνῶ πήγαινε καὶ πλησίαζε στὴ Δαμασκὸ, αἰφνιδίως φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἄστραψε γύρω του. 4 Καὶ ἔπεσε στὸ ἔδαφος καὶ ἄκουσε φωνὴ νὰ τοῦ λέγῃ: «Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;». 5 Εἶπε δέ: «Ποιὸς εἶσαι, κύριε;». Ὁ δὲ Κύριος εἶπε: «Ἐγὼ εἰμι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖο σὺ καταδιώκεις. 6 Ἀλλὰ σήκω, καὶ εἴσελθε στὴν πόλι, καὶ θὰ σοῦ λεχθῆ τί πρέπει νὰ κάνῃς». 7 Οἱ δὲ ἄνδρες, ποὺ τὸν συνώδευαν, ἔμειναν ἀναυδοί. Καὶ ἄκουαν μὲν τὴ φωνὴ ὡς ἤχο καὶ βοή (ὅχι ὡς λέξεις), ἀλλὰ δὲν ἔβλεπαν κανένα. 8 Σηκώθηκε δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τὸ ἔδαφος, καὶ ἐνῶ τὰ μάτια του ἦταν ἀνοιχτά, δὲν ἔβλεπε κανένα. Γι' αὐτὸ τὸν ἔπιασαν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ἔφεραν μέσα στὴ Δαμασκὸ. 9 Καὶ τρεῖς ἡμέρες ἦταν τυφλός, καὶ δὲν ἔφαγε οὔτε ἔπιε.

Ὁ Ἀνανίας στὴ Δαμασκὸ βαπτίζει τὸ Σαῦλο

10 Ὑπῆρχε δὲ στὴ Δαμασκὸ κάποιος μαθητῆς (πιστός), ὀνομαζόμενος Ἀνανίας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος σὲ ὄραμα: «Ἀνανία!». Αὐτὸς δὲ εἶπε: «Ὅριστε, Κύριε!». 11 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν: «Σήκω καὶ πήγαινε στὴν ὁδὸ, ποὺ λέγεται Εὐθεῖα, καὶ ζήτησε στὸ σπίτι τοῦ Ἰούδα κάποιον ὀνομαζόμενο Σαῦλο ἀπὸ τὴν Ταρσό. Αὐτὴ δὲ τὴν ὥρα προσεύχεται. 12 Καὶ εἶδε σὲ ὄραμα, ὅτι ἕνας ἄνδρας ὀνομαζόμενος Ἀνανίας τὸν ἐπισκέφθηκε, καὶ ἔθεσε ἐπάνω του τὸ χέρι γιὰ νὰ ἰδῆ τὸ φῶς του».

13 Ἀλλ' ὁ Ἀνανίας εἶπε: «Κύριε, ἔχω ἀκούσει ἀπὸ πολλοὺς γι' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο, πόσα κακὰ ἔκανε στοὺς ἀγίους σου (στοὺς πιστοὺς) στὴν Ἱερουσαλήμ. 14 Καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσία ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ συλλάβῃ

ρουσαλήμ. **14** Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. **15** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων υἰῶν τε Ἰσραήλ. **16** Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ! Ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με, Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῆς Πνεύματος Ἁγίου. **18** Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, **19** καὶ λαβὼν τροφήν ἐνίσχυσεν.

Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ὄντων ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς, **20** καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Ἰησοῦν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **21** Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο; Καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς. **22** Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν. **24** Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλή αὐτῶν. Παρητήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι. **25** Λαβόντες δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους χαλάσαντες ἐν σπυρίδι.

26 Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπειράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής. **27** Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν ἤγαγε πρὸς τοὺς ἀποστόλους. Καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. **28** Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,

ὅλους, ὅσοι ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου». **15** Ὁ δὲ Κύριος τοῦ εἶπε· «Πήγαινε, διότι αὐτὸς μοῦ εἶναι ὄργανο ἐκλεκτό, γιὰ νὰ ὁμολογήσῃ τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνικῶν καὶ βασιλέων καὶ Ἰσραηλιτῶν. **16** Ἐγὼ δὲ θὰ ὑποδείξω σ' αὐτὸν ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ χάριν τοῦ ὀνόματός μου».

17 Ἐφυγε τότε ὁ Ἀνανίας καὶ πῆγε στὸ σπίτι, καὶ ἔθεσε ἐπάνω του τὰ χέρια καὶ εἶπε· «Σαοὺλ ἀδελφέ! Ὁ Κύριος μὲ ἔστειλε, ὁ Ἰησοῦς, ποῦ σοῦ φανερώθηκε στὸ δρόμο ποῦ ἐρχόσουν, γιὰ νὰ ἰδῆς τὸ φῶς σου, καὶ νὰ γεμίσης μὲ Πνεῦμα Ἅγιο». **18** Ἀμέσως τότε ἔπεσαν ἀπὸ τὰ μάτια του σὰν λέπια, καὶ ἀπέκτεσε τὸ φῶς. Καὶ σηκώθηκε καὶ βαπτίσθηκε. **19** Καὶ ἔλαβε τροφή καὶ δυνάμωσε.

Ὁ Σαῦλος κηρύττει τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ στὴ Δαμασκὸ

Ἐμεινε δὲ ὁ Σαῦλος μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς (τοὺς πιστούς), ποῦ ἦταν στὴ Δαμασκὸ, γιὰ μερικὲς ἡμέρες. **20** Καὶ ἀμέσως στὶς συναγωγὰς κήρυττε τὸν Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **21** Ἐμειναν δὲ κατάπληκτοι ὅλοι, ὅσοι ἄκουαν, καὶ ἔλεγον· «Αὐτὸς δὲν εἶναι, ποῦ μὲ μανία ἐξοντώσεως καταδίωξε στὴν Ἱερουσαλήμ ὅσους ἐπικαλοῦνται αὐτὸ τὸ ὄνομα; Καὶ ἐδῶ γι' αὐτὸ εἶχε ἔλθει, γιὰ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ δεμένους στοὺς ἀρχιερεῖς». **22** Ὁ Σαῦλος δὲ δυνάμωνε περισσότερο, καὶ ἀποστόμωνε τοὺς Ἰουδαίους, ποῦ κατοικοῦσαν στὴ Δαμασκὸ, ἀποδεικνύοντας, ὅτι αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς δηλαδή) εἶναι ὁ Μεσσίας.

23 Μετὰ δὲ ἀπὸ ἀρκετὲς ἡμέρες οἱ Ἰουδαῖοι κατόπιν συσκέψεως ἀποφάσισαν νὰ τὸν φονεύσουν. **24** Ἐγινε δὲ γνωστὸ στὸ Σαῦλο τὸ ἐγκληματικὸ του σχέδιο. Παραφύλατταν δὲ τὶς πύλες ἡμέρα καὶ νύκτα γιὰ νὰ τὸν φονεύσουν. **25** Ἄλλ' οἱ μαθηταὶ (οἱ πιστοὶ) τὸν πῆραν νύκτα καὶ τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ τεῖχος μὲ σχοινιά μέσα σ' ἓνα κοφίνι.

Ὁ Σαῦλος συνδέεται μὲ τοὺς ἀποστόλους καὶ κηρύττει

26 Ὄταν δὲ ὁ Σαῦλος πῆγε στὴν Ἱερουσαλήμ, προσπαθοῦσε νὰ συνδεθῇ μὲ τοὺς μαθητάς (τοὺς πιστούς). Ἄλλ' ὅλοι τὸν φοβοῦνταν, διότι δὲν πίστευαν, ὅτι εἶναι μαθητής (πιστός). **27** Τότε ὁ Βαρνάβας τὸν πῆρε καὶ τὸν ὠδήγησε στοὺς ἀποστόλους. Καὶ τοὺς ἀνέφερε πῶς στὸ δρόμο εἶδε τὸν Κύριο, καὶ ὅτι τοῦ μίλησε, καὶ πῶς στὴ Δαμασκὸ κήρυξε μὲ θάρρος γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. **28** Ἔτσι (ὁ Σαῦλος) συναστρεφόταν μ' αὐτοὺς στὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ κήρυττε μὲ θάρρος γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **29** Ἐπίσης μιλοῦσε καὶ συζητοῦσε μὲ τοὺς ἑλληνοφώνους Ἰουδαίους. Ἄλλ' αὐτοὶ ἐπιχειροῦσαν νὰ τὸν φονεύσουν.

29 ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν. 30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν οὖν Ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην οἰκοδομούμεναι καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. 33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπον τινα Αἰνέα ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κρεβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. 34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα! Ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. 35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς. Αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. 37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκον ἐν ὑπερῷῳ. 38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. 39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. 40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείσ τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι! Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. 41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. 42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον. 43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μείναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ παρά τινα Σίμωνι βυρσεῖ.

30 Ὅταν δὲ τὸ πληροφορήθησαν οἱ ἀδελφοί, τὸν κατέβασαν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ταρσό.

31 Οἱ δὲ Ἐκκλησίαι σ' ὅλη τὴν Ἰουδαία καὶ τὴν Γαλιλαία καὶ τὴν Σαμαρεία εἶχαν πρόοδο. Οἰκοδομοῦνταν καὶ προχωροῦσαν μετὰ τὸ φόβον τοῦ Κυρίου, καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πληθύνονταν.

Ὁ Πέτρος εἰς τὴν Λύδδα θεραπεύει τὸν παράλυτον Αἰνέα

32 Περιοδεύοντας δὲ ὁ Πέτρος καὶ ἐπισκεπτόμενος ὄλους, κατέβηκε καὶ εἰς τοὺς ἁγίους (εἰς τοὺς πιστοὺς), πού κατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδα. 33 Βρῆκε δὲ ἐκεῖ κάποιον ἄνθρωπον ὀνομαζόμενον Αἰνέα, ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη κατάκοιτος εἰς τὸ κρεβάτι, διότι ἦταν παράλυτος. 34 Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος· «Αἰνέα! Σὺ θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Σήκω καὶ στρώσον τὸ κρεβάτι σου». Καὶ ἀμέσως σηκώθηκε. 35 Καὶ τὸν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τοῦ Σάρωνος, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον (εἰς τὸν Ἰησοῦ).

Ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἰόππη ἀνασταίνει τὴν ἐλεήμονα Ταβιθά

36 Εἰς τὴν Ἰόππη δὲ ὑπῆρχε κάποια μαθήτρια (πιστὴ δηλαδὴ) ὀνομαζομένη Ταβιθά, πού μεταφράζεται Δορκάς. Αὕτη ἦταν γεμάτη ἀπὸ ἀγαθοεργίας καὶ ἐλεημοσύνες, πού ἔκανε. 37 Συνέβη δὲ ἐκεῖνες τὶς ἡμέρας ν' ἀσθενήσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ. Καὶ ἀφοῦ τὴν ἔλουσαν, τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ ὑπερῷον. 38 Ἐπειδὴ δὲ ἡ Λύδδα ἦταν κοντὰ εἰς τὴν Ἰόππη, οἱ μαθηταὶ (οἱ πιστοί), ὅταν ἀκούσαν, ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι σ' αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλώντας νὰ μὴ βραδύνη νὰ ἔλθῃ καὶ σ' αὐτούς. 39 Σηκώθηκε δὲ ὁ Πέτρος καὶ πῆγε μετὰ τούς. Καὶ ὅταν ἔφθασε, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὸ ὑπερῷον. Καὶ παρουσιάσθησαν σ' αὐτὸν ὅλες οἱ χῆρες κλαίουσες καὶ δείχνοντας χιτῶνας καὶ πανωφόρια, πού ἔκανε ἡ Δορκάς, ὅταν ζοῦσε. 40 Ἀφοῦ δὲ ὁ Πέτρος ἔβγαλε ὄλους ἔξω, γονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Ἐπειτα στράφηκε πρὸς τὸ σῶμα καὶ εἶπε· «Ταβιθά, σήκω ἐπάνω!». Αὕτη δὲ ἄνοιξε τὰ μάτια της, καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνασηκώθηκε. 41 Τῆς ἔδωσε δὲ τὸ χεῖρ καὶ τὴν σήκωσε ἐπάνω. Καὶ κάλεσε τοὺς ἁγίους (εἰς τοὺς πιστοὺς) καὶ τὶς χῆρας, καὶ τὴν παρουσίασε ζωντανήν. 42 Καὶ τὸ ἔμαθε ὅλη ἡ Ἰόππη. Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον (εἰς τὸν Ἰησοῦ). 43 Ἐμείνε δὲ αὐτὸς (ὁ Πέτρος) ἀρκετὲς ἡμέρας εἰς τὴν Ἰόππη, εἰς τὸ σπίτι κάποιου Σίμωνος βυρσοδέφου. Ἄγγελος εἰς τὸν ἐκατόνταρχον Κορνήλιον καὶ πρόσκλησι τοῦ Πέτρου

10 Ἄνὴρ δέ τις ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, **2** εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διὰ παντός, **3** εἶδεν ἐν ὄραματι φανερῶς ὡσεὶ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε! **4** Ὁ δὲ ἀτεισας αὐτῷ καὶ ἔμβοβος γενόμενος εἶπε· Τί ἐστι, κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **5** Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρα καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον. **6** Οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν. **7** Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, **8** καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὥραν ἕκτην. **10** Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ ἤθελε γεύσασθαι. Παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων ἐπέπεσεν ἐπ’ αὐτὸν ἕκστασις, **11** καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον καὶ καταβαῖνον ἐπ’ αὐτὸν σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, **12** ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. **13** Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε. **14** Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς, Κύριε! Ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. **15** Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοίνου. **16** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

10 Ἦταν δὲ κάποιος στὴν Καισάρεια ὀνομαζόμενος Κορνήλιος, ἑκατοντάρχος, ἀπὸ τὸ τάγμα ποῦ λεγόταν Ἰταλικὴ σπεῖρα. **2** Αὐτὸς ἦταν εὐσεβὴς καὶ θεοφοβούμενος μαζί μὲ ὅλη τὴν οἰκογένειά του. Καὶ ἔκανε πολλές ἐλεημοσύνες στὸ λαό, καὶ πάντοτε προσευχόταν στὸ Θεό. **3** Αὐτὸς εἶδε καθαρὰ σὲ ὄραμα, ὥρα περίπου τρεῖς τὸ ἀπόγευμα, ἓνα ἄγγελο τοῦ Θεοῦ, ποῦ μπῆκε στὸ σπίτι του καὶ τοῦ εἶπε: «Κορνήλιε!». **4** Αὐτὸς δὲ τὸν κοίταξε καὶ τρομαγμένος εἶπε: «Τί εἶναι, κύριε;». Τοῦ εἶπε δέ: «Οἱ προσευχές σου καὶ οἱ ἐλεημοσύνες σου ἀνέβηκαν (στὸν οὐρανό), γιὰ νὰ τις λάβῃ ὑπ’ ὄψιν ὁ Θεός. **5** Καὶ τώρα στείλε ἀνθρώπους στὴν Ἰόππη καὶ προσκάλεσε τὸ Σίμωνα, ποῦ ἐπονομάζεται Πέτρος. **6** Αὐτὸς φιλοξενεῖται σὲ κάποιον Σίμωνα βυρσοδέφη, ποῦ ἔχει σπίτι κοντὰ στὴ θάλασσα». **7** Μόλις δὲ ἔφυγε ὁ ἄγγελος, ποῦ μιλοῦσε στὸν Κορνήλιο, κάλεσε δύο ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες του καὶ ἓνα στρατιώτη εὐσεβῆ, ἀπ’ αὐτοὺς ποῦ τὸν ὑπηρετοῦσαν, **8** καὶ ἀφοῦ τοὺς ἀφηγήθηκε ὅλα, τοὺς ἔστειλε στὴν Ἰόππη.

Τὸ ὄραμα τοῦ Πέτρου μὲ τὰ ἀκάθαρτα ζῶα
«Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοίνου»

9 Τὴν ἄλλη δὲ ἡμέρα, ἐνῶ ἐκεῖνοι ὁδοιποροῦσαν καὶ πλησίαζαν στὴν πόλι, ὁ Πέτρος ἀνέβηκε στὴν ταράτσα γιὰ νὰ προσευχηθῆ ὥρα περίπου δώδεκα (τὸ μεσημέρι). **10** Πείνασε δέ, καὶ ἤθελε νὰ φάγῃ. Καὶ ἐνῶ ἐκεῖνοι ἐτοίμαζαν τὸ φαγητό, αὐτὸς περιῆλθε σὲ ἕκστασι. **11** Καὶ βλέπει τὸν οὐρανὸ νὰ εἶναι ἀνοιχτός, καὶ νὰ κατεβαίνει πρὸς αὐτὸν κάποιον πρᾶγμα σὰν σεντόνι μεγάλο, ποῦ ἦταν ἀπ’ τὰ τέσσαρα ἄκρα δεμένο καὶ κατεβαζόταν στὴ γῆ. **12** Μέσα σ’ αὐτὸ ὑπῆρχαν ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. **13** Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν φωνή: «Σήκω, Πέτρε, σφάξε καὶ φάγε». **14** Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε: «Ὁχι, Κύριε! Οὐδέποτε δὲ ἔφαγα κάτι μολυσμένο ἢ ἀκάθαρτο». **15** Καὶ πάλι γιὰ δευτέρη φορὰ ἦλθε πρὸς αὐτὸν φωνή: «Αὐτά, ποῦ ὁ Θεὸς καθάρισε, σὺ νὰ μὴ θεωρῆς ἀκάθαρτα». **16** Αὐτὸ δὲ ἔγινε τρεῖς φορές. Καὶ πάλι τὸ πρᾶγμα (τὸ ὅμοιο μὲ μεγάλο σεντόνι) ἀνυψώθηκε στὸν οὐρανό.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἶη τὸ ὄραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, 18 καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο, εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται; 19 Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τοῦ ὄραματος εἶπεν αὐτῷ τὸ Πνεῦμα· Ἴδου ἄνδρες *τρεις* ζητοῦσί σε· 20 ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν διακρινόμενος, διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. 21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν· Ἴδου ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε. Τίς ἢ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; 22 Οἱ δὲ εἶπον· Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὄλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. 23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτούς ἐξένισε.

Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ, 24 καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. 25 Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν. 26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε λέγων· Ἀνάστηθι! Κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι. 27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθε, καὶ εὐρίσκει συνελθούσας πολλούς, 28 ἔφη τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· 29 διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμφθεῖς. Πυνθάνομαι οὖν, τίني λόγῳ μετεπέμψασθέ με;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἡμῶν νηστεύων, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕστη ἐνώπιόν μου ἐν ἑσθῆτι λαμπρᾷ, 31 καὶ φησὶ· Κορνήλιε! Εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς

Τὸ Πνεῦμα πρὸς τὸν Πέτρο γιὰ τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Κορνηλίου

17 Ἐνῷ δὲ ὁ Πέτρος ἀποροῦσε μέσα του, τί ἄραγε σήμαινε τὸ ὄραμα ποῦ εἶδε, ἰδοὺ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορνήλιο, ἀφοῦ ρώτησαν γιὰ τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος, ἔφθασαν στὴν ἐξώπορτα. 18 Καὶ φώναξαν καὶ ρωτοῦσαν: «Ὁ Σίμων, ποῦ ἐπονομάζεται Πέτρος, φιλοξενεῖται ἐδῶ;». 19 Ἐνῷ δὲ ὁ Πέτρος συλλογιζόταν τὸ ὄραμα, τοῦ εἶπε τὸ Πνεῦμα: «Ἴδου *τρεις* ἄνδρες σὲ ζητοῦν. 20 Σήκω δὲ καὶ κατέβα καὶ πήγαινε μαζί τους χωρὶς κανένα δισταγμό, διότι ἐγὼ τοὺς ἔστειλα». 21 Ὁ δὲ Πέτρος, ἀφοῦ κατέβηκε καὶ ἦλθε πρὸς τοὺς ἄνδρες, εἶπε: «Ἴδού, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, ποῦ ζητεῖτε. Γιὰ ποιό λόγο εἴσθε ἐδῶ;». 22 Ἐκεῖνοι δὲ εἶπαν: «Ὁ Κορνήλιος ὁ ἑκατοντάρχης, ἄνθρωπος εὐσεβῆς καὶ θεοφοβούμενος, καὶ ἐκτιμώμενος ἀπ' ὄλο τὸν Ἰουδαϊκὸ λαό, ἔλαβε ἐντολὴ ἀπὸ ἁγίου ἄγγελου νὰ σὲ προσκαλέσῃ στὸ σπίτι του καὶ ν' ἀκούσῃ λόγους ἀπὸ σένα». 23 Τοὺς κάλεσε τότε μέσα καὶ τοὺς φιλοξένησε.

Ὁ Πέτρος μεταβαίνει στὴν Καισάρεια στὸ σπίτι τοῦ Κορνηλίου

Τὴν ἄλλη δὲ ἡμέρα σηκώθηκε καὶ ἀναχώρησε μαζί τους. Μαζί του δὲ πῆγαν καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς ἀπὸ τὴν Ἰόππη. 24 Καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα ἔφθασαν στὴν Καισάρεια. Ὁ δὲ Κορνήλιος τοὺς περίμενε. Καὶ εἶχε συγκαλέσει τοὺς συγγενεῖς του καὶ τοὺς στενοὺς φίλους. 25 Ὅταν δὲ ὁ Πέτρος ἐπρόκειτο νὰ μπῆ στὸ σπίτι, ὁ Κορνήλιος τὸν προϋπάντησε, ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ τὸν προσκύνησε. 26 Ἄλλ' ὁ Πέτρος τὸν σήκωσε ἐπάνω λέγοντας: «Σήκω ἐπάνω! Καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὅπως ἐσύ». 27 Καὶ συνομιλῶντας μαζί του μπῆκε στὸ σπίτι. Καὶ βρῖσκει πολλοὺς συγκεντρωμένους. 28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς: «Σεῖς ξέρετε, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται σὲ Ἰουδαῖο νὰ συναναστρέφεται ἢ νὰ ἐπισκέπτεται ἄλλοεθνή. Ἀλλὰ σὲ μένα ὁ Θεὸς ἔδειξε, νὰ μὴ θεωρῶ μολυσμένο ἢ ἀκάθαρτο κανένα ἄνθρωπο. 29 Γι' αὐτὸ καὶ ἦλθα, ὅταν προσκλήθηκα, χωρὶς ἀντίρρηση. Ζητῶ λοιπὸν νὰ μάθω, γιὰ ποιό λόγο με προσκαλέσατε;».

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπε: «Τέσσερες ἡμέρες νήστευα μέχρι αὐτῆ τῆν ὥρα. Καὶ ὥρα *τρεις* τὸ ἀπόγευμα προσευχόμενος στὸ σπίτι μου. Καὶ ἰδοὺ ἕνας ἄνθρωπος με λαμπρὴ ἐνδυμασία παρουσιάσθηκε ἐνώπιόν μου 31 καὶ λέγει: «Κορνήλιε! Εἰσακούσθηκε ἡ προσευχή σου, καὶ ὁ Θεὸς ἔλαβεν ὑπ' ὄφιν τίς ἐλεημοσύνες σου. 32 Γι' αὐτὸ στείλε στὴν Ἰόππη καὶ προσκάλεσε τὸ Σίμωνα, ποῦ ἐπονομάζεται Πέτρος. Αὐτὸς φιλοξε-

ἐπικαλεῖται Πέτρος. Οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι. **33** Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σέ, σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα αὐτοῦ εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός, **35** ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἔστι. **36** Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων Κύριος· **37** ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης, **38** Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ Διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. **39** Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν καὶ ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. **40** Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, **41** οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφέγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **42** Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρῦξαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν. **43** Τούτῳ πάντες οἱ προφηῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

44 Ἐπι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. **45** Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται. **46** Ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· **47** Μήτι τὸ

νεῖται στὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος τοῦ βυρσοδέφη κοντὰ στὴ θάλασσα. Καὶ θὰ ἔλθῃ καὶ θὰ σοῦ μιλήσῃ». **33** Ἀμέσως δὲ ἔστειλα σὲ σένα, καὶ σὺ καλὰ ἔκανες ποῦ ἤλθες. Τώρα λοιπὸν ὅλοι ἡμεῖς εἴμεθα παρόντες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, γὰρ ν' ἀκούσωμε ὅλα, ὅσα ὁ Θεὸς σὲ διέταξε».

Ὁμιλία τοῦ Πέτρου στὸ σπίτι τοῦ Κορνηλίου

34 Τότε ὁ Πέτρος ἀνοίξε τὸ στόμα του καὶ εἶπε: «Ἀληθινὰ καταλαβαίνω, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι προσωπολήπτης. **35** Ἀλλὰ σὲ κάθε ἔθνος, ὅποιος τὸν σέβεται καὶ κάνει τὸ καλὸ, εἶναι δεκτὸς ἀπ' αὐτόν. **36** Σεῖς γνωρίζετε γιὰ τὸ λόγο, ποῦ ἔστειλε στοὺς Ἰσραηλίτες ἀγγέλλοντας τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς σωτηρίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ Κύριος ὅλων. **37** Γνωρίζετε γιὰ τὸ γεγονὸς, ποῦ συνέβη σ' ὅλη τὴν Ἰουδαία, ἀρχίζοντας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα, ποῦ κήρυξε ὁ Ἰωάννης. **38** Γνωρίζετε γιὰ τὸν Ἰησοῦ τὸ Ναζωραῖο, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἔχρισε μὲ Πνεῦμα Ἅγιο καὶ μὲ δύναμι. Καὶ ἔζησε εὐεργετώντας καὶ θεραπεύοντας ὅλους, ὅσοι κατατυραννοῦνταν ἀπὸ τὸ Διάβολο, διότι ὁ Θεὸς ἦταν μαζί του. **39** Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες ὅλων, ὅσα ἔκανε καὶ στὴν ὑπαιθρο τῆς Ἰουδαίας καὶ στὴν Ἱερουσαλήμ. Αὐτὸν ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ φονεύσουν, ἀφοῦ τὸν κρέμασαν πάνω στὸ ξύλο (τοῦ σταυροῦ). **40** Ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε τὴν τρίτη ἡμέρα καὶ τὸν ἔκανε νὰ ἐμφανισθῇ, **41** ὄχι σ' ὅλο τὸ λαό, ἀλλὰ σὲ μάρτυρες, ποῦ εἶχαν ἐκ τῶν προτέρων ἐκλεγῆ ἀπὸ τὸ Θεό, σ' ἐμᾶς δηλαδή, ποῦ φάγαμε καὶ ἤπιαμε μαζί του μετὰ τὴν ἀνάστασί του ἐκ νεκρῶν. **42** Καὶ μᾶς ἔδωσε ἐντολὴ νὰ κηρύξωμε στὸ λαὸ καὶ νὰ διακηρύξωμε, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ποῦ ἔχει ὀρισθῆ ἀπ' τὸ Θεὸ κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν. **43** Γι' αὐτὸν κηρύττουν ὅλοι οἱ προφῆτες, ὅτι καθέννας, ποῦ πιστεύει σ' αὐτόν, θὰ λάβῃ διὰ τοῦ προσώπου του ἄφεσι ἁμαρτιῶν».

Ἐπιφοίτησι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στοὺς ἐθνικούς

44 Ἐνῶ δὲ ἀκόμη ὁ Πέτρος ἔλεγε αὐτὰ τὰ λόγια, κατῆλθε μὲ ὄρμη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἐπάνω σ' ὅλους τοὺς ἀκροατὰς τοῦ λόγου. **45** Καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ πιστοὶ Ἰουδαῖοι, ποῦ εἶχαν ἔλθει μαζί μὲ τὸν Πέτρο, διότι καὶ στοὺς ἐθνικούς ἔγινε ἔκχυσι τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **46** Διότι τοὺς ἄκουαν νὰ ὀμιλοῦν γλώσσας, καὶ νὰ δοξολογοῦν τὸ Θεό. Τότε ὁ Πέτρος εἶπε: **47** «Μήπως μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νερὸ

ὔδωρ κωλύσαι δύναται τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς; 48 Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

11 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. 2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς 3 λέγοντες ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· 5 Ἐγὼ ἦμην ἐν πόλει Ἰόππη προσευχόμενος, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρῖς ἐμοῦ· 6 εἰς ἣν ἀτεισας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 7 Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε. 8 Εἶπον δέ· Μηδαμῶς, Κύριε! Ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. 9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοῖνου. 10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσπίασθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. 11 Καὶ ἰδοὺ ἐξαιτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἦμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με. 12 Εἶπε δέ μοι τὸ Πνεῦμα συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν διακρινόμενον. Ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἕξι ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός. 13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρα καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, 14 ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σέ, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. 15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ’ αὐτοὺς ὥσπερ καὶ ἐφ’ ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. 16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος Κυρίου ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. 17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδω-

γὰ νὰ μὴ βαπτισθοῦν αὐτοί, πού ἔλαβαν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ὅπως καὶ ἐμεῖς;». 48 Καὶ διέταξε νὰ βαπτισθοῦν στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου (ἀναγνωρίζοντας δηλαδὴ τὸν Ἰησοῦ ὡς τὸν Κύριο). Τότε τὸν παρακάλεσαν νὰ παραμείνῃ μαζί τους μερικὲς ἡμέρες.

Ὁ Πέτρος ἐπικρίνεται καὶ ἀπολογεῖται

11 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοί, πού ἦταν στὴν Ἰουδαία, ὅτι καὶ οἱ ἔθνηκοι δέχθηκαν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. 2 Καὶ ὅταν ἀνέβηκε ὁ Πέτρος στὰ Ἱεροσόλυμα, οἱ Ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς πιστοὶ τὸν ἐπέκριναν 3 λέγοντας: «Μπήκατε στὰ σπίτια ἀπεριτμητῶν καὶ ἔφαγες μαζί τους».

4 Τότε ὁ Πέτρος ἄρχισε καὶ ἐξέθετε τὰ πράγματα ὅπως συνέβησαν λέγοντας: 5 «Ἐγὼ ἦμουν στὴν πόλι Ἰόππη καὶ προσευχόμενος. Καὶ εἶδα σὲ κατάστασι ἐκστάσεως ὄραμα. Κάποιο πρᾶγμα σὰν σεντόνι μεγάλο πιασμένο ἀπὸ τὶς τέσσερες ἄκρες κατέβαινε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ ἔφθασε μέχρις ἐμένα. 6 Ἀφοῦ δὲ ἔρριξα σ’ αὐτὸ τὸ βλέμμα μου, παρατηροῦσα. Καὶ εἶδα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 7 Ἦκουσα δὲ μιὰ φωνή, πού μου ἔλεγε: “Σήκω, Πέτρε, σφάξε καὶ φάγε”. 8 Ἄλλ’ εἶπα: “Ὁχι, Κύριε! Οὐδέποτε δὲ μπήκε στὸ στόμα μου κάτι μολυσμένο ἢ ἀκάθαρτο”. 9 Τότε φωνὴ γιὰ δευτέρη φορὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μου εἶπε: “Αὐτά, πού ὁ Θεὸς καθάρισε, σὺ νὰ μὴ θεωρῆς ἀκάθαρτα”. 10 Αὐτὸ δὲ ἐγένετο τρεῖς φορές. Καὶ πάλι τραβήχθησαν ὅλα ἐπάνω στὸν οὐρανόν. 11 Καὶ ἰδοὺ τὴν ἴδια στιγμὴ τρεῖς ἄνδρες παρουσιάσθησαν στὸ σπίτι, στὸ ὅποιο ἦμουν, ἀπεσταλμένοι πρὸς ἐμένα ἀπὸ τὴν Καισάρεια. 12 Τὸ δὲ Πνεῦμα μου εἶπε νὰ πάω μαζί τους χωρὶς καθόλου νὰ διστάζω. Ἦλθον δὲ μαζί μου καὶ αὐτοὶ οἱ ἕξι ἀδελφοί, καὶ μπήκαμε στὸ σπίτι τοῦ ἀνθρώπου. 13 Καὶ μᾶς διηγήθηκε πῶς εἶδε τὸν ἄγγελο, πού παρουσιάσθηκε στὸ σπίτι του καὶ τοῦ εἶπε: “Στείλε στὴν Ἰόππη καὶ προσκάλεσε τὸ Σίμωνα, πού ἐπονομάζεται Πέτρος. 14 Αὐτὸς θὰ εἰπῇ σὲ σένα λόγια, μὲ τὰ ὅποια θὰ σωθῆς σὺ καὶ ὅλη ἡ οἰκογένειά σου”. 15 Ὅταν δὲ ἄρχισα νὰ ὀμιλῶ, κατῆλθε μὲ ὄρμη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἐπάνω τους, ὅπως καὶ σὲ μᾶς στὴν ἀρχή (κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς). 16 Θυμήθηκα δὲ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔλεγε: “Ὁ Ἰωάννης μὲν βάπτισε μὲ νερό, σεῖς δὲ θὰ βαπτισθῆτε μὲ Πνεῦμα Ἅγιο”. 17 Ἀφοῦ δὲ ὁ Θεὸς ἔδωσε σ’ αὐτοὺς τὴν αὐτὴ δωρεά, ὅπως καὶ σ’ ἐμᾶς, κατόπιν πίστεως στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τότε ἐγὼ ποιός ἦμουν, γιὰ νὰ μπορῶ νὰ ἐμποδίσω τὸ Θεό;».

18 Ὅταν δὲ ἄκουσαν αὐτά, ἔπαυσαν νὰ φέρουν ἀντιρρήσεις, καὶ δό-

κεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν;

18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν λέγοντες· Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. **20** Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. **21** Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον.

22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὄτα τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας. **23** ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, **24** ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητηῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. **26** Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. **28** Ἀναστάς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. **29** Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠύπορεῖτό τις, ὤρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς. **30** ὁ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

ξαζαν τὸ Θεὸ λέγοντας: «Ἄρα καὶ γιὰ τοὺς ἐθνικοὺς ὁ Θεὸς ὤρισε τὴ μετάνοια γιὰ ζωὴ (πνευματικὴ καὶ αἰώνια ζωὴ)».

Ἡ Ἐκκλησία στὴν Ἀντιόχεια. Τὸ ὄνομα Χριστιανοί

19 Ἐκεῖνοι δέ, ποὺ εἶχαν διασκορπισθῆ λόγῳ τοῦ διωγμοῦ, ποὺ ἔγινε ἐξ αἰτίας τοῦ Στεφάνου, ἔφθασαν ὡς τὴ Φοινίκη καὶ τὴν Κύπρο καὶ τὴν Ἀντιόχεια. Καὶ δὲν κήρυτταν τὸ λόγο σὲ κανένα, παρὰ μόνον στοὺς Ἰουδαίους. **20** Μερικοὶ δὲ ἀπ' αὐτοὺς ἦταν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι. Αὐτοί, ὅταν μπῆκαν στὴν Ἀντιόχεια, μιλοῦσαν στοὺς ἑλληνοφώνους Ἰουδαίους κηρύττοντας τὸν Κύριο Ἰησοῦ. **21** Καὶ ἦταν μαζί τους τὸ χέρι (ἢ δύναμι) τοῦ Κυρίου. Καὶ μέγας ἀριθμὸς ἀνθρώπων πίστευσε καὶ ἐπέστρεψε στὸν Κύριο (τὸν Ἰησοῦ).

22 Ἐφθασε δὲ ἡ φήμη τῶν ἐπιτυχιῶν στὰ αὐτιά τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἔστειλαν ἀπ' ἐκεῖ τὸν Βαρνάβα γιὰ νὰ πάη στὴν Ἀντιόχεια. **23** Αὐτός, ὅταν ἔφθασε ἐκεῖ καὶ εἶδε τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, χάρηκε, καὶ παρώτρυνε ὅλους νὰ μένουν κοντὰ στὸν Κύριο μὲ ὀλόφυχη διάθεσι. **24** Διότι ἦταν ἄνθρωπος καλόφυχος καὶ γεμάτος Πνεῦμα Ἁγίου καὶ πίστι. Ἔτσι ἀρκετὸς λαὸς πῆγε κοντὰ στὸν Κύριο.

25 Τότε ὁ Βαρνάβας ἀναχώρησε γιὰ τὴν Ταρσὸ πρὸς ἀναζήτησι τοῦ Σαύλου. **26** Καὶ ὅταν τὸν βρῆκε, τὸν ἔφερε στὴν Ἀντιόχεια. Ὀλόκληρο δὲ ἔτος πῆγαιναν σὲς ἐκκλησιαστικὲς συνάξεις καὶ δίδαξαν λαὸ πολὺ. Καὶ πρῶτα στὴν Ἀντιόχεια οἱ μαθηταὶ (οἱ πιστοὶ) ὀνομάσθησαν Χριστιανοί.

Ὁ Ἄγαβος προφητεύει πεῖνα. Ἀποστολὴ βοηθείας στὴν Ἰουδαία

27 Αὐτὲς δὲ τίς ἡμέρες κατέβηκαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα στὴν Ἀντιόχεια προφῆτες. **28** Ἐνας δὲ ἀπ' αὐτούς, ὀνομαζόμενος Ἄγαβος, σηκώθηκε, καὶ μὲ ἀποκάλυψι τοῦ Πνεύματος φανέρωσε, ὅτι πεῖνα μεγάλη ἔμελλε νὰ γίνῃ σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη. Πράγματι δὲ ἔγινε κατὰ τίς ἡμέρες τοῦ Κλαυδίου Καίσαρος. **29** Οἱ δὲ μαθηταὶ (οἱ πιστοὶ) ἀποφάσισαν νὰ στείλῃ ὁ καθένας, ἀναλόγως τῶν οικονομικῶν του πόρων, εἰσφορὰ γιὰ βοήθεια πρὸς τοὺς ἀδελφούς, ποὺ κατοικοῦσαν στὴν Ἰουδαία. **30** Πραγματοποίησαν δὲ τὴν ἀπόφασιν μὲ τὸ ν' ἀποστείλουν τὴν εἰσφορὰ τους πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους μὲ τὸ Βαρνάβα καὶ τὸ Σαῦλο.

Θανάτωσι τοῦ Ἰακώβου καὶ φυλάκισι τοῦ Πέτρου

12 Ἐκεῖνο δὲ τὸν καιρὸ ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς συνέλαβε γιὰ νὰ κακοποιήσῃ μερικοὺς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. **2** Καὶ θανάτωσε διὰ μα-

12 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασι-
λεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας.
2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. **3** Καὶ
ιδὼν ὅτι ἀρεστὸν ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ
Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων· **4** ὃν καὶ πιάσας ἔθε-
το εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυ-
λάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν
τῷ λαῷ. **5** Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ
δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν
ὑπὲρ αὐτοῦ.

6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν δεδε-
μένος ἀλύσει δις, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν
φυλακὴν. **7** Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν
ἐν τῷ οἰκίματι. Πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν
αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις
ἐκ τῶν χειρῶν. **8** Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι καὶ
ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ·
Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ
τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν.
10 Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν
πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομά-
τη ἠνοιχθῆ αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ
εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. **11** Καὶ ὁ Πέτρος γενόμε-
νος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος
τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πά-
σης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰω-
άννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθρο-
σμένοι καὶ προσευχόμενοι. **13** Κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν

χαίρας τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου. **3** Καὶ ὅταν εἶδε, ὅτι
αὐτὸ ἄρεσε στοὺς Ἰουδαίους, προχώρησε νὰ συλλάβῃ καὶ τὸν Πέτρο.
Ἦταν δὲ οἱ ἡμέρες τῶν Ἀζύμων (τοῦ Πάσχα). **4** Καὶ ἀφοῦ τὸν ἔπια-
σε, τὸν ἔβαλε στὴ φυλακὴ καὶ τὸν παρέδωσε σὲ τέσσερες τετράδες στρα-
τιωτῶν γιὰ νὰ τὸν φυλάττουν, σκοπεύοντας μετὰ τὸ Πάσχα νὰ τὸν
προσαγάγῃ γιὰ νὰ δικασθῆ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. **5** Ἔτσι ὁ μὲν Πέτρος
ἐκρατεῖτο στὴ φυλακῇ, ἡ δὲ Ἐκκλησία ἔκανε θερμὴ προσευχὴ πρὸς τὸ
Θεὸ ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἀποφυλάκισι τοῦ Πέτρου θαυματουργικῶς

6 Καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἐπρόκειτο νὰ τὸν προσαγάγῃ γιὰ νὰ δικασθῆ,
τῇ νύκτα ἐκείνῃ ὁ Πέτρος κοιμόταν μετὰ δύο στρατιωτῶν δεμένος με-
τὰ δύο ἀλυσίδες, καὶ φύλακες μπροστὰ ἀπὸ τὴν πόρτα φρουροῦσαν τὴν φυ-
λακὴν. **7** Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου παρουσιάσθη καὶ φῶς ἔλαμψε στὸ
κελλί τῆς φυλακῆς. Καὶ κτύπησε τὴν πλευρὰ τοῦ Πέτρου καὶ τὸν ξύ-
πνησε καὶ εἶπε· «Σήκω γρήγορα». Καὶ ἔπεσαν οἱ ἀλυσίδες του ἀπὸ τὰ
χέρια. **8** Τότε ὁ ἄγγελος τοῦ εἶπε· «Ζώσου, καὶ φόρεσε τὰ σανδάλιά
σου». Καὶ τὸ ἔκανε. Ἐπειτα τοῦ εἶπε· «Φόρεσε τὸ μανδύα σου καὶ
ἀκολούθησέ με».

9 Καὶ βγήκε καὶ τὸν ἀκολουθοῦσε. Δὲν καταλάβαινε ὅμως, ὅτι αὐτὸ
ποῦ γινόταν διὰ τοῦ ἀγγέλου εἶναι πραγματικό, ἀλλὰ νόμιζε, ὅτι βλέ-
πει ὄραμα. **10** Ἀφοῦ δὲ πέρασαν τὴν πρώτη φρουρὰ καὶ τὴν δεύτερη,
ἔφθασαν στὴ σιδηρῆ πύλη, ποῦ ὀδηγεῖ στὴν πόλιν. Αὐτὴ δὲ τοὺς ἀνοι-
χθηκε αὐτομάτως. Καὶ ἀφοῦ βγήκαν, προχώρησαν ἕνα δρόμο, καὶ ἀμέ-
σως ἔφυγε ἀπ' αὐτὸν ὁ ἄγγελος. **11** Τότε ὁ Πέτρος συνῆλθε καὶ εἶπε·
«Τώρα καταλαβαίνω πραγματικά, ὅτι ἀπέστειλε ὁ Κύριος τὸν ἄγγελό
του καὶ με γλύτωσε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἡρώδη καὶ ἀπὸ κάθε κακῶ, ποῦ
περίμενε ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς νὰ μοῦ συμβῆ».

Τὸ χαριτωμένο περιστατικὸ μετὰ τὴν Ρόδην

12 Καὶ ἀφοῦ κατάλαβε ποῦ ἦταν, πῆγε στὸ σπίτι τῆς Μαρίας, τῆς
μητέρας τοῦ Ἰωάννου, ποῦ ὠνομαζόταν καὶ Μάρκος, ὅπου ἦταν ἀρκε-
τοὶ συγκεντρωμένοι καὶ προσεύχονταν. **13** Ὅταν δὲ κτύπησε τὴν ἐξώ-
πορτα, πῆγε μιὰ ὑπηρέτρια ὀνομαζομένη Ρόδη γιὰ ν' ἀνοίξῃ. **14** Ἄλλ'
ὅταν ἀναγνώρισε τὴ φωνὴ τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς δὲν ἀνοίξε τὴν
ἐξώπορτα, ἀλλ' ἔτρεξε μέσα καὶ ἀνήγγειλε, ὅτι ἔξω ἀπὸ τὴν ἐξώπορτα
εἶναι ὁ Πέτρος. **15** Ἄλλ' αὐτοὶ τῆς εἶπαν· «Εἶσαι τρελλή!». Ἐκείνη

τοῦ πυλῶνος προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη, **14** καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. **15** Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνη! Ἡ δὲ δισχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων. Ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. **17** Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγαῶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς, εἶπε δέ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. **19** Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρών, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν τε παρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἠποῦντο εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. **21** Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. **22** Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου! **23** Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠϋξανε καὶ ἐπληθύνετο. **25** Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

ὅμως ἐπέμενε λέγοντας, ὅτι ἔτσι εἶναι. Αὐτοὶ δὲ ἔλεγον, «Ὁ ἄγγελός του εἶναι».

16 Ὁ δὲ Πέτρος κτυποῦσε ἐπιμόνως τὴν ἐξώπορτα. Καὶ ὅταν ἀνοίξαν, τὸν εἶδαν καὶ ἔμειναν ἐκστατικοί. **17** Καὶ ἀφοῦ μὲ κίνησι τοῦ χειροῦ τοὺς ἔκανε σῆμα νὰ σιωπήσουν, τοὺς διηγήθηκε, πῶς ὁ Κύριος τὸν ἔβγαλε ἀπὸ τὴ φυλακὴ. Εἶπε ἐπίσης: «Ν' ἀναγγεῖλετε αὐτὰ στὸν Ἰακώβω καὶ στοὺς ἀδελφούς». Ἐπειτα ἀναχώρησε καὶ πῆγε σ' ἄλλο τόπο.

Φυλάκισι τῶν φυλάκων

18 Ὅταν δὲ ξημέρωσε, ἔγινε μεγάλη ταραχὴ στοὺς στρατιῶτες γιὰ τὸ τί ἄραγε ἔγινε ὁ Πέτρος. **19** Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἀφοῦ τὸν ἀναζήτησε καὶ δὲν τὸν βρῆκε, ἀνέκρινε τοὺς φύλακες καὶ διέταξε νὰ φυλακισθοῦν. Ἐπειτα κατέβηκε ἀπὸ τὴν Ἰουδαία καὶ ἔμενε στὴν Καισάρεια.

Ἄγγελος Κυρίου πατάσσει τὸν ματαιόδοξο Ἡρώδη

20 Ὁ Ἡρώδης δὲ βρισκόταν σὲ διένεξι μὲ τοὺς Τυρίους καὶ τοὺς Σιδωνίους. Ἀπὸ συμφώνου δὲ καὶ ἀπὸ κοινοῦ παρουσιάσθηκαν σ' αὐτόν, καὶ ἀφοῦ ἐξαγόρασαν τὸ Βλάστο, τὸ θαλαμηπόλο τοῦ βασιλέως, ζητοῦσαν φιλικὲς σχέσεις, διότι ἡ χώρα τους προμηθευόταν τὰ τρόφιμα ἀπὸ τὴ χώρα τοῦ βασιλέως. **21** Σὲ τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ντύθηκε βασιλικὴ στολὴ καὶ κάθησε στὸ θρόνο καὶ ἀγόρευε δημοσίως πρὸς αὐτούς. **22** Ὁ δὲ λαὸς ἐπευφημοῦσε λέγοντας: «Αὕτὴ εἶναι φωνὴ Θεοῦ καὶ ὄχι ἀνθρώπου!». **23** Ἀμέσως δέ, ἐπειδὴ δὲν ἔδωσε τὴ δόξα στὸ Θεό, ἄγγελος Κυρίου τὸν κτύπησε (μὲ ἀπαισία νόσο), καὶ τὸν ἔτρωγαν τὰ σκουλήκια καὶ ξεψύχησε.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ προώδευε καὶ ἐπικρατοῦσε καὶ κατακτοῦσε πλήθη. **25** Καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀφοῦ ἐξετέλεσαν τὴν ἀποστολὴ τους, καὶ παρέλαβαν μαζί τους καὶ τὸν Ἰωάννη, ποὺ ὠνομάσθηκε καὶ Μάρκος.

13 Ἦσαν δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαν Ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ ἐπικαλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος καὶ Σαῦλος. **2** Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. **3** Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον, **5** καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίῳ κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς, **7** ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. **8** Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς ἐλύμας, ὁ μάγος, – οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ –, ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. **9** Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἀπεισας πρὸς αὐτὸν **10** εἶπεν· ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ Διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης! Οὐ παύση διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας; **11** Καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔση τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ’ αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτηι χειραγωγούς. **12** Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπλησθόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ’ αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. **14** Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ

Τὸ Πνεῦμα ἀποστέλλει τὸ Βαρνάβα καὶ τὸ Σαῦλο εἰς τὴν Κύπρον

13 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀντιοχείας μερικοὶ προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας, καὶ ὁ Συμεὼν ποῦ λεγόταν καὶ Νίγερ, καὶ ὁ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, καὶ ὁ Μαναὴν, ὁμοτράπεζος τοῦ Ἡρώδη τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ Σαῦλος. **2** Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ τελοῦσαν ἔργο λατρείας τοῦ Κυρίου καὶ νήστευαν, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· «Ἐχωρίσετε ἀμέσως γιὰ μένα τὸ Βαρνάβα καὶ τὸ Σαῦλο γιὰ τὸ ἔργο, γιὰ τὸ ὅποιο τοὺς ἔχω προσκαλέσει». **3** Τότε, ἀφοῦ πάλι νήστευσαν καὶ προσευχήθηκαν καὶ ἔθεσαν ἐπάνω τοὺς τὰ χεῖρια, τοὺς ἄφησαν νὰ φύγουν.

4 Αὐτοὶ δὲ, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατέβηκαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἀπ’ ἐκεῖ ἀπέπλευσαν γιὰ τὴν Κύπρον. **5** Καὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Σαλαμίνα (τῆς Κύπρου), κήρυτταν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν Ἰουδαίων. Εἶχαν δὲ μαζί τους ὡς βοηθὸν καὶ τὸν Ἰωάννην.

Σαῦλος ἢ Παῦλος, ἀνθύπατος Σέργιος Παῦλος καὶ μάγος Βαριησοῦς

6 Ἀφοῦ δὲ πέρασαν διὰ μέσου τῆς νήσου μέχρι τὴν Πάφο, βρῆκαν κάποιον μάγο καὶ ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖο, ποῦ ὠνομαζόταν Βαριησοῦς, **7** καὶ ἦταν μαζί μὲ τὸν ἀνθύπατο Σέργιο Παῦλο, ἄνθρωπο συνετό. Αὐτὸς προσκάλεσε τὸ Βαρνάβα καὶ τὸ Σαῦλο, καὶ μ’ ἐνδιαφέρον ζήτησε ν’ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. **8** Ἀλλ’ ἀντιδρούσε σ’ αὐτούς ὁ ἐλύμας, ὁ μάγος, – διότι ἔτσι μεταφράζεται ἡ ιδιότης του –, προσπαθώντας ν’ ἀποτρέψῃ τὸν ἀνθύπατο ἀπὸ τὴν πίστι. **9** Τότε ὁ Σαῦλος, ὁ ὠνομαζόμενος καὶ Παῦλος, πλημμύρισε ἀπὸ Πνεύματος Ἁγίου, τὸν κοίταξε μὲ βλέμμα διαπεραστικὸν **10** καὶ εἶπε· «ὦ σύ, ποῦ εἶσαι γεμάτος ἀπὸ κάθε δόλου καὶ κάθε ῥαδιουργίας, υἱὲ τοῦ Διαβόλου, ἐχθρὲ κάθε καλοῦ! Δὲν θὰ παύσῃς νὰ διαστρέφῃς τοὺς εὐθεῖς δρόμους τοῦ Κυρίου; **11** Καὶ ἰδοὺ τώρα τὸ χεῖρ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον σου, καὶ θὰ τυφλωθῆς, καὶ δὲν θὰ βλέπῃς τὸν ἥλιο γιὰ καιρὸ». Καὶ ἀμέσως ἔπεσε σ’ αὐτὸν θαμπάδα καὶ σκότος, καὶ στρέφοντας γύρω ζητοῦσε κάποιους νὰ τὸν ὀδηγήσουν ἀπ’ τὸ χεῖρ. **12** Τότε ὁ ἀνθύπατος, ὅταν εἶδε τὸ γεγονός, πίστευσε, αἰσθανόμενος κατάπληξι γιὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου.

Ὁ Παῦλος κηρύττει ἐν τῇ Ἀντιόχειᾳ τῆς Πισιδίας

13 Ἀφοῦ δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἡ συνοδεία του ἀπέπλευσαν ἀπὸ τὴν Πάφο, πῆγαν εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ὁ δὲ Ἰωάννης τοὺς ἄφησε καὶ ἐπέστρεψε εἰς τὸ Ἱεροσόλυμα. **14** Αὐτοὶ δὲ διέσχισαν τὴν περιφέρειαν, καὶ ἀπὸ τὴν Πέργην ἔφθασαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας. Καὶ μπῆκαν εἰς τὴν

τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. **15** Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἄνδρες Ἰσραηλίται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε. **17** Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὑψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, **18** καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, **19** καὶ καθελῶν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναάν κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. **20** Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσί-οις καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. **21** Καὶ κείθεν ἠτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσαράκοντα. **22** Καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαυῖδ εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· **Εὗρον Δαυῖδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.** **23** Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ σωτηρίαν,

24 προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. **25** Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμι ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

26 ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. **27** Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, **28** καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. **29** Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. **30** Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **31** ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας

συναγωγῇ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου καὶ κάθησαν. **15** Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν οἱ ἀρχισυνάγωγοι διεμήνυσαν σ' αὐτοὺς λέγοντας· «Ἄδελφοί! Ἐὰν ἔχετε νὰ εἰπῆτε στὸ λαὸ κανένα λόγο ἐνισχυτικὸ καὶ ἐποικοδομητικὸ, λέγετε».

16 Τότε ὁ Παῦλος, ἀφοῦ σηκώθηκε καὶ ἔκανε σημεῖο μὲ τὸ χέρι (ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ὁμιλήσῃ), εἶπε· «Ἰσραηλίτες, καὶ σεῖς οἱ προσήλυτοι, ποὺ σέβεσθε τὸ Θεό, ἀκούσατε. **17** Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ Ἰσραὴλ ἐξέλεξε τοὺς πατέρες μας. Καὶ τὸ λαὸ ἔκανε πολυπληθῆ καὶ ἰσχυρὸ στὸν τόπο τῆς ξενιτειᾶς, στὴ χώρα τῆς Αἰγύπτου. Καὶ μὲ τὴ μεγάλη δύναμί του τοὺς ἔβγαλε ἀπ' αὐτή. **18** Καὶ ἐπὶ σαράντα ἔτη τοὺς ἔθρεψε στὴν ἔρημο. **19** Καὶ ἀφοῦ ἐξωλόθρευσε ἑπτὰ ἔθνη στὴ χώρα τῆς Χαναάν, ἔδωσε ὡς κληρονομία τὴ χώρα τους σ' αὐτούς. **20** Μετὰ δὲ ἀπ' αὐτά, περίπου ἐπὶ τετρακόσια καὶ πενήντα ἔτη, ἔδωσε κριτὰς μέχρι τὸ Σαμουὴλ τὸν προφήτη. **21** Καὶ ἀπὸ τότε ζήτησαν βασιλέα, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἔδωσε τὸ Σαοὺλ, υἱὸ τοῦ Κίς, ἄνδρα ἀπὸ τῆ φυλῆ τοῦ Βενιαμίν, ἐπὶ σαράντα ἔτη. **22** Ἐπειτα τὸν ἀπομάκρυνε καὶ ἀνέδειξε σ' αὐτοὺς βασιλέα τὸ Δαβίδ, γιὰ τὸν ὁποῖο καὶ ἔδωσε αὐτὴ τὴ μαρτυρία: **Βρῆκα τὸ Δαβίδ, τὸν υἱὸ τοῦ Ἰεσσαί, ἕνα ἄνθρωπο ὅπως τὸν θέλει ἡ καρδιά μου. Αὐτὸς θὰ κάνῃ ὅλα τὰ θελήματά μου.** **23** Ἀπ' αὐτοῦ τὸ σπέρμα ὁ Θεός, ὅπως εἶχε ὑποσχεθῆ, ἀνέδειξε γιὰ τὸν Ἰσραὴλ σωτῆρα (τὸν Ἰησοῦ).

24 Καὶ ὁ Ἰωάννης, προτοῦ ἔλθῃ αὐτός, προπαρασκευαστικὰ κήρυξε βάπτισμα μετανοίας σ' ὅλο τὸ λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ. **25** Καὶ ἐνῶ ὁ Ἰωάννης ἐκτελοῦσε τὴν ἀποστολή του, ἔλεγε: «Ποιὸς νομίζετε ὅτι εἶμαι; Δὲν εἶμαι ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ὕστερα ἀπὸ μένα ἔρχεται ἄλλος, ποὺ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὰ ὑποδήματά του».

26 Ἀδελφοί, παιδιὰ καταγόμενα ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, καὶ οἱ μεταξύ σας προσήλυτοι, ποὺ σέβονται τὸ Θεό, σὲ σᾶς στάλθηκε τὸ μήνυμα αὐτῆς τῆς σωτηρίας. **27** Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντές τους μὲ τὸ ν' ἀπορρίψουν αὐτόν (τὸν Ἰησοῦ) καὶ νὰ τὸν καταδικάσουν ἐξεπλήρωσαν ἔτσι τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ποὺ διαβάζονται κάθε Σάββατο. **28** Καὶ ἐνῶ δὲν βρῆκαν καμμιά αἰτία θανάτου, ζήτησαν ἀπ' τὸν Πιλάτο νὰ θανατωθῆ. **29** Καὶ ἀφοῦ ἔκαναν ὅλα, ὅσα ἦταν γραμμένα γι' αὐτόν, τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ ξύλο (τοῦ σταυροῦ) καὶ τὸν ἐνταφίασαν. **30** Ἄλλ' ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. **31** Καὶ ἐπὶ ἡμέρες πολλές ἐμφανίσθηκε σ' ἐκείνους, ποὺ ἀνέβηκαν μαζί του ἀπὸ τὴ Γαλιλαία στὴν Ἱερουσαλὴμ. Αὐτοὶ εἶναι μάρτυρές του πρὸς τὸ λαό.

32 Καὶ ἐμεῖς κηρύττουμε σ' ἐσᾶς γιὰ τὴν ὑπόσχεσι, ἡ ὁποία δόθηκε

πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, 33 ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ Ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται· **Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.** 34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἶρηκεν, ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὄσια Δαυὶδ τὰ πιστά. 35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· **Οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.** 36 Δαυὶδ μὲν γὰρ ἰδία γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδε διαφθοράν· 37 ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν. 38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται, 39 καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιούται. 40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις· 41 Ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε ἕάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ αὐτῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ Σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα. 43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῃ, οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.

44 Τῷ τε ἐρχομένῳ Σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. 45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες. 46 Παρρησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθείσθε

στοὺς πατέρας, 33 ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἐκπλήρωσε στὰ τέκνα τους, σ' ἐμᾶς δηλαδή, μὲ τὸ νὰ φέρῃ στὸν κόσμον τὸν Ἰησοῦ, ὅπως καὶ εἶναι γραμμένο στὸ δεύτερο Ψαλμὸ: **Ἰδικὸς μου υἱὸς εἶσαι σύ** (δὲν εἶσαι υἱὸς κανενὸς ἀνδρός), **ἐγὼ σήμερον σε γέννησα** (σε ἔφερα στὸν κόσμον ὡς ἄνθρωπο). 34 Ὅτι δὲ τὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν καὶ δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ θάνατο, ὡς ἐξῆς τὸ εἶπε: **Θὰ πραγματοποιήσω σε σᾶς τὶς ἱερὲς ἀξιόπιστες ὑποσχέσεις πρὸς τὸ Δαβίδ.** 35 Γι' αὐτὸ καὶ σε ἄλλο μέρος λέγει: **Δὲν θὰ ἀφήσῃς τὸν ὄσιόν σου νὰ γνωρίσῃ φθορά** (ἀποσύνθεσι τοῦ σώματος). 36 Ὁ Δαβίδ μὲν βεβαίως, ἀφοῦ στὴν ἐποχὴ του ὑπηρετήσῃ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ, κοιμήθη (τὴν κοίμησι τοῦ θανάτου), καὶ προσετέθη στοὺς προγόνους του, καὶ γνώρισε φθορά (ἀποσύνθεσι τοῦ σώματος). 37 Ἀλλ' αὐτός, τὸν ὅποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, δὲν γνώρισε φθορά (ἀποσύνθεσι τοῦ σώματος). 38 **Νὰ γνωρίζετε λοιπόν, ἀδελφοί, ὅτι χάρι σ' αὐτὸν κηρύττεται σε σᾶς ἄφεσι ἀμαρτιῶν.** 39 Καὶ δι' αὐτοῦ καθέννας, ποὺ πιστεύει, λυτρώνεται ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα, ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν μπορέσατε νὰ λυτρωθῆτε διὰ τοῦ νόμου τοῦ Μωυσέως. 40 Προσέχετε δέ, μὴ πέσῃ ἐπάνω σας ἐκεῖνο, ποὺ εἶπαν οἱ προφῆτες: 41 **Κοιτάξετε, καταφρονηταί, καὶ ἐκπλαγῆτε καὶ καταπλαγῆτε. Διότι ἐγὼ κάνω (τιμωρητικὸ) ἔργο στὶς ἡμέρες σας, ἔργο ποὺ δὲν θὰ πιστεύσετε, ἂν κανεῖς σᾶς τὸ περιγράψῃ».**

Ἐνθουσιώδης ἀποδοχὴ τοῦ λόγου καὶ διωγμὸς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους

42 Ὅταν δὲ (ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας) ἔβγαιναν ἀπ' τὴ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐθνικοὶ παρακαλοῦσαν κατὰ τὸ ἐπόμενο Σάββατο νὰ γίνῃ ὁμιλία σ' αὐτοὺς γι' αὐτὰ τὰ πράγματα. 43 Καὶ ὅταν διαλύθη ἡ σύναξι, πολλοὶ ἀπ' τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς εὐσεβεῖς προσηλύτους ἀκολούθησαν τὸν Παῦλο καὶ τὸ Βαρνάβα, καὶ ὁμιλώντας πρὸς αὐτοὺς τοὺς παρῶτρυναν νὰ μένουν σταθεροὶ στὴ χάρι τοῦ Θεοῦ.

44 Τὸ δὲ ἐπόμενο Σάββατο σχεδὸν ὀλόκληρη ἡ πόλις συγκεντρώθηκε ν' ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. 45 Ἀλλ' ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι εἶδαν τὰ πλῆθη τοῦ λαοῦ, κυριεύθηκαν ἀπὸ ζηλοτυπία καὶ φανατισμό, καὶ ἀντιδρούσαν στὰ λεγόμενα ἀπὸ τὸν Παῦλο μὲ ἀντιλογίες καὶ ὕβρεις. 46 Τότε ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας μίλησαν μὲ ἀυστηρότητα καὶ εἶπαν: «Σὲ σᾶς ἦταν ἀνάγκη νὰ κηρυχθῆ πρῶτα ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ

αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. **47** Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος· **Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς.** **48** Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. **50** Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. **51** Οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κοριορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς Ἰκόνιον. **52** Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου.

14 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. **2** Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. **3** Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. **4** Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὄρμη τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, **6** συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, **7** κακεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι.

8 Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει. **9** Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, **10** εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει.

τὸν ἀποκρούετε, καὶ δὲν κρίνετε τοὺς ἑαυτοὺς σας ἀξίους τῆς αἰώνιας ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα πρὸς τοὺς ἐθνικούς. **47** Ἔτσι ἄλλωστε μᾶς διέταξε ὁ Κύριος: **Σὲ ὠρισα ὡς φῶς τῶν ἐθνῶν, γιὰ νὰ εἶσαι γιὰ σωτηρία (ὅλων ἀδιακρίτως) ἕως τὰ πέρατα τῆς γῆς.** **48** Ἀκούοντας δὲ αὐτὰ οἱ ἐθνικοὶ ἔχαιραν καὶ δέχθησαν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ πίστευσαν ὅσοι ἦταν προωρισμένοι γιὰ ζωὴ αἰώνια.

49 Διαδιδόταν δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου σὲ ὅλη τὴ χώρα. **50** Οἱ Ἰουδαῖοι ὅμως παρώτρυναν τὶς προσήλυτες γυναῖκες, καὶ τὶς γυναῖκες τῆς ἀνωτέρας τάξεως, καὶ τοὺς προύχοντες τῆς πόλεως, καὶ ξεσήκωσαν διωγμὸν κατὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα, καὶ τοὺς ἐδιώξαν ἀπὸ τὴν περιφέρειά τους. **51** Καὶ αὐτοὶ τίναξαν ἐναντίον τους τὴ σκόνη τῶν ποδιῶν τους καὶ πῆγαν στὸ Ἰκόνιο. **52** Οἱ δὲ μαθηταὶ (οἱ χριστιανοὶ) πλημμύριζαν ἀπὸ χαρὰ καὶ Πνεῦμα Ἅγιο.

Παῦλος καὶ Βαρνάβας στὸ Ἰκόνιο

14 Στὸ Ἰκόνιο δὲ αὐτοὶ (ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας) ὁμοίως μῆχαν στὴ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μίλησαν ἔτσι, ὥστε πιστεῦσε μεγάλο πλῆθος καὶ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων. **2** Ἄλλ' οἱ ἀπιστοῦντες Ἰουδαῖοι ξεσήκωσαν καὶ φανάτισαν τὶς ψυχὲς τῶν ἐθνικῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. **3** Ἐν τούτοις ἀρκετὸ χρόνο ἔμειναν ἐκεῖ καὶ κήρυτταν μὲ παρρησία γιὰ τὸν Κύριο, ποὺ βεβαίωνε τὸ λόγο τῆς χάριτός του κάνοντας νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ καταπληκτικὰ θαύματα διὰ μέσου αὐτῶν. **4** Διχάσθηκε δὲ ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦταν μὲ τοὺς Ἰουδαίους, οἱ δὲ μὲ τοὺς ἀποστόλους.

Παῦλος καὶ Βαρνάβας στὰ Λύστρα καὶ στὴ Δέρβη Θεραπεία ἐκ γενετῆς χωλοῦ καὶ θεοποίησι τῶν ἀποστόλων

5 Ὄταν δὲ ἔγινε ἐξέγερσι τῶν ἐθνικῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων μὲ τοὺς ἄρχοντές τους γιὰ νὰ τοὺς κακοποιήσουν καὶ νὰ τοὺς λιθοβολήσουν, **6** τὸ κατάλαβαν καὶ κατέφυγαν στὶς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστρα καὶ Δέρβη καὶ στὰ περίχωρα. **7** Καὶ ἐκεῖ κήρυτταν τὸ εὐαγγέλιο.

8 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος στὰ Λύστρα, ἀσθενῆς στὰ πόδια, καθόταν. Ἦταν κουτσὸς ἐκ γενετῆς καὶ δὲν εἶχε ποτὲ περιπατήσει. **9** Αὐτὸς ἤκουσε τὸν Παῦλο ποὺ κήρυττε, καὶ ἐκεῖνος τὸν κοίταξε καλά, καὶ ἐπειδὴ εἶδε, ὅτι ἔχει πίστι νὰ θεραπευθῆ, **10** εἶπε μὲ φωνὴ μεγάλη: «Σήκω ὀρθὸς στὰ πόδια σου». Καὶ πήδησε ἐπάνω καὶ περιπατοῦσε.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. 12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. 13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κρίζοντες 15 καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· 16 ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· 17 καίτοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. 18 Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυραν ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι. 20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν, 22 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' Ἐκκλησίαν καὶ προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, εἰς ὃν πεπιστεύκασι. 24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς τὴν Παμφυλίαν, 25 καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν, 26 κακεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν

11 Τὰ δὲ πλήθη τοῦ λαοῦ, ὅταν εἶδαν αὐτό, πού ἔκανε ὁ Παῦλος, ὑψωσαν τὴ φωνή τους καὶ ἔλεγαν στὴ Λυκαονικὴ γλῶσσα: «Οἱ θεοὶ πῆραν μορφὴ ἀνθρώπων καὶ κατέβηκαν σ' ἡμᾶς». 12 Καὶ ὠνόμαζαν τὸν μὲν Βαρνάβα Δία, τὸν δὲ Παῦλο Ἑρμῆ, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦταν ὁ κύριος ὁμιλητής. 13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διός, τοῦ ὁποῦ ὁ ναὸς ἦταν μπροστὰ ἀπὸ τὴν πόλι, ἔφερε ταύρους καὶ στεφάνια στὶς πύλες τῆς πόλεως, καὶ ἤθελε μὲ τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ νὰ τοὺς προσφέρῃ θυσία.

14 Ὅταν δὲ τὸ ἄκουσαν οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διέρρηξαν τὰ ἱμάτιά τους (αἰσθάνθηκαν ἀποτροπιασμὸ) καὶ ὤρμησαν μέσα στὸ πλήθος φωνάζοντας 15 καὶ λέγοντας: «Ἄνθρωποι, γιατί κάνετε αὐτά; Καὶ μεῖς εἴμεθα ἄνθρωποι τῆς αὐτῆς φύσεως μὲ σᾶς, καὶ σᾶς κηρύττουμε νὰ ἐπιστρέψετε ἀπ' αὐτὰ τὰ εἰδῶλα στὸ ζωντανὸ Θεό, πού δημιουργῆσε τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσα καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτά. 16 Αὐτὸς στὶς περασμένες ἐποχὲς ἄφησε ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς νὰ βαδίζουν τοὺς δικούς τους δρόμους. 17 Ἄν καὶ βεβαίως δὲν ἄφησε τὸν ἑαυτό του χωρὶς μαρτυρία (χωρὶς ἀπόδειξι τῆς ὑπάρξεώς του). Διότι ἐξακολουθοῦσε τὶς εὐεργεσίες, δίνοντας βροχὲς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ καιροὺς καρποφόρους, γεμίζοντας μὲ τροφή καὶ εὐφροσύνη τὶς ὑπάρξεις σας». 18 Καὶ λέγοντας αὐτά, μόλις καὶ μετὰ βίας συγκράτησαν τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ γιὰ νὰ μὴ τοὺς προσφέρουν θυσία.

19 Ἄλλ' ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια καὶ τὸ Ἰκόνιο ἐπέδραμαν Ἰουδαῖοι, καὶ παρέσυραν τὰ πλήθη καὶ λιθοβόλησαν τὸν Παῦλο, καὶ τὸν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, νομίζοντας ὅτι πέθανε. 20 Ὅταν δὲ τὸν περικύκλωσαν οἱ μαθηταί (οἱ χριστιανοί), σηκώθηκε καὶ μπῆκε στὴν πόλι. Καὶ τὴν ἐπομένη ἡμέρα ἀναχώρησε μαζί μὲ τὸ Βαρνάβα γιὰ τὴ Δέρβη.

Ἐπιστροφή στὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας

21 Καὶ ἀφοῦ κήρυξαν τὸ εὐαγγέλιο στὴν πόλι ἐκείνη, καὶ ἔκαναν ἀρκετοὺς μαθητάς (χριστιανούς), ἐπέστρεψαν στὴ Λύστρα καὶ στὸ Ἰκόνιο καὶ στὴν Ἀντιόχεια. 22 Καὶ στήριζαν τὶς ψυχὲς τῶν μαθητῶν (τῶν χριστιανῶν), κηρύττοντας νὰ μένουν ἀμετακίνητοι στὴν πίστι, καὶ ὅτι κατόπιν πολλῶν θλίψεων δυνάμεθα νὰ εἰσέλθωμε στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 23 Ἀφοῦ δὲ χειροτόνησαν γι' αὐτοὺς πρεσβυτέρους σὲ κάθε Ἐκκλησία, προσευχήθηκαν καὶ νῆστευσαν καὶ τοὺς ἐμπιστεύθηκαν στὸν Κύριο, στὸν ὁποῖο εἶχαν πιστεύσει. 24 Ἐπειτα πέρασαν τὴν Πισιδία καὶ πῆγαν στὴν Παμφυλία. 25 Καὶ ἀφοῦ κήρυξαν στὴν Πέργῃ τὸ λόγο, κατέβηκαν στὴν Ἀττάλεια. 26 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἀπέπλευσαν γιὰ τὴν Ἀντιό-

ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. **27** Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν Ἐκκλησίαν ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως. **28** Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

15 Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωυσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. **2** Γενομένης οὖν στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. **3** Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμαρείαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφήν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. **4** Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως. **5** Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωυσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. **7** Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· ἄνδρες ἀδελφοί! Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. **8** Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοὺς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, **9** καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν τῇ πίστει καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν. **10** Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεὸν ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι; **11** Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ

χρῆμα, ἀπ' ὅπου εἶχαν παραδοθῆ στή χάρι τοῦ Θεοῦ (καὶ ξεκίνησαν) γιὰ τὸ ἔργο, ποὺ ἔφεραν σὲ πέρας. **27** Καὶ ὅταν ἔφθασαν καὶ συγκέντρωσαν τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἀνέφεραν ὅσα ὁ Θεὸς ἔκανε δι' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἄνοιξε στοὺς ἔθνικοὺς θύρα πίστεως. **28** Παρέμειναν δὲ ἐκεῖ μαζὶ μετὸς μαθητᾶς (τοὺς χριστιανοὺς) ἐπὶ ἄρκετὸ χρόνο.

Παῦλος καὶ Βαρνάβας στὴν Ἱερουσαλὴμ γιὰ τὸ θέμα τῆς περιτομῆς

15 Μερικοὶ δὲ κατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἰουδαία (στὴν Ἀντιόχεια) καὶ ἔλεγον στοὺς ἀδελφοὺς: «Ἐὰν δὲν περιτέμνησθε συμφώνως πρὸς τὸ ἔθιμο τοῦ Μωυσέως, δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε». **2** Ἐπειδὴ δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶχαν φιλονικία καὶ συζήτησι μεγάλη μ' αὐτούς, ὥρισαν ν' ἀνεβοῦν ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἀπ' αὐτούς πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς πρεσβυτέρους στὴν Ἱερουσαλὴμ γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα. **3** Ἀφοῦ δὲ ἡ Ἐκκλησία τοὺς κατεῦδωσε, περνοῦσαν διὰ μέσου τῆς Φοινίκης καὶ τῆς Σαμαρείας καὶ διηγούνταν τὴν ἐπιστροφή τῶν ἐθνικῶν, καὶ προκαλοῦσαν χαρὰ μεγάλη σ' ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς. **4** Καὶ ὅταν ἔφθασαν στὴν Ἱερουσαλὴμ, τοὺς ὑποδέχθηκαν ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι. Καὶ ἀνήγγειλαν ὅσα ὁ Θεὸς ἔκανε διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ ὅτι ἄνοιξε στοὺς ἔθνικοὺς θύρα πίστεως. **5** Ἀλλὰ σηκώθηκαν μερικοὶ ἀπὸ τὴν παράταξι τῶν Φαρισαίων, ποὺ εἶχαν πιστεύσει, καὶ ἔλεγον: «Πρέπει νὰ τοὺς περιτέμνετε (τοὺς ἔθνικοὺς) καὶ νὰ τοὺς συνιστᾶτε νὰ τηροῦν τὸ νόμο τοῦ Μωυσέως».

Ἡ Σύνοδος τῶν Ἱεροσολύμων

6 Συνήλθαν δὲ σὲ Σύνοδο οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι γιὰ νὰ ἐξετάσουν αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. **7** Κατόπιν δὲ πολλῆς συζητήσεως σηκώθηκε ὁ Πέτρος καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς: «Ἀδελφοί! Σεῖς γνωρίζετε, ὅτι ἀπὸ τίς πρῶτες ἡμέρες ὁ Θεὸς ἐξέλεξε μεταξύ μας ἐμένα γιὰ ν' ἀκούσουν οἱ ἔθνη διὰ τοῦ στόματός μου τὸ λόγο τοῦ εὐαγγελίου καὶ νὰ πιστεύσουν. **8** Καὶ ἔδωσε ὁ καρδιογνώστης Θεὸς μαρτυρία ὑπὲρ αὐτῶν μετὸ νὰ δώσῃ σ' αὐτούς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ὅπως καὶ σὲ μᾶς. **9** Καὶ καμμία διάκρισι δὲν ἔκανε ἀνάμεσα σὲ μᾶς καὶ σ' αὐτούς, ἀλλὰ μετὸν πίστιν καθάρισε τίς καρδιές τους. **10** Τώρα λοιπὸν γιατί προκαλεῖτε τὸ Θεὸ μετὸ νὰ ἐπιβάλετε στὸν τράχηλο τῶν μαθητῶν ζυγὸ, τὸν ὁποῖο οὔτε οἱ πατέρες μας οὔτε ἐμεῖς μπορέσαμε νὰ βαστάξωμε; **11** Ἀλλὰ μετὸν τὴν χάρι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πιστεύουμε νὰ σωθοῦμε, ὅπως

Κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. **14** Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. **15** Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται· **16** Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν, **17** ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα. **18** Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. **19** Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν, **20** ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδῶλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος. **21** Μωυσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, **23** γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. **24** Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστειλάμεθα, **25** ἔδοξεν

καὶ ἐκεῖνοι».

12 Τότε ὅλο τὸ πλῆθος σιώπησε, καὶ ἄκουαν τὸ Βαρνάβα καὶ τὸν Παῦλο, ποὺ διηγοῦνταν ὅσα σημεῖα καὶ καταπληκτικὰ θαύματα ἔκανε ὁ Θεὸς στοὺς ἐθνικοὺς διὰ μέσου αὐτῶν.

13 Ὅταν δὲ ἔπαυσαν νὰ ὁμιλοῦν, ἔλαβε τὸ λόγο ὁ Ἰάκωβος καὶ εἶπε: «Ἀδελφοί, ἀκούστε με. **14** Ὁ Συμεὼν (ὁ Πέτρος) ἀνέφερε πῶς γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Θεὸς φρόντισε ν' ἀποκτήσῃ ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς λαὸ γιὰ τ' ὄνομά του. **15** Καὶ μ' αὐτὸ συμφωνοῦν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς εἶναι γραμμένο: **16** Μετὰ ἀπ' αὐτὰ θὰ γυρίσω καὶ θ' ἀνοικοδομήσω τὸν οἶκο τοῦ Δαβὶδ τὸν γκρεμισμένο, ναί, θ' ἀνοικοδομήσω τὰ ἐρείπιά του καὶ θὰ τὸν ἀνορθώσω, **17** γιὰ νὰ ζητήσουν τὸν Κύριο οἱ ὑπόλοιποι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὅλοι οἱ ἐθνικοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν προορισθῆ νὰ εἶναι δικοί μου, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος κάνει ὅλα αὐτά. **18** Εἶναι ἀποφασισμένα προαιωνίως ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὅλα τὰ ἔργα του. **19** Γι' αὐτὸ ἐγὼ ἔχω τὴ γνώμη νὰ μὴ φέρωμε δυσκολίες στοὺς ἐθνικοὺς ποὺ ἐπιστρέφουν στὸ Θεό, **20** ἀλλὰ νὰ τοὺς γράψωμε ν' ἀπέχουν ἀπὸ τὶς εἰδωλικὲς τροφές (τὰ εἰδωλόθυτα) καὶ τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὸ πνιγμένο ζῶο καὶ τὸ αἶμα. **21** Διότι ὁ μωσαϊκὸς νόμος ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους διαβάζεται καὶ κηρύττεται στὶς συναγωγὲς κάθε Σάββατο σὲ κάθε πόλι (καὶ συνεπῶς οἱ σχετικὲς διατάξεις τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου εἶναι γνωστὲς καὶ ἡ παράβασι τους θὰ προκαλέσῃ σκανδαλισμὸ στοὺς ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς χριστιανούς)».

Ἄπεσταλμένοι φέρουν τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου εἰς τὴν Ἀντιόχειαν

22 Τότε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι μαζί μὲ ὅλη τὴν Ἐκκλησίαν ἀποφάσισαν νὰ ἐκλέξουν ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς στείλουν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μαζί μὲ τὸν Παῦλο καὶ τὸ Βαρνάβα. Καὶ ἐξέλεξαν τὸν Ἰούδα τὸν ἐπονομαζόμενον Βαρσαββᾶ καὶ τὸ Σίλα, ἄνδρες μὲ ἡγετικὴ θέσιν μεταξύ τῶν ἀδελφῶν. **23** Καὶ ἔστειλαν δι' αὐτῶν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν: «Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ (τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων) χαιρετίζουμε τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Κιλικίαν, ποὺ προέρχεσθε ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς. **24** Ἐπειδὴ ἀκούσαμε, ὅτι μερικοὶ ἀπὸ μᾶς ἦλθαν καὶ σᾶς τάραξαν καὶ κλόνησαν μὲ λόγια τὶς ψυχὰς σας, λέγοντας νὰ περιτέμνεσθε καὶ νὰ τηρῆτε τὸ (μωσαϊκὸ) νόμο, ἐνῶ δὲν τοὺς δώσαμε ἐντολή, **25** ἀποφασίσαμε, ἀφοῦ συν-

ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβα καὶ Παύλῳ, **26** ἀνθρώπους παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **27** Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά. **28** Ἔδοξε γὰρ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων, **29** ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε. Ἐρρωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν. **31** Ἀναγνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. **32** Ἰούδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐπεστήριξαν. **33** Ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. **34** Ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ. **35** Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι. **37** Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν ἐπικαλούμενον Μᾶρκον· **38** Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. **39** Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μᾶρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον. **40** Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθείς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, **41** διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς Ἐκκλησίας.

αχθήκαμε καὶ συσκεφθήκαμε, νὰ ἐκλέξωμε ἄνδρες καὶ νὰ στείλωμε σὲ σᾶς μαζὶ μὲ τοὺς ἀγαπητοὺς μας Βαρνάβα καὶ Παῦλο, **26** ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν δείξει αὐταπάρνησι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. **27** Ἀποστείλαμε λοιπὸν τὸν Ἰούδα καὶ τὸ Σίλα, γιὰ νὰ σᾶς ποῦν καὶ αὐτοὶ τὰ ἴδια πράγματα προφορικά. **28** Ἀποφασίσθηκε δηλαδὴ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ἀπὸ μᾶς νὰ μὴ σᾶς ἐπιβάλωμε κανένα πλέον πρόσθετο βάρος, ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα· **29** ν' ἀπέχετε δηλαδὴ ἀπὸ εἰδωλόθυτα καὶ αἷμα καὶ πνιγμένο ζῶο καὶ ἀνηθικότητα. Ἐὰν φυλάξετε τοὺς ἑαυτοὺς σας ἀπ' αὐτά, καλῶς θὰ πράξετε. Ὑγιαίνειτε».

30 Αὐτοὶ λοιπὸν ἀναχώρησαν καὶ πῆγαν εἰς τὴν Ἀντιόχεια. Καὶ συγκέντρωσαν τὸ πλῆθος καὶ ἐπέδωσαν τὴν ἐπιστολήν. **31** Καὶ ὅταν τὴν ἀνέγνωσαν, χάρηκαν γιὰ τὸν ἐνισχυτικὸν λόγον. **32** Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας, ποὺ ἦταν καὶ αὐτοὶ προφῆτες, μὲ πολλοὺς λόγους ἐνίσχυσαν καὶ ἐστήριξαν τοὺς ἀδελφούς. **33** Καὶ ἀφοῦ παρέμειναν μερικὸν χρόνον, οἱ ἀδελφοὶ τοὺς ἔστειλαν πίσω πρὸς τοὺς ἀποστόλους μὲ τιμὴς. **34** Ἀλλ' ὁ Σίλας ἀποφάσισε νὰ μείνῃ ἐκεῖ περισσότερο. **35** Ὁ Παῦλος ἐπίσης καὶ ὁ Βαρνάβας, ὅσο ἦταν εἰς τὴν Ἀντιόχεια, δίδασκαν καὶ κήρυτταν μαζὶ καὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

Παροξυσμὸς καὶ ἀποχωρισμὸς Παύλου καὶ Βαρνάβα

36 Μετὰ δὲ ἀπὸ μερικὴς ἡμέρας εἶπε ὁ Παῦλος εἰς τὸν Βαρνάβα: «Ἄς γυρίσωμε τώρα καὶ ἄς ἐπισκεφθοῦμε τοὺς ἀδελφούς μας σὲ κάθε μίαν ἀπὸ τὰς πόλεις, εἰς ὅποια κηρύξαμε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ἰδοῦμε πῶς ἔχουν». **37** Ὁ Βαρνάβας δὲ ἔκρινε καλὸν νὰ πάρῃ μαζὶ του τὸν Ἰωάννην τὸν ὀνομαζόμενον καὶ Μᾶρκον. **38** Ἀλλ' ὁ Παῦλος ἐπέμενε, αὐτόν, ποὺ τοὺς ἐγκατέλειπε ἀπὸ τὴν Παμφυλία καὶ δὲν πῆγε μαζὶ τους γιὰ τὸ ἔργο, νὰ μὴ τὸν πάρουν μαζὶ τους. **39** Ἐγένετο δὲ ἕξαφι πνευμάτων καὶ ζωντὴ λογομαχία, ὥστε ν' ἀποχωρισθοῦν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο, καὶ ὁ Βαρνάβας παραλαβάνοντας τὸν Μᾶρκον ν' ἀποπλεύσῃ γιὰ τὴν Κύπρον. **40** Ὁ δὲ Παῦλος ἐπέλεξε τὸν Σίλαν καὶ ἀναχώρησε, παραδομένος ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς εἰς τὴν χάριτι τοῦ Θεοῦ. **41** Καὶ περιώδευε τὴν Συρίαν καὶ τὴν Κιλικίαν ἐπιστηρίζοντας τὰς Ἐκκλησίας.

16 Κατήνησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν. Καὶ ἰδοὺ μαθητῆς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατὴρ δὲ Ἕλληνας, **2** ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. **3** Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἤδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλληνας ὑπῆρχεν. **4** Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. **5** Αἱ μὲν οὖν Ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, **7** ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα. **8** Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα. **9** Καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἄνθρωπος τις ἦν Μακεδῶν ἐστῶς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. **10** Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν, **12** ἐκεῖθεν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις κολωνία. Ἡμεῖς δὲ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς, **13** τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομιζέτο προσευχὴ εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναῖξιν. **14** Καὶ τις γυνὴ ὀνόματι

16 Ἐφθασε δὲ στὴ Δέρβη καὶ στὴ Λύστρα. Καὶ ἰδοὺ κάποιος μαθητῆς (χριστιανὸς) ἦταν ἐκεῖ, ὀνομαζόμενος Τιμόθεος, ἀπὸ μητέρα Ἰουδαία πιστῆ καὶ ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα. **2** Καὶ ἀπέλαυε ἐκτιμήσεως ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς στὰ Λύστρα καὶ στὸ Ἰκόνιο. **3** Αὐτὸς θέλησε ὁ Παῦλος νὰ βγῆ μαζί του στὴν ἱεραποστολή. Καὶ τὸν πῆρε καὶ τοῦ ἔκανε περιτομὴ ἐξ αἰτίας τῶν Ἰουδαίων, ποὺ ἦταν στὰ μέρη ἐκεῖνα, διότι ὅλοι γινώριζαν, ὅτι ὁ πατέρας του ἦταν Ἕλληνας. **4** Περνώντας δὲ ἀπὸ τὶς πόλεις τοὺς δίδασκαν (τοὺς πιστοὺς) νὰ τηροῦν τὶς ἀποφάσεις, ποὺ ἐλήφθησαν ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς πρεσβυτέρους στὴν Ἱερουσαλήμ. **5** Οἱ δὲ Ἐκκλησίαι στερεώνονταν στὴν πίστι καὶ πληθύνονταν στὸν ἀριθμὸ καθημερινῶς.

«Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν»

6 Ἀφοῦ δὲ πέρασαν τὴ Φρυγία καὶ τὴ χώρα τῆς Γαλατίας, ἐπειδὴ ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ κηρύξουν τὸ λόγο στὴν (ἐπαρχία) Ἀσία, **7** ἦλθαν στὴ Μυσία καὶ δοκίμαζαν νὰ μεταβοῦν στὴ Βιθυνία. Ἀλλὰ δὲν τοὺς ἄφησε τὸ Πνεῦμα. **8** Παρατρέχοντας δὲ τὴ Μυσία κατέβησαν στὴν Τρωάδα. **9** Ἐκεῖ δὲ τῇ νύκτα παρουσιάσθηκε ὄραμα στὸν Παῦλο: Κάποιος ἄνδρας Μακεδῶν στεκόταν καὶ τὸν παρακαλοῦσε λέγοντας: «Πέρασε στὴ Μακεδονία καὶ βοήθησέ μας». **10** Ὅταν δὲ εἶδε τὸ ὄραμα, ἀμέσως ζητήσαμε ν' ἀναχωρήσωμε γιὰ τὴ Μακεδονία, διότι συμπεράναμε, ὅτι ὁ Κύριος μᾶς ἔχει προσκαλέσει νὰ κηρύξωμε τὸ εὐαγγέλιο σ' αὐτούς (τοὺς Μακεδόνες).

Ὁ Παῦλος στοὺς Φιλίππους

Βάπτισι τῆς Λυδίας καὶ τῆς οἰκογενείας της

11 Ἀφοῦ δὲ ἀποπλεύσαμε ἀπὸ τὴν Τρωάδα, πήγαμε κατ' εὐθεῖαν στὴ Σαμοθράκη, καὶ τὴν ἐπομένη ἡμέρα στὴ Νεάπολι, **12** καὶ ἀπ' ἐκεῖ στοὺς Φιλίππους. Αὐτὴ ἡ πόλι εἶναι ἡ σπουδαιότερη Ῥωμαϊκὴ ἀποικία τῆς ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας. Καὶ παραμείναμε σ' αὐτὴ τὴν πόλι μερικὲς ἡμέρες. **13** Καὶ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου βγήκαμε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι κοντὰ σ' ἕνα ποτάμι, ὅπου ἐπιτρεπόταν ἀπὸ τὸ νόμο νὰ εἶναι τόπος δημοσίας προσευχῆς¹. Καὶ καθήσαμε καὶ μιλοῦσαμε μὲ τὶς γυναῖκες, ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ. **14** Καὶ κάποια γυναῖκα ὀνομαζομένη

1. Ἡ, νὰ εἶναι συναγωγή

Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἤκουεν, ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. **15** Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μείνατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκητινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἧτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. **17** Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. **18** Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν ἐἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, **20** καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, **21** καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὕσι. **22** Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, **23** πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· **24** ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

Λυδία ἀπὸ τὴν πόλι Θυάτειρα, πωλήτρια πορφυρῶν ὑφασμάτων (ἴσως καὶ πορφυρᾶς βαφῆς), προσήλυτη θεοσεβῆς, ἄκουε, καὶ ὁ Κύριος ἄνοιξε τὴν καρδίᾳ της γιὰ νὰ προσέχη σ' αὐτὰ πού ἔλεγε ὁ Παῦλος. **15** Ὄταν δὲ βαπτίσθη αὐτὴ καὶ ἡ οἰκογένειά της παρακάλεσε λέγοντας: «Ἐὰν μὲ κρίνατε, ὅτι εἶμαι πιστὴ στὸν Κύριο, ἐλάτε νὰ μείνετε στὸ σπίτι μου». Καὶ μὲ τὶς πιεστικὲς παρακλήσεις της μᾶς ἀνάγκασε νὰ μείνωμε.

Ἀπελευθέρωσι τῆς μαντευομένης δούλης ἀπὸ τὸ δαιμόνιο

16 Ὄταν δὲ πηγαίναμε στὸν τόπο τῆς προσευχῆς, μᾶς συνάντησε μία δούλη, πού εἶχε μαντικὸ πνεῦμα (δαιμόνιο), καὶ μὲ τὶς μαντεῖες της ἀπέφερε πολλὰ κέρδη στοὺς κυρίους της. **17** Αὕτη ἀκολουθοῦσε κατὰ πόδας τὸν Παῦλο καὶ τὸ Σίλα, καὶ φώναζε δυνατὰ: «Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ μᾶς κηρύττουν δρόμο σωτηρίας». **18** Καὶ αὐτὸ ἔκανε ἐπὶ πολλὰς ἡμέρες. Ἀγανάκτησε δὲ ὁ Παῦλος καὶ γύρισε καὶ εἶπε στὸ πνεῦμα: «Σὲ διατάσσω στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ βγῆς ἀπ' αὐτὴ». Καὶ βγήκε τὴν ἴδια στιγμή.

Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας ραβδίζονται καὶ φυλακίζονται

19 Ἀλλ' ὅταν οἱ κύριοί της εἶδαν, ὅτι (μαζὶ μὲ τὸ δαιμόνιο) βγήκε ἡ ἐλπίς τοῦ κέρδους των, ἔπιασαν τὸν Παῦλο καὶ τὸ Σίλα καὶ τοὺς ἔσυραν στὴν ἀγορὰ γιὰ νὰ τοὺς παρουσιάσουν στοὺς ἄρχοντες. **20** Καὶ ἀφοῦ τοὺς προσήγαγαν ἐνώπιον τῶν στρατηγῶν, εἶπαν: «Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, πού εἶναι Ἰουδαῖοι, προκαλοῦν ταραχὲς στὴν πόλι μας, **21** διότι κηρύττουν ἔθιμα, πού δὲν ἐπιτρέπεται σ' ἐμᾶς, πού εἴμεθα Ῥωμαῖοι, νὰ παραδεχώμεθα καὶ νὰ τηροῦμε». **22** Καὶ ξεσηκώθηκε μαζὶ ὁ ὄχλος ἐναντίον τους. Καὶ οἱ στρατηγοὶ τοὺς γύμνωσαν καὶ ἔδωσαν διαταγὴ νὰ τοὺς ραβδίσειν. **23** Καὶ ἀφοῦ τοὺς ἔδωσαν πολλὰ κτυπήματα, τοὺς ἔρριξαν στὴ φυλακὴ, καὶ ἔδωσαν ἐντολὴ στὸ δεσμοφύλακα νὰ τοὺς φρουρῇ αὐστηρά. **24** Καὶ αὐτός, ἀφοῦ ἔλαβε τέτοια ἐντολή, τοὺς ἔβαλε στὴν πιὸ μέσα φυλακὴ, καὶ γιὰ λόγους ἀσφαλείας ἔδωσε σφικτὰ τὰ πόδια τους στὸ ξύλο (τιμωρητικὸ ὄργανο ἀκινητοποιήσεως τοῦ σώματος).

Σεισμός στὴ φυλακὴ

Βάπτισι τοῦ δεσμοφύλακος καὶ ὄλων τῶν οἰκείων του

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουσαν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. 26 Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. 27 Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. 28 Ἐφώνησε δὲ φωνῆ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε. 29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, 30 καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; 31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. 32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, 34 ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικὶ πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. 36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον, ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε. Νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. 37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν· καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν. 38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν, 39 καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως. 40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσηλθὼν πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς παρεκάλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξῆλθον.

25 Κατὰ τὰ μεσάνυχτα δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσεύχονταν καὶ ἔφαλλον ὕμνους στὸ Θεό. Καὶ τοὺς ἄκουαν οἱ φυλακισμένοι. 26 Καὶ αἰφνιδίως ἔγινε σεισμός μέγας, ὥστε σαλεύθησαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς. Καὶ ἀνοιξαν ἀμέσως ὅλες οἱ πόρτες, καὶ ὄλων τὰ δεσμὰ λύθησαν. 27 Καὶ ὁ δεσμοφύλακας ξύπνησε, καὶ ὅταν εἶδε τὶς πόρτες τῆς φυλακῆς ἀνοιχτές, τράβηξε μάχαιρον καὶ ἦταν ἔτοιμος ν' αὐτοκτονήσῃ, διότι νόμιζε, ὅτι οἱ φυλακισμένοι εἶχαν δραπετεῦσαι. 28 Τότε ὁ Παῦλος φώναξε μὲ φωνὴ μεγάλη λέγοντας· «Μὴ κάνης κανένα κακὸ στὸν ἑαυτό σου. Διότι ὅλοι εἴμεθα ἐδῶ». 29 Τότε ζήτησε φῶτα καὶ πήδησε μέσα (στὸ κελλὶ τῆς φυλακῆς), καὶ τρομαγμένος ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα. 30 Ὑστερα τοὺς ἔβγαλε ἔξω καὶ εἶπε· «Κύριοι, τί πρέπει νὰ κάνω γιὰ νὰ σωθῶ;». 31 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν· «Πίστευσε στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, καὶ θὰ σωθῆς ἐσὺ καὶ ἡ οἰκογένειά σου». 32 Καὶ κήρυξαν σ' αὐτὸν καὶ σ' ὄλους, ὅσοι ἦταν στὸ σπίτι του, τὸ λόγο τοῦ Κυρίου. 33 Καὶ τοὺς πῆρε τὴν ὥρα ἐκείνη τῆς νύκτας καὶ τοὺς ἔλουσε, γιὰ νὰ καθαρισθοῦν ἀπὸ τὰ αἵματα τῶν πληγῶν. Καὶ ἀμέσως βαπτίσθηκε αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ δικοὶ του. 34 Καὶ τοὺς ἀνέβασε στὸ σπίτι του καὶ παρέθεσε τράπεζαν καὶ εὐφράνθηκε μαζί μὲ ὅλη τὴν οἰκογένειά του, διότι πίστευσε στὸ Θεό.

Ἀποφυλάκισι τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα

35 Ὅταν δὲ ξημέρωσε, οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν τοὺς ραβδούχους καὶ εἶπαν (στὸ δεσμοφύλακα): «Ἀπόλυσε τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους». 36 Ἀνέφερε δὲ ὁ δεσμοφύλακας αὐτοὺς τοὺς λόγους στὸν Παῦλο λέγοντας· «Οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν ἐντολὴ ν' ἀπολυθῆτε. Τώρα λοιπὸν νὰ βγῆτε καὶ νὰ φύγετε ἡσυχῶς». 37 Ἀλλ' ὁ Παῦλος εἶπε σ' αὐτούς (τοὺς ραβδούχους): «Μᾶς ἔδειραν δημοσίως, χωρὶς νὰ δικασθοῦμε, ἂν καὶ εἴμεθα Ῥωμαῖοι πολῖτες, καὶ μᾶς ἔρριξαν στὴ φυλακὴ. Καὶ τώρα μᾶς βγάζουν ἀπ' τὴ φυλακὴ λαθραῖα; Ὁχι βεβαίως! Ἀλλὰ νὰ ἔλθουν νὰ μᾶς βγάλουν οἱ ἴδιοι». 38 Ἀνέφεραν δὲ οἱ ραβδούχοι αὐτὰ τὰ λόγια στοὺς στρατηγούς. Καὶ φοβήθηκαν ὅταν ἄκουσαν, ὅτι εἶναι Ῥωμαῖοι πολῖτες. 39 Καὶ ἦλθαν καὶ τοὺς καλόπιασαν, καί, ἀφοῦ τοὺς ἐλευθέρωσαν, τοὺς παρακαλοῦσαν ν' ἀναχωρήσουν ἀπ' τὴν πόλι. 40 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφοῦ βγήκαν ἀπ' τὴ φυλακὴ, πῆγαν στὸ σπίτι τῆς Λυδίας. Καὶ εἶδαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ἐνθάρρυναν, καὶ ἔπειτα ἀναχώρησαν.

Ὁ Παῦλος κηρύττει στή Θεσσαλονίκη

17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. **2** Κατὰ δὲ τὸ εἰώθος τῷ Παύλῳ εἰσηγήθη πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ Σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν Γραφῶν, **3** διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός, Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. **4** Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

5 Προσλαβόμενοι δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς καὶ ὄχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον. **6** Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν, **7** οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσουσι, βασιλέα ἕτερον λέγοντες εἶναι, Ἰησοῦν. **8** Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα, **9** καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροια, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν ἀπήεσαν τῶν Ἰουδαίων. **11** Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς Γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. **12** Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπί-

17 Ἀφοῦ δὲ πέρασαν τὴν Ἀμφίπολι καὶ τὴν Ἀπολλωνία, ἔφθασαν στή Θεσσαλονίκη, ὅπου ὑπῆρχε συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. **2** Ὅπως δὲ συνήθιζε ὁ Παῦλος, πῆγε στή συναγωγὴ τους, καὶ ἐπὶ τρία Σάββατα¹ ἔκανε διάλογο μαζί τους ἀπὸ τῆς Γραφῆς, **3** ἐρμηνεύοντας καὶ λέγοντας, ὅτι ὁ Μεσσίας ἔπρεπε νὰ ὑποστῇ μαρτυρικὸ θάνατο καὶ ν' ἀναστῆθῇ ἐκ νεκρῶν, καὶ «αὐτὸς εἶναι ὁ Μεσσίας, ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖο ἐγὼ σᾶς κηρύττω». **4** Καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς πίστευσαν, καὶ ἐνώθησαν μετὰ τὸν Παῦλο καὶ τὸ Σίλα. Πίστευσαν καὶ μεγάλο πλῆθος ἀπὸ τοὺς προσηλύτους Ἑλληνας, καὶ ἀπὸ τῆς γυναῖκες τῆς ἀνωτέρας τάξεως ὅχι ὀλίγες.

Ἰουδαῖοι ἐξεγείρουν τὸν ὄχλο ἐναντίον τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα

5 Τότε οἱ ἀπιστοῦντες Ἰουδαῖοι πῆραν μαζί τους μερικοὺς κακοὺς ἀνθρώπους, ἀγοραίους τύπους, καὶ ξεσήκωσαν τὸν ὄχλο καὶ δημιουργοῦσαν ταραχὴ στή πόλι. Καὶ ἀφοῦ ἔφθασαν στὸ σπίτι τοῦ Ἰάσονος (ποῦ φιλοξενοῦσε τὸν Παῦλο καὶ τὸ Σίλα), τοὺς ζητοῦσαν γιὰ νὰ τοὺς ὀδηγήσουν στή συνέλευσι τοῦ λαοῦ. **6** Καὶ ἐπειδὴ δὲν τοὺς βρῆκαν, τραβοῦσαν βιαίως τὸν Ἰάσονα καὶ μερικοὺς ἀδελφοὺς πρὸς τοὺς ἄρχοντες τῆς πόλεως, καὶ φώναζαν: «Οἱ ταραξίες τῆς οἰκουμένης, αὐτοὶ ἦλθαν καὶ ἐδῶ. **7** Καὶ τοὺς φιλοξενεῖ ὁ Ἰάσων. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ ἐνεργοῦν ἀντιθέτως πρὸς τὰ διατάγματα τοῦ Καίσαρος. Καὶ λέγουν, ὅτι ἄλλος εἶναι βασιλεύς, ὁ Ἰησοῦς». **8** Ἀναστάτωσαν δὲ τὸ λαὸ καὶ τοὺς ἄρχοντες τῆς πόλεως ποῦ ἄκουαν αὐτά. **9** Ἀλλ' ἀφοῦ ἔλαβαν ἐγγύησι ἀπὸ τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς λοιπούς, τοὺς ἀπέλυσαν.

Ὁ Παῦλος κηρύττει στή Βέροια

Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῆ Θεσσαλονίκη τὸν καταδιώκουν καὶ ἐκεῖ

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἀμέσως τὴ νύκτα φυγάδευσαν τὸν Παῦλο καὶ τὸ Σίλα στή Βέροια. Καὶ ὅταν ἔφθασαν, μετέβησαν στή συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. **11** Αὐτοὶ δὲ εἶχαν εὐγενέστερα αἰσθήματα ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ δέχθησαν τὸ λόγο μετὰ κάθε προθυμία, καθημερινῶς ἐξετάζοντας τῆς Γραφῆς, γιὰ νὰ ἴδου, ἐὰν αὐτὰ εἶναι ἔτσι.

1. Ἡ, ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδες

στευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. **13** Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροῖα κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἤλθον κάκεῖ σαλεύοντες τοὺς ὄχλους. **14** Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. **15** Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλα καὶ Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτόν, ἐξήεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντι κατείδωλον οὔσαν τὴν πόλιν. **17** Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. **18** Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στοϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο αὐτοῖς. **19** Ἐπιλαβόμενοι τε αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον Πάγον ἤγαγον λέγοντες· Δυνάμεθα γινῶναι τίς ἢ καινὴ αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ; **20** Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γινῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι. **21** Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι! Κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. **23** Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἄ γ ν ὡ σ τ ῳ Θεῷ. Ὅν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. **24** Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος, οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, **25** οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται

12 Πολλοὶ δὲ πίστευσαν ἀπ' αὐτούς, καὶ ἀπὸ τῆς Ἑλληνίδες γυναῖκες τῆς ἀνωτέρας τάξεως καὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρες ὅχι ὀλίγοι. **13** Ἄλλ' ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἔμαθαν, ὅτι καὶ στὴ Βεροῖα κηρύχθη ἀπὸ τὸν Παῦλο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἤλθον καὶ ἐκεῖ καὶ ἀναστάτωναν τὸν κόσμο. **14** Ἀμέσως δὲ τότε οἱ ἀδελφοὶ φυγάδευσαν τὸν Παῦλο μὲ κατεύθυνσι πρὸς τὴ θάλασσα. Ὁ Σίλας ὅμως καὶ ὁ Τιμόθεος ἔμειναν ἐκεῖ. **15** Ἐκεῖνοι δέ, πὸ ὠδηγοῦσαν τὸν Παῦλο, τὸν ἔφεραν ὡς τὴν Ἀθήνα. Καὶ ἀφοῦ ἔλαβαν ἐντολὴ πρὸς τὸ Σίλα καὶ τὸν Τιμόθεο γιὰ νὰ ἔλθουν πρὸς αὐτὸν τὸ ταχύτερο, ἀναχώρησαν.

Ὁ Παῦλος στὴν Ἀθήνα συζητεῖ μὲ Ἰουδαίους καὶ φιλοσόφους

16 Στὴν Ἀθήνα δέ, ἐνῶ ὁ Παῦλος τοὺς περίμενε, ταρασσόταν τὸ πνεῦμα του μέσα του, διότι ἔβλεπε τὴν πόλι γεμάτη ἀπὸ εἰδῶλα. **17** Συζητοῦσε δὲ στὴ συναγωγῇ μὲ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς προσηλύτους, καὶ στὴν ἀγορὰ καθημερινῶς μὲ ὅσους τύχαινε νὰ βρίσκωνται ἐκεῖ. **18** Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Ἐπικουρείους καὶ τοὺς Στοϊκοὺς φιλοσόφους συναντῶνταν καὶ συζητοῦσαν μαζί του, καὶ μερικοὶ ἔλεγον· «Τί ἄραγε θέλει αὐτὸς ὁ φλύαρος νὰ μᾶς πῆ;». Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, «Ξένες θεότητες φαίνεται νὰ κηρύττη», διότι κήρυττε σ' αὐτοὺς τὸν Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀνάστασι (τὴν ὁποία, φαίνεται, νόμιζαν θεότητα). **19** Τὸν ἔπιασαν δὲ καὶ τὸν ὠδήγησαν στὸν Ἄρειο Πάγο λέγοντας· «Μποροῦμε νὰ μάθουμε ποιὰ εἶναι ἡ καινούργια αὐτὴ διδασκαλία, πὸ διδάσκεται ἀπὸ σένα; **20** Διότι κάποια παράξενα πράγματα φέρνεις στὶς ἀκοές μας. Θέλουμε λοιπὸν νὰ μάθουμε τί ἄραγε σημαίνουν αὐτά». **21** Ὅλοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξένοι, πὸ διέμεναν ἐκεῖ, γιὰ τίποτε ἄλλο δὲν εὐκαιροῦσαν, παρὰ γιὰ νὰ λένε καὶ ν' ἀκοῦνε κάτι νεώτερο.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Παύλου στὸν Ἄρειο Πάγο

22 Τότε ὁ Παῦλος στάθηκε ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ εἶπε· «Ἀθηναῖοι! Σᾶς βλέπω καθ' ὅλα ὡς περισσότερο θρησκους. **23** Διότι περνώντας καὶ ἐξετάζοντας τὰ θρησκευτικὰ μνημεῖα σας βρῆκα καὶ ἓνα βωμὸ μὲ τὴν ἐπιγραφή, Σ τ ὸ ν ἄ γ ν ὡ σ τ ῳ Θεῷ. Αὐτὸν λοιπὸν, τὸν ὁποῖο λατρεύετε χωρὶς νὰ γνωρίζετε, αὐτὸν ἐγὼ σᾶς κηρύττω. **24** Ὁ Θεός, πὸ δημιούργησε τὸν κόσμο καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτόν, αὐτός, ὡς Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ σὲ χειροποιήτους ναοὺς, **25** οὔτε ὑπηρετεῖται ἀπὸ ἀνθρώπινα χέρια σὰν νὰ ἔχη

προσδεόμενος τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα. **26** Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, **27** ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὔροιεν, καὶ γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. **28** Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν. Ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι, Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. **29** Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. **30** Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδῶν ὁ Θεὸς τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν, **31** διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ἣ μὲλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε, πίστιν παρασχῶν πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. **33** Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. **34** Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

18 Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἦλθεν εἰς Κόρινθον. **2** Καὶ εὐρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς, **3** καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι ἔμεινε παρ' αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ. **4** Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν Σάββατον, ἔπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας. **5** Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. **6** Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια εἶπε πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. **7** Καὶ με-

ἀνάγκη ἀπὸ κάτι, ἀφοῦ αὐτὸς δίνει σὲ ὅλους ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα. **26** Καὶ ἀπὸ ἑνα αἷμα δημιούργησε ὅλα τὰ ἔθνη τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ κατοικοῦν σὲ ὅλη τὴ γῆ. Καὶ ὠρίσε τοὺς χρόνους, ποὺ θὰ ζοῦν, καὶ τὰ ὄρια τῆς κατοικίας τους, **27** γιὰ νὰ ζητοῦν τὸν Κύριο, μήπως τὸν ἀνακαλύψουν καὶ τὸν βροῦν, ἂν καὶ δὲν εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὸν καθένα μας. **28** Διότι ἐξ αἰτίας τοῦ ζοῦμε καὶ κινούμεθα καὶ ὑπάρχουμε. Ὅπως καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ποιητὰς σας ἔχουν πεῖ, Αὐτοῦ βεβαίως εἴμεθα καὶ τέκνα. **29** Ἀφοῦ λοιπὸν εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ, δὲν πρέπει νὰ νομίζουμε, ὅτι ἡ θεότης εἶναι ὁμοία μὲ χρυσὸ ἢ ἄργυρο ἢ λίθο, μὲ σκαλιστὸ ἔργο τέχνης καὶ ἐπινοήσεως ἀνθρώπου (μὲ ἄψυχα καὶ νεκρὰ ἀγάλματα). **30** Ὁ Θεὸς δὲ παρέβλεψε τοὺς χρόνους τῆς ἀγνοίας, καὶ τώρα παραγγέλλει σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σὲ κάθε τόπο νὰ μετανοοῦν. **31** Διότι ὠρίσεν ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποία πρόκειται νὰ κρίνη τὴν οἰκουμένην μὲ δικαιοσύνη διὰ μέσου ἀνδρός, τὸν ὁποῖον ὠρίσε. Καὶ ἔδωσε ἀπόδειξι (γι' αὐτὸ) σὲ ὅλους, διότι τὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν».

32 Ἄλλ' ὅταν ἀκουσαν ἀνάστασι νεκρῶν, ἄλλοι μὲν χλεύαζαν, ἄλλοι δὲ εἶπαν: «Θὰ σ' ἀκούσωμε πάλι γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα». **33** Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὁ Παῦλος τοὺς ἄφησε καὶ ἔφυγε. **34** Ἀλλὰ μερικοὶ ἄνθρωποι τὸν παρακολούθησαν καὶ πίστευσαν. Σ' αὐτούς περιλαμβανόταν καὶ ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ μία γυναῖκα ὀνομαζομένη Δάμαρις, καὶ ἄλλοι μαζί μ' αὐτούς.

Ὁ Παῦλος κηρύττει στὴν Κόρινθο καὶ πολὺς λαὸς πιστεύει

18 Μετὰ δὲ ἀπ' αὐτὰ ὁ Παῦλος ἀναχώρησε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ πῆγε στὴν Κόρινθο. **2** Ἐκεῖ βρῆκε κάποιον Ἰουδαῖο ὀνομαζόμενο Ἀκύλα, Πόντιο στὴν καταγωγὴ. Εἶχε ἔλθει προσφάτως ἀπὸ τὴν Ἰταλία μαζί μὲ τὴν Πρίσκιλλα τὴ γυναῖκα του, διότι ὁ Κλαύδιος εἶχε διατάξει ν' ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὴ Ῥώμη ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι. Πῆγε σ' αὐτούς, **3** καὶ ἐπειδὴ εἶχαν τὴν ἴδια τέχνη, ἔμεινε κοντὰ τους καὶ ἐργαζόταν. Ἦταν δὲ σκηνοποιοὶ στὴν τέχνη. **4** Κάθε δὲ Σάββατο συζητοῦσε στὴ συναγωγὴ καὶ δίδασκε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας. **5** Ἔως ὅτου δὲ κατέβηκαν ἀπ' τὴ Μακεδονία ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, ὁ Παῦλος ἦταν συγκρατημένος κηρύττοντας στοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Μεσσίας εἶναι ὁ Ἰησοῦς. **6** Ἐπειδὴ δὲ ἀντιδρῶσαν καὶ ὑβρίζαν, τίναξε τὴ σκόνῃ ἀπὸ τὰ ἐνδύματά του καὶ τοὺς εἶπε: «Ἡ εὐθύνη γιὰ τὸ χαμὸ σας εἶναι ἐπάνω σας. Ἐγὼ εἶμαι ἀνεύθυνος. Ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἐξῆς θὰ πηγαίνω στοὺς ἐθνικούς». **7** Καὶ ἔφυγε ἀπ' ἐκεῖ καὶ πῆγε στὸ σπίτι κάποιου, ποὺ ὠνο-

ταβὰς ἐκεῖθεν εἰσῆλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. **8** Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. **9** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὄραματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης, **10** διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι τοῦ κακῶσαί σε, διότι λαὸς ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. **11** Ἐκάθισέ τε ἐν αὐτὸν καὶ μῆνας ἕξ διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, **13** λέγοντες ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν. **14** Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρὸν, ὧ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἤνεσχόμην ὑμῶν· **15** εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοὶ· κριτῆς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. **16** Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. **17** Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν. **19** Κατήντησε δὲ εἰς Ἔφεσον, κάκεινους κατέλιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις. **20** Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μείναι παρ' αὐτοῖς οὐκ ἐπένευσεν, **21** ἀλλὰ ἀπετάξατο αὐτοῖς εἰπὼν· Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα, πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς τοῦ Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου, **22** καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρ-

μαζόταν Ἰοῦστος. Ἦταν προσήλυτος θεοσεβῆς, καὶ τὸ σπίτι του συνόρευε μετὰ τῆ συναγωγῆ. **8** Ὁ Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος πίστευσε στὸν Κύριο μαζί με ὅλη τὴν οἰκογένειά του. Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Κορινθίους ἀκούοντας (τὸ κήρυγμα) πίστευαν καὶ βαπτίζονταν. **9** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος με ὄραμα κατὰ τὴ νύκτα στὸν Παῦλο· «Μὴ φοβᾶσαι, ἀλλὰ κήρυττε καὶ μὴ σιωπήσης. **10** Διότι ἐγὼ εἶμαι μαζί σου, καὶ κανεὶς δὲν θὰ σοῦ ἐπιτεθῇ με ἀποτέλεσμα νὰ σὲ κακοποιήσῃ. Διότι σ' αὐτὴ τὴν πόλι εἶναι πολὺς λαὸς δικός μου». **11** Ἔτσι κάθησε ἐκεῖ ἕνα ἔτος καὶ ἕξι μῆνες, καὶ δίδασκε σ' αὐτοὺς τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ.

Τὸ περιστατικὸ μετὰ τὸ Γαλλίωνα, τὸν Παῦλο καὶ τὸν ἀρχισυνάγωγο

12 Ὄταν δὲ ὁ Γαλλίων ἦταν ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας, ὥρμησαν ὅλοι μαζί οἱ Ἰουδαῖοι ἐναντίον τοῦ Παύλου καὶ τὸν ἔσυραν στὸ δικαστικὸ βῆμα **13** λέγοντας· «Αὐτὸς παρασύρει τοὺς ἀνθρώπους νὰ λατρεύουν τὸ Θεὸ με τρόπο διαφορετικὸν ἐκείνου ποὺ ὀρίζει ὁ νόμος». **14** Ὄταν δὲ ὁ Παῦλος ἐπρόκειτο νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα του (γιὰ ν' ἀπολογηθῇ), ὁ Γαλλίων εἶπε στοὺς Ἰουδαίους· «Ἄν μὲν ἐπρόκειτο, ὧ Ἰουδαῖοι, γιὰ κανένα ἀδίκημα ἢ κακούργημα, εὐλόγως θὰ δεχόμουν νὰ σᾶς ἀκούσω. **15** Ἄλλ' ἀφοῦ εἶναι ζήτημα γιὰ λόγια καὶ ὀνόματα καὶ τὸ δικό σας νόμο, ἐξετάσατέ το ἐσεῖς. Διότι ἐγὼ κριτῆς αὐτῶν δὲν θέλω νὰ εἶμαι». **16** Καὶ τοὺς ἀπέπεμψε ἀπὸ τὸ δικαστικὸ βῆμα. **17** Τότε ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔπιασαν τὸ Σωσθένη τὸν ἀρχισυνάγωγο καὶ τὸν κτυποῦσαν μπροστὰ ἀπὸ τὸ δικαστικὸ βῆμα. Καὶ γιὰ τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν ἐμελε τὸν Γαλλίωνα.

Ὁ Παῦλος στὴν Ἔφεσο, Ἀντιόχεια, Γαλατία καὶ Φρυγία

18 Ὁ δὲ Παῦλος, ἀφοῦ ἔμεινε ἀκόμη ἀρκετὲς ἡμέρες, ἀποχαιρέτισε τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀναχώρησε μετὰ πλοῖο γιὰ τὴ Συρίαν, καὶ μαζί του ἦ Πρίσκιλλα καὶ ὁ Ἀκύλας. Προηγουμένως ἔκανε κουρὰ τῆς κεφαλῆς στὶς Κεγχρεές, διότι εἶχε τάμα. **19** Ἐφθασε δὲ στὴν Ἔφεσο καὶ ἄφησε ἐκεῖνους ἐκεῖ, αὐτὸς δὲ μπῆκε στὴ συναγωγὴ καὶ μίλησε στοὺς Ἰουδαίους. **20** Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ τὸν παρακαλοῦσαν νὰ μείνῃ κοντὰ τοὺς περισσότερο χρόνο, δὲν συγκατένευσε, **21** ἀλλὰ τοὺς ἀποχαιρέτισε καὶ εἶπε· «Πρέπει ὅπως ὅποτε τὴν ἐρχομένη ἑορτὴ νὰ κάνω στὰ Ἱεροσόλυμα. Καὶ πάλι θὰ ἐπιστρέψω σ' ἐσᾶς, ἐὰν ὁ Θεὸς θέλῃ». Καὶ ἀναχώρησε μετὰ πλοῖο ἀπὸ τὴν Ἔφεσο. **22** Καὶ ὅταν ἀποβιβάσθηκε στὴν Καισάρεια, ἀνέβηκε καὶ χαιρέτισε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὕστερα κατέβηκε στὴν Ἀντιόχεια. **23** Καὶ ἀφοῦ ἔμεινε ἐκεῖ μερικὸ χρόνο, ἀναχώρησε. Καὶ περιώδευε μετὰ

ρειαν, ἀναβάς καὶ ἀσπασάμενος τὴν Ἐκκλησίαν κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν, **23** καὶ ποιήσας χρόνον τινα ἐξῆλθε διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἐφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς Γραφαῖς. **25** Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου. **26** Οὗτος τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. **27** Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος· **28** εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν Γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον. Καὶ εὐρῶν μαθητάς τινας **2** εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν. **3** Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. **4** Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανόιας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἐστὶν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. **5** Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **6** Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. **7** Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. **8** Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **9** Ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπείθουν κακολογοῦντες τὴν Ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀπο-

τὴ σειρὰ τὴ χώρα τῆς Γαλατίας καὶ τὴ Φρυγία, καὶ στήριξε ὅλους τοὺς μαθητάς (τοὺς χριστιανούς).

Ἐπολλῶς, «ἀνὴρ λόγιος» καὶ «δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς Γραφαῖς»

24 Κάποιος δὲ Ἰουδαῖος ὀνομαζόμενος Ἀπολλῶς, Ἀλεξανδρινὸς στήν καταγωγῇ, ἄνθρωπος μορφωμένος καὶ εὐγλωττος, ἔφθασε στήν Ἐφεσο. Ἦταν δὲ δυνατὸς στίς Γραφές. **25** Αὐτὸς εἶχε κατηχηθῆ τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου (τὴ Χριστιανικὴ Πίστι), καὶ μὲ φλογερὴ καρδιὰ μιλοῦσε καὶ διδάσκαε μὲ ἀκριβεία γιὰ τὸν Κύριο, ἂν καὶ γνώριζε μόνο τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. **26** Αὐτὸς δὲ ἄρχισε νὰ κηρύττῃ στή συναγωγῇ. Ὅταν δὲ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα τὸν ἄκουσαν, τὸν πῆραν κοντὰ τοὺς καὶ τοῦ ἐξέθεσαν ἀκριβέστερα τὴν ὁδὸ τοῦ Θεοῦ. **27** Καὶ ὅταν ἤθελε νὰ μεταβῆ στήν Ἀχαΐα, οἱ ἀδελφοὶ τὸν ἐνθάρρυναν καὶ ἔγραψαν στοὺς μαθητάς (τοὺς χριστιανούς) νὰ τὸν δεχθοῦν. Ὅταν δὲ ἔφθασε ἐκεῖ, μὲ τὴ χάρι πολλὴ βοήθησε ἐκείνους, ποὺ εἶχαν πιστεύσει. **28** Διότι μὲ δύναμι ἀνέτρεπε τοὺς Ἰουδαίους δημοσίως ἀποδεικνύοντας διὰ τῶν Γραφῶν, ὅτι ὁ Μεσσίας εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

Ἐ Παῦλος κηρύττει στήν Ἐφεσο

19 Ὅταν δὲ ὁ Ἀπολλῶς ἦταν στήν Κόρινθο, ὁ Παῦλος, ἀφοῦ περιώδευσε τὰ μέρη τῆς ἐνδοχώρας, ἔφθασε στήν Ἐφεσο. Καὶ βρίσκοντας μερικὸς μαθητάς (πιστοὺς) **2** τοὺς εἶπε: «Λάβατε Πνεῦμα Ἅγιο, ὅταν πιστεύσατε;». Αὐτοὶ δὲ τοῦ εἶπαν: «Ἄλλ' οὐτε ὅτι ὑπάρχει Πνεῦμα Ἅγιο ἀκούσαμε». **3** Τοὺς εἶπε τότε: «Ἄλλὰ μὲ τί βάπτισμα βαπτισθήκατε;». Αὐτοὶ δὲ εἶπαν: «Μὲ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου». **4** Τότε ὁ Παῦλος εἶπε: «Ὁ Ἰωάννης βάπτισε μὲ βάπτισμα μετανόιας. Καὶ ἔλεγε στὸ λαὸ νὰ πιστεύσουν σ' ἐκεῖνον, ποὺ ἐρχόταν ὕστερα ἀπ' αὐτόν, δηλαδὴ στὸν Ἰησοῦ Χριστό». **5** Ὅταν δὲ ἄκουσαν, βαπτίσθησαν μὲ πίστι στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **6** Καὶ ἀφοῦ ὁ Παῦλος ἔθεσε ἐπάνω τοὺς τὰ χεῖρια, ἦλθε ἐπάνω τοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, καὶ μιλοῦσαν μὲ γλώσσες καὶ προφήτευαν. **7** Ἦταν δὲ ὅλοι οἱ ἄνδρες δώδεκα. **8** Ἐπειτα μπῆκε στή συναγωγῇ καὶ μιλοῦσε ἐπὶ τρεῖς μῆνες, συζητώντας καὶ διδάσκοντας γιὰ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **9** Καὶ ἐπειδὴ μερικοὶ σκληρύνονταν καὶ ἀντιδρούσαν κακολογώντας τὴν Ὁδὸ (τὴ Χριστιανικὴ Πίστι) ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀπομακρύνθηκε ἀπ' αὐτούς, καὶ ἀπέσυρε τοὺς μαθητάς (τοὺς πιστοὺς), καὶ καθημερινῶς μιλοῦσε στή σχολὴ κάποιου Τυράννου. **10** Αὐτὸ δὲ γινόταν ἐπὶ δύο ἔτη, ὥστε ὅλοι

στάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισε τοὺς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός. **10** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας.

11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, **12** ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰ νόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπεχείρησαν δὲ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ λέγοντες· Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει. **14** Ἦσαν δὲ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπτὰ οἱ τοῦτο ποιοῦντες. **15** Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ; **16** Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτούς ὁ ἄνθρωπος, ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. **17** Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. **19** Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὔρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε. **20** Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν.

οἱ κάτοικοι τῆς (ἐπαρχίας) Ἀσίας νὰ ἀκούσουν τὸ λόγο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἑλληνας.

Ἄσυνήθη θαύματα

11 Καὶ ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Παύλου ἔκανε ἀσυνήθη θαύματα, **12** ὥστε καὶ μανδήλια ἢ περιζώματα ἀπὸ τὸ σῶμα του νὰ φέρονται καὶ νὰ τίθενται ἐπάνω στοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ φεύγουν ἀπ' αὐτούς οἱ ἀσθένειες, καὶ νὰ βγαίνουν ἀπ' αὐτούς τὰ πονηρὰ πνεύματα.

Τὸ πάθημα Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν, υἱῶν τοῦ ἀρχιερέως Σκευᾶ

13 Μερικοὶ δὲ ἀπὸ τοὺς περιοδεύοντες Ἰουδαίους ἐξορκιστὰς ἐπιχείρησαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γι' αὐτούς ποὺ εἶχαν τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ, λέγοντας· «Σᾶς ἐξορκίζουμε στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον κηρύττει ὁ Παῦλος». **14** Ἦταν δὲ κάποιοι υἱοὶ τοῦ Σκευᾶ, Ἰουδαίου ἀρχιερέως, ἐπτὰ τὸν ἀριθμὸ, ποὺ ἔκαναν αὐτό. **15** Ἀλλὰ τὸ πονηρὸ πνεῦμα μίλησε καὶ εἶπε· «Τὸν Ἰησοῦ γινώριζω, καὶ τὸν Παῦλο ξέρω καλά. Ἀλλὰ σεῖς ποιοὶ εἰσθε;». **16** Καὶ πηδώντας ἐπάνω τους ὁ ἄνθρωπος, στὸν ὁποῖο ἦταν τὸ πονηρὸ πνεῦμα, τοὺς κατέβαλε καὶ τοὺς κακοποίησε, ὥστε νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ σπίτι ἐκεῖνο γυμνοὶ καὶ τραυματισμένοι. **17** Αὐτὸ δὲ ἔγινε γνωστὸ σ' ὅλους τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἑλληνας, ποὺ κατοικοῦσαν στὴν Ἐφεσο, καὶ ἔπεσε φόβος ἐπάνω σ' ὅλους αὐτούς, καὶ δοξαζόταν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Δημοσία ἐξομολόγησι πολλῶν καὶ καῦσι μαγικῶν βιβλίων

18 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτούς, ποὺ εἶχαν πιστεύσει, ἔρχονταν καὶ ἐξομολογοῦνταν καὶ ἀνέφεραν δημοσίως τὶς πράξεις τους. **19** Καὶ ἀρκετοὶ ἀπ' αὐτούς, ποὺ ἔπραξαν τὰ μαγικὰ ἔργα, συγκέντρωσαν τὰ μαγικὰ βιβλία καὶ τὰ ἔκαιαν μπροστὰ σὲ ὅλους. Καὶ συνυπολόγισαν τὴν ἀξία τους καὶ βρῆκαν (ὅτι ἄξιζαν) πενήντα χιλιάδες ἀργυρὰ νομίσματα. **20** Ἔτσι θριαμβευτικὰ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐξαπλωνόταν καὶ ἐπικρατοῦσε.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. 22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς Ὀδοῦ. 24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην. 25 οὗς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν· Ἄνδρες! Ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστί, 26 καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσι θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. 27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐθέν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων! 29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη τῆς συγχύσεως, ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου. 30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί. 31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν. 33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ. 34 Ἐπιγινόντες δὲ ὅτι

Ἐμπρηστικὸς λόγος τοῦ ἀργυροκόπου Δημητρίου κατὰ τοῦ Παύλου

21 Ἀφοῦ δὲ ἔγιναν αὐτά, ὁ Παῦλος ἀποφάσισε νὰ περάσῃ τὴ Μακεδονία καὶ τὴν Ἀχαΐα καὶ νὰ μεταβῇ στὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ εἶπε: «Ἀφοῦ μεταβῶ ἐκεῖ, πρέπει νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὴ Ῥώμη». 22 Ἔτσι ἔστειλε στὴ Μακεδονία δύο ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς του, τὸν Τιμόθεο καὶ τὸν Ἐραστο, ἐνῶ αὐτὸς ἔμεινε μερικὸ χρόνο στὴν (ἐπαρχία) Ἀσία.

23 Ἐκεῖνο δὲ τὸν καιρὸ ἐγίνε γιὰ τὴν Ὀδο (τὴ Χριστιανικὴ Πίστι) ὄχι ὀλίγη ταραχὴ. 24 Διότι κάποιος ὀνομαζόμενος Δημήτριος, ἀργυροκόπος, ποὺ κατασκεύαζε ἀργυρὰ ὁμοιώματα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἔδινε στοὺς τεχνῖτες ὄχι ὀλίγη ἐργασία. 25 Καὶ ἀφοῦ συγκέντρωσε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐργάτες, ποὺ ἀσχολοῦνταν μὲ τέτοια ἔργα, εἶπε: «Ἄνδρες! Ξέρετε καλὰ, ὅτι ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐργασία ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία μας. 26 Ἀλλὰ βλέπετε καὶ ἀκούετε, ὅτι ὄχι μόνο τῆς Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν ὅλης τῆς (ἐπαρχίας) Ἀσίας αὐτὸς ὁ Παῦλος ἔπεισε καὶ μετέστρεψε ἀρκετὸ λαό, λέγοντας, ὅτι δὲν εἶναι θεοὶ οἱ χειροποίητοι. 27 Ὅχι δὲ μόνον αὐτὸς ὁ ἐπαγγελματικὸς κλάδος κινδυνεύει νὰ μᾶς ἀχρηστευθῇ, ἀλλὰ καὶ ὁ ναὸς τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος νὰ μὴν ὑπολογισθῇ καθόλου. Μέλλει μάλιστα νὰ γκρεμισθῇ καὶ ἡ μεγαλειότης τῆς (τὸ ἄγαλμά τῆς), τὴν ὁποία λατρεύει ὅλη ἡ (ἐπαρχία) Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη».

Μεγάλη ἐξέγερσι καὶ ταραχὴ τεχνιτῶν καὶ λαοῦ

28 Ὄταν δὲ ἀκουσαν αὐτό, ἐξωργίσθησαν καὶ κραύγαζαν λέγοντας: «Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων!». 29 Ὅλη δὲ ἡ πόλις γέμισε ἀπὸ τὴν ταραχὴ. Καὶ ἄρπαξαν βιαίως τὸν Γάιο καὶ τὸν Ἀρίσταρχο, Μακεδόνες, ἀκολούθους τοῦ Παύλου, καὶ ὥρμησαν ὅλοι μαζί στὸ θέατρο. 30 Ἐνῶ δὲ ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ παρουσιασθῇ στὸ πλῆθος, δὲν τὸν ἄφηναν οἱ μαθηταί (οἱ χριστιανοί). 31 Μερικοὶ δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες τῆς (ἐπαρχίας) Ἀσίας, ποὺ ἦταν φίλοι του, ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν καὶ παρακαλοῦσαν νὰ μὴν ἐκθέσῃ σὲ κίνδυνον τὸν ἑαυτό του εἰσερχόμενος στὸ θέατρο.

32 Ἄλλοι δὲ φώναζαν τοῦτο καὶ ἄλλο ἄλλο. Διότι τὸ συγκεντρωμένο πλῆθος βρισκόταν σὲ σύγχυσι, καὶ οἱ περισσότεροι δὲν ᾔξεραν γιὰ ποιὸ λόγο εἶχαν συγκεντρωθῇ. 33 Μερικοὶ δὲ ἀπὸ τὸν ὄχλο ὤθησαν ἐμπρὸς τὸν Ἀλέξανδρο, διότι τὸν κατηγοροῦσαν ὡς ἔνοχο οἱ Ἰουδαῖοι. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, ἀφοῦ ἔκανε σημεῖο μὲ τὴν κίνησι τοῦ χειριοῦ (νὰ σιωπήσουν), ἤθελε ν' ἀπολογηθῇ πρὸς τὸ λαό. 34 Ἄλλ' ὅταν κατάλα-

Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κρᾶζόντων· Μεγάλη ἢ Ἄρτεμις Ἐφεσίων!

35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησίν· Ἄνδρες Ἐφέσιοι! Τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς; **36** Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν. **37** Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν. **38** Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσι πρὸς τινα λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν, ἐγκαλείωσαν ἀλλήλους. **39** Εἰ δέ τι περὶ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. **40** Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλείσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. **41** Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ ἀσπασάμενος ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς Μακεδονίαν. **2** Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. **3** Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας.

4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος, καὶ Γάιος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τυχικός καὶ Τρόφιμος. **5** Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι. **6** Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ.

βαν, ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ὅλοι μὲ μιὰ φωνὴ κραύγαζαν ἐπὶ δύο περίπου ὥρες: «Μεγάλη ἢ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων!».

Καθησυχαστικὸς λόγος τοῦ ἄρχοντος καὶ διάλυσι τῆς συγκεντρώσεως

35 Ἀφοῦ δὲ ὁ γραμματεὺς (ἄρχων τῆς πόλεως) καθησύχασε τὸν ὄχλο, εἶπε: «Ἄνδρες Ἐφέσιοι! Ποιὸς βεβαίως ἄνθρωπος ὑπάρχει, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει, ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἐφεσίων εἶναι λάτρις καὶ φρουρὸς τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ ἀγάλματός της, ποὺ ἔπεσε ἀπὸ τὸ Δία; **36** Ἀφοῦ λοιπὸν αὐτὰ εἶναι ἀναντίρρητα, πρέπει σεῖς νὰ εἰσθε ἡσυχιοὶ καὶ νὰ μὴ κάνετε τίποτε ἀπερίσκεπτο. **37** Διότι φέρατε ἐδῶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, ἐνῶ οὔτε ἱερόσυλοι εἶναι οὔτε βλασφημοῦν τὴ θεά σας. **38** Ἐὰν δὲ ὁ Δημήτριος καὶ οἱ συντεχνῖτες του ἔχουν διαφορὰ μὲ κάποιον, γίνονται συνελύσεις καὶ ὑπάρχουν ἀνθύπατοι (γιὰ νὰ δικάζουν), ἃς καταγγέλλουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλο. **39** Ἐὰν δὲ ζητῆτε κάτι σχετικὸ μὲ ἄλλες ὑποθέσεις, αὐτὸ θὰ λυθῇ στὴ νόμιμη συνέλευσι τοῦ δήμου. **40** Διότι διατρέχουμε καὶ τὸν κίνδυνο νὰ κατηγορηθοῦμε γιὰ στάσι γιὰ τὰ σημερινὰ πράγματα, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει καμμία αἰτία, τὴν ὁποία θὰ μπορέσωμε νὰ προβάλωμε ὡς δικαιολογία γι' αὐτὴ τὴν ἀναταραχὴ». **41** Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ, διέλυσε τὴ συγκέντρωσι.

Ὁ Παῦλος στὴ Μακεδονία, (νότια) Ἑλλάδα καὶ Τρωάδα

20 Ὅταν δὲ ἔπαυσε ὁ θόρυβος, ὁ Παῦλος προσκάλεσε τοὺς μαθητὰς (τοὺς χριστιανούς) καὶ τοὺς ἀποχαιρέτισε καὶ ἀναχώρησε γιὰ νὰ πάη στὴ Μακεδονία. **2** Ἀφοῦ δὲ πέρασε ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ ἐνίσχυσε τοὺς ἐκεῖ χριστιανούς μὲ ὀμιλίαις πολλὰς, ἦλθε στὴν (νότια) Ἑλλάδα. **3** Ἐκεῖ ἔμεινε τρεῖς μῆνες. Ἐνῶ δὲ ἔμελλε νὰ ἀποπλεύσῃ γιὰ τὴ Συρία, ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι σχεδίασαν νὰ τὸν φονεύσουν, ἀποφασίσθηκε νὰ ἐπιστρέψῃ (στὴν Ἀσία) διὰ μέσου τῆς Μακεδονίας.

4 Τὸν συνῶδευαν δὲ μέχρι τὴν Ἀσία ὁ Σώπατρος ἀπὸ τῆ Βέροια, καὶ ἀπὸ τοὺς Θεσσαλονικεῖς ὁ Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Σεκοῦνδος, καὶ ὁ Γάιος ἀπὸ τῆ Δέρβη καὶ ὁ Τιμόθεος, καὶ ἀπὸ τὴν Ἀσία ὁ Τυχικός καὶ ὁ Τρόφιμος. **5** Αὐτοὶ προπορεύθησαν καὶ μᾶς περίμεναν στὴν Τρωάδα. **6** Ἡμεῖς δὲ ἀποπλεύσαμε ἀπὸ τοὺς Φιλίππους μετὰ τίς ἡμέρες τῶν Ἀζύμων (τοῦ Πάσχα), καὶ φθάσαμε καὶ τοὺς συναντήσαμε στὴν Τρωάδα σὲ πέντε ἡμέρες. Ἐκεῖ μείναμε ἑπτὰ ἡμέρες.

Πτῶσι, θάνατος καὶ ἀνάστασι τοῦ νεαροῦ Εὐτύχου

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων συνηγμένων τῶν μαθητῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. 8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἦμεν συνηγμένοι. 9 Καθήμενος δὲ τις νεανίας ὀνόματι Εὐτύχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπνω βαθεῖ διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλείον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἤρθη νεκρός.

10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. 11 Ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμίλησας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 Ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν. 14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἦλθομεν εἰς Μυτιλήνην. 15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου, τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον, καὶ μείναντες ἐν Τρωγυλίῳ τῇ ἐχομένῃ ἦλθομεν εἰς Μίλητον. 16 Ἐκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. 18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, 19 δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρῶν καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων, 20 ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, 21 διαμαρτυρούμενος Ἰου-

7 Κατὰ τὴν πρώτην δὲ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος (τὴν Κυριακὴν) οἱ μαθηταὶ (οἱ χριστιανοὶ) ἦταν συγκεντρωμένοι γιὰ τὴν κλάσι τοῦ ἄρτου (τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας). Καὶ ὁ Παῦλος τοὺς μιλοῦσε. Καὶ ἐπειδὴ ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ τὴν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, παρέτεινε τὸ λόγο μέχρι τὰ μεσάνυκτα. 8 Στὸ ἀνώγειο δὲ τοῦ σπιτιοῦ, ὅπου ἤμασταν συγκεντρωμένοι, ἦταν ἀρκετὲς λαμπάδες. 9 Κάποιος δὲ νεαρὸς ὀνομαζόμενος Εὐτύχος καθόταν ἐπάνω στὸ παράθυρο. Καὶ βυθιζόμενος σὲ ὕπνο βαθύ, ἐπειδὴ ὁ Παῦλος παρέτεινε τὸ λόγο, καταβλήθηκε ἀπὸ τὸν ὕπνο καὶ ἔπεσε ἀπὸ τὸν τρίτο ὄροφο κάτω, καὶ τὸν σήκωσαν νεκρό.

10 Τότε ὁ Παῦλος κατέβηκε, ἔπεσε ἐπάνω του, τὸν ἀγκάλιασε καὶ εἶπε: «Μὴν ἀνησυχεῖτε, διότι ἡ ψυχὴ του (ἐπανῆλθε καὶ) εἶναι μέσα του». 11 Ἐπειτα ἀνέβηκε καὶ ἔκανε τὴν κλάσι τοῦ ἄρτου (τέλεσε τὴ Θεῆς Εὐχαριστία) καὶ ἔφαγε. Καὶ ἀφοῦ μίλησε ἀκόμη ἀρκετά, μέχρι τὴν αὐγῆ, ἔτσι ἀναχώρησε. 12 Παρουσίασαν δὲ τὸ παιδί ζωντανό, καὶ χάρηκαν πολὺ.

Ὁ Παῦλος στὴ Μίλητο

13 Ἐμεῖς δὲ φύγαμε πρωτύτερα καὶ πήγαμε στὸ πλοῖο καὶ ἀποπλεύσαμε γιὰ τὴν Ἄσσο. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπρόκειτο νὰ παραλάβωμε τὸν Παῦλο. Διότι ἔτσι εἶχε κανονίσει, ἐπειδὴ αὐτὸς ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ διὰ ξηρᾶς. 14 Καὶ ὅταν μᾶς συνάντησε στὴν Ἄσσο, τὸν παραλάβαμε καὶ πήγαμε στὴ Μυτιλήνη. 15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἀποπλεύσαμε τὴν ἐπομένη ἡμέρα καὶ φθάσαμε ἀπέναντι τῆς Χίου. Καὶ τὴν ἄλλῃ ἡμέρα προσεγγίσαμε στὴ Σάμο, καὶ ἀφοῦ μείναμε στὸ (ἀκρωτήριο) Τρωγύλιο, τὴν ἐπομένη φθάσαμε στὴ Μίλητο. 16 Διότι ὁ Παῦλος ἀποφάσισε νὰ παρακάμψῃ τὴν Ἐφεσο γιὰ νὰ μὴ χρονοτριβῆσῃ στὴν Ἀσία. Διότι ἔσπευδε, ἂν τοῦ ἦταν δυνατό, τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς νὰ βρεθῇ στὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἀποχαιρετιστήρια ὁμιλία πρὸς τοὺς ποιμένες τῆς Ἐφέσου

17 Ἀπὸ τῆς Μιλήτου δὲ ἔστειλε στὴν Ἐφεσο καὶ κάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. 18 Καὶ ὅταν ἦλθαν πρὸς αὐτόν, τοὺς εἶπε: «Σεῖς γνωρίζετε, πῶς συμπεριφέρθηκα ἀπέναντί σας ὅλο τὸν καιρὸ, ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα, ποὺ πάτησα τὸ πόδι στὴν Ἀσία. 19 Ὑπηρέτησα τὸν Κύριο μὲ κάθε ταπεινοφροσύνη καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ δοκιμασίες, ποὺ μοῦ συνέβησαν λόγῳ τῶν ἐπιβουλῶν τῶν Ἰουδαίων. 20 Γνωρίζετε, ὅτι ἀπὸ τὰ συμφέροντα τίποτε δὲν ἀπέφυγα ἀπὸ δειλία ὥστε νὰ μὴ σᾶς κηρύξω καὶ σᾶς διδάξω δημοσίως καὶ στὰ σπίτια. 21 Καὶ σὲ Ἰουδαίους

δαίοις τε καὶ Ἑλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. **22** Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς, **23** πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται λέγον ὅτι δεσμὰ με καὶ θλίψεις μένουσιν. **24** Ἄλλ' οὐδενὸς λόγον ποιῶμαι οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **26** Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων· **27** οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ. **28** Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. **29** Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. **30** Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. **31** Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἔπαυσάμην μετὰ δακρῶν νουθετῶν ἓνα ἕκαστον.

32 Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. **33** Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· **34** αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. **35** Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείσ τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο. **37** Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουσαν αὐτόν, **38** ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον.

καὶ σὲ Ἑλληνας ἐντόνως κήρυττα τῇ μετάνοια ἀπέναντι στὸ Θεό, καὶ τὴν πίστι στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. **22** Καὶ τώρα ἰδοὺ ἐγὼ δεμένος πνευματικῶς (μὲ ἰσχυρὴ δηλαδὴ ὄθησι τοῦ πνεύματός μου) πηγαίνω στὴν Ἱερουσαλήμ, χωρὶς νὰ γνωρίζω τί θὰ με συναντήσουν σ' αὐτῇ. **23** Γνωρίζω μόνο, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἀπὸ πόλι σὲ πόλι μαρτυρεῖ ἐντόνως, ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις με περιμένουν. **24** Ἀλλὰ τίποτε δὲν ὑπολογίζω, οὔτε θεωρῶ τὴ ζωὴ μου πολύτιμη, ἀλλὰ (πολύτιμο θεωρῶ) νὰ τελειώσω τὸ δρόμο μου ἐπιτυχῶς καὶ τὴ διακονία, ποὺ ἔλαβα ἀπὸ τὸν Κύριο Ἰησοῦ νὰ διακηρύξω τὸ εὐαγγέλιο, ποὺ γνωστοποιεῖ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ τώρα ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω, ὅτι δὲν θὰ ἰδῆτε πλέον τὸ πρόσωπό μου ἐσεῖς ὅλοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πέρασα κηρύττοντας τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **26** Γι' αὐτὸ σᾶς δηλώνω τὴ σημερινὴ ἡμέρα, ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω εὐθύνη γιὰ κανένα ἀπὸ σᾶς, ἐὰν χαθῆ. **27** Διότι δὲν φοβήθηκα ὥστε νὰ μὴ σᾶς κηρύξω ὅλο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. **28** Νὰ προσέχετε λοιπὸν τοὺς ἑαυτοῦς σας καὶ ὅλο τὸ ποίμνιο, στὸ ὁποῖο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο σᾶς ἔθεσε ἐπισκόπους, γιὰ νὰ ποιμαίνετε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, τὴν ὁποία ἀπέκτησε μὲ τὸ ἴδιο του τὸ αἷμα. **29** Διότι ἐγὼ γνωρίζω τοῦτο, ὅτι μετὰ τὸ δικό μου ἐρχομὸ θὰ εἰσβάλουν σὲ σᾶς λύκοι φοβεροί, ποὺ δὲν λυποῦνται τὸ ποίμνιο. **30** Καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους θὰ ἐμφανισθοῦν ἄνθρωποι, ποὺ θὰ διδάσκουν διεστραμμένα, γιὰ ν' ἀποσποῦν τοὺς μαθητὰς (τοὺς πιστοὺς) καὶ νὰ τοὺς κάνουν ὀπαδοὺς τους. **31** Γι' αὐτὸ νὰ ἀγρυπνήτε καὶ νὰ ἐνθυμησθε, ὅτι ἐπὶ τρία ἔτη νύκτα καὶ ἡμέρα δὲν ἔπαυσα μὲ δάκρυα νὰ νουθετῶ τὸν καθένα ἀπὸ σᾶς.

32 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, σᾶς ἀναθέτω στὸ Θεό καὶ στὸ λόγο, ποὺ ἐξαγγέλλει τὴ χάρι του, καὶ δύναται νὰ σᾶς ἐποικοδομήσει, καὶ νὰ σᾶς δώσει κληρονομία μεταξὺ ὄλων τῶν ἁγίων. **33** Ἀργύριο ἢ χρυσίο ἢ ἱματισμὸ κανενὸς δὲν ἐπιθύμησα. **34** Σεῖς οἱ ἴδιοι γνωρίζετε, ὅτι στίς ἀνάγκες μου καὶ τίς ἀνάγκες ὅσων ἦταν μαζί μου ὑπηρέτησαν αὐτὰ τὰ χέρια. **35** Πάντοτε ὑπέδειξα σὲ σᾶς, ὅτι ἔτσι κοπιᾶζοντας πρέπει νὰ βοηθῆτε τοὺς ἀδυνάτους καὶ νὰ ἐνθυμησθε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, (νὰ ἐνθυμησθε) ὅτι αὐτὸς εἶπε: Εὐτυχία εἶναι τὸ νὰ δίνῃ κανεὶς καὶ ὄχι τὸ νὰ παίρνῃ».

36 Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτά, γονάτισε μαζί μὲ ὅλους αὐτοὺς καὶ προσευχήθηκε. **37** Ὅλοι δὲ ξέσπασαν σὲ μεγάλο κλάμα, καὶ ἀγκάλιασαν τὸν Παῦλο καὶ τὸν καταφίλουσαν. **38** Καὶ αἰσθάνονταν ὀδύνη προπάντων γιὰ τὸ λόγο, ποὺ εἶχε εἰπεῖ, ὅτι δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἰδοῦν τὸ πρόσωπό του. Καὶ τὸν προέπεμψαν μέχρι τὸ πλοῖο.

21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἦλθομεν εἰς τὴν Κῶ, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κάκειθεν εἰς Πάταρα. **2** Καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην ἐπιβάντες ἀνήχθημεν. **3** Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ Πνεύματος μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα. **5** Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναίξϊ καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυξάμεθα, **6** καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφούς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. **8** Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες ἦλθομεν εἰς Καισάρειαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. **9** Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι.

10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος, **11** καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπε· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δήσουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. **12** Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. **13** Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **14** Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γινέσθω.

Τὸ ταξίδι στὰ Ἱεροσόλυμα. Προφητεία τοῦ Ἀγάβου

21 Καὶ ἀφοῦ μὲ δυσκολία καὶ ὀδύνη ἀποχωρισθήκαμε ἀπ' αὐτούς, ἀποπλεύσαμε, καὶ μὲ κατ' εὐθείαν πορεία φθάσαμε στὴν Κῶ, τὴν ἄλλη δὲ ἡμέρα στὴ Ῥόδο, καὶ ἀπ' ἐκεῖ στὰ Πάταρα. **2** Καὶ βρήκαμε πλοῖο, ποῦ πῆγαινε στὴ Φοινίκη, καὶ ἐπιβιβασθήκαμε καὶ ἀποπλεύσαμε. **3** Ἀφοῦ δὲ ἀντικρύσαμε τὴν Κύπρο καὶ τὴν ἀφήσαμε στ' ἀριστερά, πλέαμε πρὸς τὴ Συρία, καὶ καταπλεύσαμε στὴν Τύρο. Διότι ἐκεῖ τὸ πλοῖο ξεφόρτωνε τὸ φορτίο του.

4 Καὶ ἀφοῦ ἀναζητήσαμε καὶ βρήκαμε τοὺς μαθητὰς (τοὺς χριστιανούς), μείναμε ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρες. Αὐτοί, γνωρίζοντας ἀπὸ ἀποκάλυψι τοῦ Πνεύματος τί ἐπρόκειτο νὰ συμβῆ, ἔλεγον στὸν Παῦλο νὰ μὴ ἀνεβῆ στὰ Ἱεροσόλυμα. **5** Ἀλλ' ὅταν συμπληρώσαμε τὶς ἡμέρες, ἀναχωρήσαμε καὶ συνεχίσαμε τὴν πορεία, καὶ μᾶς προέπεμπαν ὅλοι μαζί μὲ τὶς γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα τους ἕως ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι. Καὶ γονατίσαμε στὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ προσευχηθήκαμε. **6** Ἐπειτα ἀποχαιρετισθήκαμε καὶ ἐπιβιβασθήκαμε στὸ πλοῖο, καὶ ἐκεῖνοι ἐπέστρεψαν στὰ σπίτια τους.

7 Ἐμεῖς δὲ, ἀφοῦ τελειώσαμε τὸ θαλάσσιο ταξίδι, ἀπὸ τὴν Τύρο φθάσαμε στὴν Πτολεμαῖδα. Καὶ χαιρετίσαμε τοὺς ἀδελφούς καὶ μείναμε κοντὰ τους μία ἡμέρα. **8** Τὴν ἄλλη δὲ ἡμέρα ἀναχωρήσαμε καὶ πῆγαμε στὴν Καισάρεια. Καὶ ἐπισκεφθήκαμε τὸ σπίτι τοῦ Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ (περιοδεύοντος κήρυκος τοῦ εὐαγγελίου), ποῦ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ (διακόνους τραπεζῶν), καὶ μείναμε κοντὰ του. **9** Αὐτὸς δὲ εἶχε τέσσερες θυγατέρες παρθένες, ποῦ προφήτευαν (μιλοῦσαν δηλαδὴ μὲ ἔμπνευσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος).

10 Ἐκεῖ δὲ μείναμε ἀρκετὲς ἡμέρες. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ διάστημα κατέβηκε ἀπὸ τὴν Ἰουδαία κάποιος προφήτης ὀνομαζόμενος Ἄγαβος, **11** καὶ ἦλθε σὲ μᾶς, καὶ πῆρε τὴ ζώνη τοῦ Παύλου, καὶ ἔδεσε τὰ πόδια καὶ τὰ χέρια του, καὶ εἶπε· «Αὐτὰ λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο· Ὁ ἄνδρας, τοῦ ὁποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ ζώνη, οἱ Ἰουδαῖοι θὰ γίνουν αἰτία ἔτσι νὰ δεθῆ στὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ νὰ παραδοθῆ στὰ χέρια ἐθνικῶν (τῶν Ρωμαίων)». **12** Ὅταν δὲ ἀκούσαμε αὐτά, παρακαλοῦσαμε καὶ ἐμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι νὰ μὴ ἀνεβῆ στὴν Ἱερουσαλὴμ. **13** Ἀλλ' ὁ Παῦλος ἀποκρίθηκε· «Γιατί κλαίετε καὶ προσπαθεῖτε νὰ μὲ κάμψετε συναισθηματικά; Ἐγὼ βεβαίως εἶμαι ἀποφασισμένος ὄχι μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ πεθάνω στὴν Ἱερουσαλὴμ γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ». **14** Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπείθετο, σταματήσαμε καὶ εἶπαμε· «Ἄς γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου».

15 Μετὰ δὲ ἀπὸ τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἐτοιμασθήκαμε καὶ ἀνεβαίναμε

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ. 16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι τινὶ Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. 18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. 19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς ἐξηγεῖτο καθ' ἕνα ἕνα τῶν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. 20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον, εἶπόν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι. 21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωυσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν. 22 Τί οὖν ἐστι; Πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας. 23 Τοῦτο οὖν ποίησον ὃ σοι λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν. 24 Τούτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλὴν, καὶ γνῶσι πάντες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων. 25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνων ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτούς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον καὶ τὸ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἐπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν 28 κρᾶζοντες·

στὴν Ἱερουσαλήμ. 16 Ἦλθαν δὲ μαζί μας καὶ μερικοὶ μαθηταὶ (χριστιανοί) ἀπὸ τὴν Καισαρεία, φέροντας κάποιον Μνάσωνα, Κύπριο, παλαιὸ μαθητῆ (χριστιανό), στὸν ὁποῖο θὰ φιλοξενούμεθα.

Ἐπίσκεψι τοῦ Παύλου στὸν Ἰάκωβο

Ἐπακοὴ σὲ συμβουλὴ πιστῶν γιὰ τὴν καταπράυνσι τῶν Ἰουδαίων

17 Καὶ ὅταν φθάσαμε στὰ Ἱεροσόλυμα, οἱ ἀδελφοὶ μᾶς δέχθησαν μὲ χαρὰ. 18 Τὴν ἄλλῃ δὲ ἡμέρα ὁ Παῦλος μαζί μὲ μᾶς ἐπισκέφθηκε τὸν Ἰάκωβο, ἦλθαν δὲ καὶ ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι. 19 Καὶ ἀφοῦ τοὺς χαιρέτισε, διηγήθηκε ἕνα πρὸς ἕνα ὅσα ὁ Θεὸς ἔκανε στοὺς ἔθνικοὺς μὲ τὴ διακονία του. 20 Ὅταν δὲ ἐκεῖνοι ἄκουσαν, δόξαζαν τὸν Κύριο καὶ τοῦ εἶπαν: «Βλέπεις, ἀδελφέ, πόσες μυριάδες Ἰουδαίων εἶναι, ποὺ ἔχουν πιστεύσει, καὶ ὅλοι αὐτοὶ εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου. 21 Πληροφορήθηκαν δὲ γιὰ σένα, ὅτι σ' ὅλους τοὺς Ἰουδαίους τοὺς διεσπαρμένους μεταξὺ τῶν ἔθνικῶν διδάσκεις νὰ ἀποστατήσουν ἀπὸ τὸ νόμο τοῦ Μωυσέως, λέγοντας νὰ μὴ περιτέμνουν τὰ τέκνα καὶ νὰ μὴ ζοῦν συμφώνως πρὸς τὰ ἔθιμα. 22 Τί πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ; Ὅπως ὅποτε πρόκειται νὰ συγκεντρωθῇ πλῆθος, διότι θ' ἀκούσουν ὅτι ἦλθες. 23 Κάνε λοιπὸν αὐτό, ποὺ θὰ σοῦ εἰποῦμε. Ἔχουμε τέσσερες ἄνδρες, ποὺ ἔχουν κάνει τάμα γιὰ τὸν ἑαυτό τους. 24 Αὐτοὺς νὰ παραλάβῃς, καὶ νὰ συμμετάσχῃς μαζί τους στὸ ἔθιμο τοῦ ἀγνισμοῦ, καὶ νὰ πληρώσῃς γι' αὐτοὺς τίς δαπάνες (τῶν θυσιῶν) γιὰ νὰ ξυρίσουν τὸ κεφάλι, καὶ ἔτσι νὰ μάθουν ὅλοι, ὅτι ἀπ' ὅσα ἔχουν πληροφορηθῇ γιὰ σένα τίποτε δὲν συμβαίνει, ἀλλὰ βαδίζεις καὶ σὺ συμφώνως πρὸς τὸ νόμο. 25 Ὅσο δὲ γιὰ τοὺς ἔθνικοὺς, ποὺ ἔχουν πιστεύσει, ἐμεῖς ἀποφασίσαμε καὶ παραγγείλαμε μὲ ἐπιστολὴ νὰ μὴ τηροῦν κανένα τέτοιο ἔθιμο (τελετουργικό), παρὰ ν' ἀπέχουν ἀπὸ τὸ εἰδωλόθυτο καὶ τὸ αἷμα καὶ τὸ πνιγμένο ζῶο καὶ τὴν ἀνηθικότητα».

26 Τότε ὁ Παῦλος, ἀφοῦ τὴν ἐπομένη ἡμέρα παρέλαβε τοὺς ἄνδρες, ὑποβλήθηκε μαζί τους στὴς τελετὲς τοῦ ἀγνισμοῦ, καὶ μπῆκε στὸν ἱερὸ περίβολο τοῦ ναοῦ καὶ δήλωσε, πότε οἱ ἡμέρες τοῦ ἀγνισμοῦ θὰ συμπληρώνονταν, γιὰ νὰ προσφερθῇ ἡ θυσία γιὰ καθένα ἀπ' αὐτούς.

Ἐξέγερσι τῶν Ἰουδαίων καὶ σύλληψι τοῦ Παύλου

27 Ἄλλ' ὅταν ἐπρόκειτο οἱ ἐπτὰ ἡμέρες (τῶν τελετῶν τοῦ ἀγνισμοῦ) νὰ συμπληρωθοῦν, οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὴν Ἀσία, βλέποντας αὐτὸν στὸν ἱερὸ περίβολο τοῦ ναοῦ, ξεσήκωσαν ὅλο τὸ λαὸ καὶ τὸν συνέλαβαν 28 κραυγάζοντας: «Ἰσραηλῖτες, βοηθεῖτε! Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ποὺ παντοῦ διδάσκει ὅλους ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ

Ἄνδρες Ἰσραηλίται, βοηθεῖτε! Οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων. Ἐπι τε καὶ Ἑλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον τούτον. **29** Ἦσαν γὰρ ἑωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. **30** Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἶλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλήμ· **32** ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. **33** Ἐγγίσας δὲ ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσει δις, καὶ ἐπυρθάνετο τίς ἂν εἴη καὶ τί ἐστὶ πεποιηκώς. **34** Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ. Μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλές διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. **35** Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου· **36** ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζον· Αἶρε αὐτόν!

37 Μέλλων τε εἰσαγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ; Ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις; **38** Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων; **39** Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης. Δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν. **40** Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ Παῦλος ἐστῶς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησε τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ λέγων·

τόπου (τοῦ ναοῦ). Ἀκόμη δὲ καὶ Ἑλληνας εἰσήγαγε στὸν ἱερὸ περίβολο τοῦ ναοῦ καὶ μόλυνε αὐτὸ τὸν ἅγιον τόπο». **29** Ἄς σημειωθῆ, ὅτι εἶχαν ἰδεῖ στὴν πόλι μαζὶ του τὸν Τρόφιμο ἀπὸ τὴν Ἐφεσο, τὸν ὁποῖο νόμιζαν, ὅτι ὁ Παῦλος εἰσήγαγε στὸν ἱερὸ περίβολο τοῦ ναοῦ. **30** Καὶ ξεσηκώθηκε ὅλη ἡ πόλι καὶ ἔγινε συρροή τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφ' οὗ ἔπιασαν τὸν Παῦλο, τὸν τραβοῦσαν ἔξω ἀπὸ τὸν ἱερὸ περίβολο τοῦ ναοῦ καὶ ἀμέσως ἐκλείσαν οἱ πόρτες (γιὰ νὰ μὴ μπῆ πάλι στὸν ἱερὸ περίβολο τοῦ ναοῦ).

Ἡ Ρωμαϊκὴ ἀρχὴ ἐπεμβαίνει, συλλαμβάνει καὶ δένει τὸν Παῦλο

31 Καὶ ἐνῶ ἐπιχειροῦσαν νὰ τὸν σκοτώσουν, ἔφθασε εἶδησι στὸ χιλιάρχο τοῦ Ρωμαϊκοῦ τάγματος, ὅτι ὅλη ἡ Ἱερουσαλήμ ἔχει ἀναστατωθῆ. **32** Αὐτὸς ἀμέσως παρέλαβε στρατιῶτες καὶ ἑκατοντάρχους καὶ ἐπέδραμε κατ' αὐτῶν. Ἐκεῖνοι δέ, ὅταν εἶδαν τὸ χιλιάρχο καὶ τοὺς στρατιῶτες, ἔπαυσαν νὰ κτυποῦν τὸν Παῦλο. **33** Ὁ δὲ χιλιάρχος πλησίασε καὶ τὸν συνέλαβε καὶ διέταξε νὰ δεθῆ μὲ δύο ἀλύσιδες. Καὶ ρωτοῦσε ποιὸς εἶναι καὶ τί ἔχει κάνει. **34** Ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὸν ὄχλο φώναζαν τοῦτο καὶ ἄλλο ἄλλο. Καὶ ἐπειδὴ λόγῳ τοῦ θορύβου δὲν μποροῦσε νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθεια, διέταξε νὰ τὸν φέρουν στὸ στρατόπεδο. **35** Ὅταν δὲ ἔφθασε στὰ σκαλοπάτια (ποὺ ὠδηγοῦσαν στὸ φρούριο), λόγῳ τῆς βιαιότητος τοῦ ὄχλου οἱ στρατιῶτες ἀναγκάσθησαν νὰ τὸν σηκώσουν στὰ χέρια. **36** Ἀκολουθοῦσε δὲ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κραυγάζοντας: «Θανάτωσέ τον!».

Ἀπολογία τοῦ Παύλου

37 Ὅταν δὲ ὁ Παῦλος ἔμελλε νὰ εἰσαχθῆ στὸ στρατόπεδο, εἶπε στὸ χιλιάρχο (στὰ ἑλληνικά): «Μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ σοῦ εἰπῶ κάτι;». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε: «Ἐέρεις ἑλληνικά; **38** Δὲν εἶσαι λοιπὸν σὺ ὁ Αἰγύπιος, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπὸ τίς ἡμέρες αὐτὲς ξεσήκωσε καὶ ἔβγαλε στὴν ἔρημο τοὺς τέσσερες χιλιάδες ἄνδρες τοὺς ὠπλισμένους μὲ δολοφονικὰ μαχαίρια;». **39** Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος: «Ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος ἀπὸ τὴν Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, πολίτης ὅχι ἄσημης πόλεως. Καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ μιλήσω στὸ λαό». **40** Αὐτὸς δὲ ἐπέτρεψε, καὶ ὁ Παῦλος στάθηκε στὰ σκαλοπάτια καὶ ἔκανε σημεῖο μὲ τὸ χέρι πρὸς τὸ λαό (γιὰ νὰ σιωπήσῃ). Καὶ ὅταν ἔγινε ἀρκετὴ ἡσυχία, τοὺς μίλησε στὰ ἑβραϊκὰ καὶ εἶπε:

22 «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες! Ἀκοῦστε τὴν ἀπολογία μου, τὴν ὁποία τῶρα κάνω σὲ σᾶς». **2** Ὅταν δὲ ἄκουσαν, ὅτι τοὺς μιλοῦσε στὰ ἑβραϊκὰ, ἔκαναν περισσότερη ἡσυχία. Καὶ λέγει: **3** «Ἐγὼ εἶμαι Ἰου-

22 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. **2** Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. Καὶ φησιν· **3** Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῶ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῶου νόμου, ζηλωτῆς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον· **4** ὡς ταύτην τὴν Ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, **5** ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ ἵνα τιμωρηθῶσιν.

6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῶ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιεστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ, **7** ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; **8** Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ, κύριε; Εἶπέ τε πρὸς με· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις. **9** Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο καὶ ἔμβοβοι ἐγένοντο, τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. **10** Εἶπον δέ· Τί ποιήσω, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κάκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι. **11** Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς Δαμασκόν.

12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβῆς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων ἐν Δαμασκῶ Ἰουδαίων, **13** ἐλθὼν πρὸς με καὶ ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαούλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. **14** Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν Δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, **15** ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας. **16** Καὶ νῦν τί μέλλεις; Ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

δαῖος, ὁ ὁποῖος ἔχω γεννηθῆ στὴν Ταρσὸ τῆς Κιλικίας καὶ ἔχω μορφωθῆ σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν πόλιν ὡς μαθητῆς τοῦ Γαμαλιήλ. Ἐχω διδαχθῆ συμφώνως πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ νόμου τῶν πατέρων, καὶ ὑπῆρξα ζηλωτῆς τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἴσθε καὶ ὅλοι σεῖς σήμερα. **4** Καὶ καταδίωξα αὐτὴν τὴν Ὁδὸν (τὴ Χριστιανικὴ Πίστι) μὲ θανάσιμο πάθος, δένοντας καὶ παραδίδοντας στὶς φυλακὰς ἄνδρες καὶ γυναῖκες, **5** ὅπως καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ γιὰ μένα καὶ ὅλο τὸ συνέδριο. Ἀπ' αὐτοὺς ἔλαβα καὶ ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἀδελφούς στὴ Δαμασκὸ, καὶ πῆγαινα γιὰ νὰ φέρω καὶ αὐτούς, ποὺ ἦταν ἐκεῖ, δεμένους στὴν Ἱερουσαλήμ, γιὰ νὰ ὑποστοῦν βασανιστήρια.

6 Ἄλλ' ὅταν πῆγαινα καὶ πλησίαζα στὴ Δαμασκὸ, ξαφνικὰ τὸ μεσημέρι ἄστραψε γύρω μου πολὺ δυνατὸ φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ. **7** Καὶ ἔπεσα στὸ ἔδαφος καὶ ἄκουσα μιὰ φωνὴ νὰ μοῦ λέγῃ: “Σαούλ, Σαούλ, γιὰτί με καταδιώκεις;”. **8** Ἐγὼ δὲ εἶπα: “Ποιὸς εἶσαι, κύριε;”. Καὶ μοῦ εἶπε: “Ἐγὼ εἰμαι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν ὁποῖον σὺ καταδιώκεις”. **9** Οἱ δὲ σύνοδοί μοι εἶδαν μὲν τὸ φῶς καὶ κυριεύθησαν ἀπὸ φόβο, ἀλλὰ τῇ φωνῇ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος μοῦ μιλοῦσε, δὲν ἄκουσαν ὡς λέξεις καὶ νοήματα (ἀλλ' ὡς ἦχο καὶ βοή). **10** Εἶπα τότε: “Τί νὰ κάνω, Κύριε;”. Ὁ δὲ Κύριος μοῦ εἶπε: “Σήκω καὶ πῆγαινε στὴ Δαμασκὸ, καὶ ἐκεῖ θὰ σοῦ λεχθῆ γιὰ ὅλα, ὅσα σοῦ ἔχουν ὀρισθῆ νὰ κάνης”. **11** Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔβλεπα ἀπὸ τῆ λάμψι ἐκείνου τοῦ φωτός, οἱ σύνοδοί μοι μ' ἔπιασαν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μ' ὠδήγησαν καὶ ἔτσι ἔφθασα στὴ Δαμασκὸ.

12 Κάποιος δὲ Ἀνανίας, ἄνθρωπος εὐσεβῆς συμφώνως πρὸς τὸ νόμο, καὶ ἐκτιμώμενος ἀπ' ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ποὺ κατοικοῦσαν στὴ Δαμασκὸ, **13** ἦλθε πρὸς ἐμένα, στάθηκε μπροστά μοι καὶ μοῦ εἶπε: “Σαούλ ἀδελφέ! Ἀπόκτησε τὸ φῶς σου”. Καὶ ἐγὼ τὴν ἴδια στιγμή ἀπέκτησα τὸ φῶς καὶ κοίταξα σ' αὐτόν. **14** Καὶ αὐτὸς εἶπε: “Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας σὲ ἐξέλεξε καὶ σὲ προώρισε νὰ γνωρίσης τὸ θέλημά του καὶ νὰ ἰδῆς τὸν Δίκαιο (τὸν Ἄγαθό, τὸν Ἅγιο) καὶ ν' ἀκούσης φωνὴ ἀπὸ τὸ στόμα του, **15** διότι θὰ τοῦ εἶσαι μάρτυς πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους γιὰ ὅλα ὅσα εἶδες καὶ ἄκουσες. **16** Καὶ τώρα γιὰτί καθυστερεῖς; Σήκω καὶ βαπτίσου καὶ καθάρσου ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες σου, ἀφοῦ ἐπικαλεσθῆς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου (Ἰησοῦ)”.
17 Ὅταν δὲ ἐπέστρεψα στὴν Ἱερουσαλήμ καὶ προσευχόμενος στὸν ἱερὸ περίβολο τοῦ ναοῦ, περιῆλθα σὲ ἔκστασι **18** καὶ τὸν εἶδα νὰ μοῦ λέγῃ: “Σπεῦσε καὶ φύγε γρήγορα ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, διότι δὲν θὰ παραδεχθοῦν τὴ μαρτυρία σου γιὰ μένα”. **19** Καὶ ἐγὼ εἶπα: “Κύριε, αὐτοὶ γνω-

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει 18 καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ παραδέξονται σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. 19 Καὶ γὰρ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ. 20 Καὶ ὅτε ἔξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ καὶ φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν. 21 Καὶ εἶπε πρὸς με· Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

22 Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον! Οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν! 23 Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτόντων τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα, 24 ἐκέλευσεν αὐτόν ὁ χιλιάρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν, ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. 25 Ὡς δὲ προέτειναν αὐτόν τοῖς ἱμάσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; 26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι. 27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖός εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί. 28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι. 29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτόν ἀνετάζειν. Καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτόν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτόν ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον αὐτῶν, καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

ρίζουν, ὅτι ἐγὼ φυλάκιζα καὶ ἔδερνα στὶς συναγωγὰς τοὺς πιστοὺς σου. 20 Καὶ ὅταν χυνόταν τὸ αἷμα τοῦ Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ ἐγὼ ἤμουν παρὼν καὶ ἐπικροτοῦσα τὴν θανάτωσί του καὶ φύλαγα τὰ ροῦχα τῶν φονέων του (Γι' αὐτὸ νομίζω, ὅτι θὰ μὲ πιστεύσουν καὶ θὰ μεταπεισθοῦν)». 21 Ἀλλὰ μοῦ εἶπε· “Ν’ ἀναχωρήσης, διότι ἐγὼ θὰ σ’ ἀποστείλω μακριὰ στοὺς ἐθνικούς”».

Ὁ Παῦλος ἐπικαλεῖται τὴν ἰδιότητά του ὡς Ῥωμαῖου πολίτου

22 Τὸν ἄκουαν δὲ μέχρι αὐτὸ τὸ λόγο (ποῦ εἶπε γιὰ τοὺς ἐθνικούς). Καὶ ὕψωσαν τὴν φωνήν τους λέγοντας· «Ἐξάφανε ἀπὸ τῆς γῆς αὐτὸ τὸ ὑποκείμενο! Καὶ ἤδη αὐτὸς δὲν ἔπρεπε νὰ ζῆ!» 23 Καὶ ἐπειδὴ κραύγαζαν καὶ πετοῦσαν τὰ ροῦχα τους ἐπάνω καὶ σκόρπιζαν σκόνη στὸν ἀέρα, ὁ χιλιάρχος διέταξε νὰ ὀδηγηθῆ στὸ στρατόπεδο. 24 Καὶ εἶπε νὰ παιδευθῆ μὲ μαστιγώσεις, γιὰ νὰ μάθῃ γιὰ ποιά αἰτία φώναζαν ἔτσι ἐναντίον του. 25 Ἀλλ’ ὅταν τὸν ἔδεσαν τενωμένο γιὰ τὸ μαστίγωμα, εἶπε στὸν παριστάμενο ἑκατόνταρχο ὁ Παῦλος· «Σὰς ἐπιτρέπεται νὰ μαστιγώνετε ἕνα ἄνθρωπο, ποῦ εἶναι Ῥωμαῖος πολίτης καὶ δὲν ἔχει καταδικασθῆ;». 26 Ὅταν δὲ ἄκουσε ὁ ἑκατόνταρχος, πῆγε καὶ ἀνέφερε στὸ χιλιάρχο λέγοντας· «Πρόσεχε τί πρόκειται νὰ κάνῃς. Διότι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι Ῥωμαῖος πολίτης». 27 Τότε πλησίασε ὁ χιλιάρχος καὶ τοῦ εἶπε· «Λέγε μοι, εἶσαι σὺ Ῥωμαῖος πολίτης;». Αὐτὸς δὲ εἶπε· «Ναί». 28 Εἶπε τότε ὁ χιλιάρχος· «Ἐγὼ μὲ πολλὰ χρήματα ἀπέκτησα αὐτὸ τὸ πολιτικὸ δικαίωμα». Ὁ δὲ Παῦλος εἶπε· «Ἐγὼ δὲ καὶ γεννήθηκα Ῥωμαῖος πολίτης». 29 Ἀμέσως τότε ἀπομακρύνθηκαν ἀπ’ αὐτόν αὐτοὶ ποῦ θὰ τὸν παιδεύουν. Ἀλλὰ καὶ ὁ χιλιάρχος φοβήθηκε ὅταν ἔμαθε, ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος πολίτης, καὶ διότι τὸν εἶχε δέσει.

Ὁ Παῦλος ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου. Διχασμὸς τοῦ συνεδρίου

30 Τὴν ἄλλη δὲ ἡμέρα, θέλοντας νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθεια, τὸ γιατί δηλαδὴ κατηγορεῖται ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, τὸν ἔλυσε ἀπὸ τὰ δεσμά, καὶ διέταξε νὰ ἔλθουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλο τὸ συνέδριό τους. Καὶ ἀφοῦ κατέβασε τὸν Παῦλο (ἀπὸ τὸ στρατόπεδο στὴν πόλι), τὸν παρουσίασε σ’ αὐτούς.

23 Ἀτενίζοντας δὲ ὁ Παῦλος τὸ συνέδριο εἶπε· «Ἄνδρες ἀδελφοί! Ἐγὼ μέχρι τὴν ἡμέρα αὐτῆ ἔχω πολιτευθῆ ἀπέναντι στὸ Θεὸ μὲ ἀγαθὴ συνείδησι σὲ ὅλα». 2 Ἀλλ’ ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας διέταξε τοὺς εὐρισκομένους πλησίον του νὰ κτυπήσουν τὸ στόμα του. 3 Τότε ὁ Παῦλος τοῦ εἶπε· «Θὰ σὲ κτυπήσῃ ὁ Θεός, τοῖχε ἀσβεστωμένε! Ἐνῶ

23 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί! Ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. **2** Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. **3** Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχε κεκοιναμένε! Καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι! **4** Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς; **5** Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς. Γέγραπται γάρ· **Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἔρεῖς κακῶς.**

6 Γνούς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί! Ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. **7** Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. **8** Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα. **9** Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβῆναι καὶ ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε! Ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφήν ἀνεθεμάτισαν ἐαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον. **13** Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες. **14** οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον·

σὺ κάθεσαι στῆ δικαστικῇ ἔδρᾳ γιὰ νὰ μὲ κρίνης συμφώνως πρὸς τὸ νόμο, ἐν τούτοις παρανομῶντας διατάσσεις νὰ κτυπηθῶ!». **4** Οἱ παριστάμενοι εἶπαν τότε· «Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ὑβρίζεις;». **5** Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· «Δὲν ἤξερα, ἀδελφοί, ὅτι εἶναι ἀρχιερεὺς». Ἄς σημειωθῆ, ὅτι εἶναι γραμμένο· **Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου νὰ μὴ κακολογήσης.**

6 Ἐπειδὴ δὲ κατάλαβε ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ ἓνα μέρος εἶναι Σαδδουκαῖοι καὶ τὸ ἄλλο Φαρισαῖοι, φώναξε δυνατὰ μέσα στὸ συνέδριο· «Ἄνδρες ἀδελφοί! Ἐγὼ εἶμαι Φαρισαῖος, υἱὸς Φαρισαίου. Ἐγὼ δικάζομαι, διότι ἐλπίζω σὲ ἀνάστασι νεκρῶν». **7** Μόλις δὲ εἶπε αὐτό, ἔγινε φιλονικία μεταξὺ τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων καὶ διχάσθηκε τὸ πλῆθος (τῶν συνέδρων). **8** Διότι οἱ μὲν Σαδδουκαῖοι λέγουν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάστασι, οὔτε ἄγγελος, οὔτε πνεῦμα (ψυχὴ), οἱ δὲ Φαρισαῖοι παραδέχονται καὶ τὰ δύο (τὴν ἀνάστασι δηλαδὴ, καὶ τὴν ὑπαρξὶ ἀγγελικῶν καὶ ἀνθρωπίνων πνευμάτων). **9** Κραυγάζαν δὲ μὲ κραυγὴ μεγάλη. Καὶ οἱ γραμματεῖς (οἱ νομοδιδάσκαλοι), ποὺ ἀνῆκαν στὴν παράταξι τῶν Φαρισαίων, σηκώθηκαν καὶ λογομαχοῦσαν μὲ πάθος καὶ ἔλεγαν· «Κανένα κακὸ δὲν βρίσκουμε σ' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο. Ἐὰν δὲ τοῦ μίλησε πνεῦμα (ἀνθρώπου) ἢ ἄγγελος, ἄς μὴ θεομαχοῦμε».

10 Καὶ ἐπειδὴ ἔγινε μεγάλη διαμάχη, ὁ χιλιάρχος φοβήθηκε μήπως κάνουν κομμάτια τὸν Παῦλο καὶ διέταξε τοὺς στρατιῶτες νὰ κατεβοῦν καὶ νὰ τὸν ἀρπάξουν ἀπὸ ἀνάμεσά τους καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὸ στρατόπεδο.

11 Κατὰ τὴν ἐπελθοῦσα δὲ νύκτα παρουσιάσθηκε σ' αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ εἶπε· «Ἔχε θάρρος, Παῦλε! Ὅπως δὲ ἔδωσες μαρτυρία γιὰ μένα στὴν Ἱερουσαλήμ, ἔτσι πρόκειται νὰ δώσης μαρτυρία καὶ στὴ Ῥώμην».

Συνωμοσία κατὰ τοῦ Παύλου καὶ ἀποκάλυψι αὐτῆς

12 Ὅταν δὲ ξημέρωσε, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους συγκεντρώθηκαν μὲ ἐμπάθεια καὶ ὠρκίσθησαν γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς των λέγοντας νὰ μὴ φάγουν καὶ νὰ μὴ πιοῦν, ἕως ὅτου σκοτώσουν τὸν Παῦλο. **13** Ἦταν δὲ περισσότεροι ἀπὸ σαράντα αὐτοὶ ποὺ ἔκαναν αὐτὸ τὸν ὄρκο ἀπὸ κοινοῦ. **14** Καὶ πῆγαν στοὺς ἀρχιερεῖς καὶ στοὺς πρεσβυτέρους καὶ εἶπαν· «Κάναμε αὐστηρὸ ὄρκο γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς μας νὰ μὴ βάλωμε τίποτε στὸ στόμα μας, ἕως ὅτου σκοτώσωμε τὸν Παῦλο. **15** Τώρα λοιπὸν ἐσεῖς μαζί μὲ τὸ συνέδριο προβῆτε σὲ παράστασι ἐνώπιον τοῦ χιλιάρχου, γιὰ νὰ τὸν κατεβάσῃ αὔριο σ' ἐσᾶς, μὲ τὴν πρόφασιν νὰ ἐξετάσετε καὶ μάθετε ἀκριβέστερα τὴν ὑπόθεσίν του. Ἐμεῖς δέ, προτοῦ αὐτὸς φθάσῃ, εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ τὸν σκοτώσωμε».

Ἄναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον. **15** Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον αὐτὸν καταγάγη πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἔτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὸ ἔνεδρον, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ. **17** Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ. **18** Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον καὶ φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ ἔχοντά τι λαλήσαι σοι. **19** Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυρθάνετο, τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι; **20** Εἶπε δὲ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μελλόντων τι ἀκριβέστερον πυρθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. **21** Σὺ οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἕξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ νῦν ἔτοιμοί εἰσι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.

22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων εἶπεν· Ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἵππεῖς ἑβδομήκοντα καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός, **24** κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα, **25** γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον· **26** Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν. **27** Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξιλόμην αὐτόν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι. **28** Βουλόμενος δὲ

16 Ἄλλ' ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου ἄκουσε γιὰ τὴν ἐνέδρα. Καὶ πῆγε καὶ μπῆκε στὸ στρατόπεδο καὶ εἰδοποίησε τὸν Παῦλο. **17** Τότε ὁ Παῦλος κάλεσε ἕνα ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ εἶπε: «Ὁδήγησε αὐτὸ τὸ νέο στὸ χιλίαρχο, διότι ἔχει κάτι νὰ τοῦ εἰπῇ». **18** Ἐκεῖνος δὲ τὸν πῆρε καὶ τὸν ὠδήγησε στὸ χιλίαρχο, καὶ εἶπε: «Ὁ κρατούμενος Παῦλος μὲ κάλεσε καὶ μὲ παρακάλεσε νὰ φέρω σὲ σένα αὐτὸ τὸ νέο, ποὺ ἔχει κάτι νὰ σοῦ εἰπῇ». **19** Ὁ χιλίαρχος δὲ τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ πῆγε σὲ ἰδιαίτερο μέρος καὶ τὸν ρώτησε: «Τί εἶναι αὐτό, ποὺ ἔχεις νὰ μοῦ εἰπῆς;». **20** Καὶ εἶπε: «Οἱ Ἰουδαῖοι συμφώνησαν νὰ σὲ παρακαλέσουν νὰ κατεβάσῃς αὔριο στὸ συνέδριο τὸν Παῦλο, διότι δῆθεν πρόκειται νὰ κάνουν ἀκριβέστερη ἐξέτασι γι' αὐτόν. **21** Ἀλλὰ σὺ νὰ μὴ πεισθῆς σ' αὐτούς. Διότι περισσότεροι ἀπὸ σαράντα ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς τοῦ στήνουν ἐνέδρα. Καὶ ὠρκίσθησαν γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς των νὰ μὴ φάγουν καὶ νὰ μὴ πιοῦν, ἕως ὅτου τὸν σκοτώσουν. Καὶ τώρα εἶναι ἔτοιμοι καὶ περιμένουν τὴν ἀναγγελία σου».

22 Ὁ χιλίαρχος τότε ἄφησε τὸ νέο νὰ φύγη, ἀφοῦ τοῦ ἐπέστησε τὴν προσοχὴ λέγοντας: «Νὰ μὴ εἰπῆς σὲ κανένα, ὅτι κατήγγειλες αὐτὰ σὲ μένα».

Μεταγωγὴ τοῦ Παύλου στὴν Καισάρεια πρὸς τὸν ἡγεμόνα Φήλικα

23 Ἐπειτα κάλεσε δύο ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ διέταξε: «Ἀπὸ ὦρα ἑννέα τῆ νύκτα νὰ ἔχετε ἐτοιμοὺς διακοσίους στρατιῶτες καὶ ἑβδομήντα ἵππεῖς καὶ διακοσίους λογχοφόρους, γιὰ νὰ πάνε μέχρι τὴν Καισάρεια. **24** Νὰ φέρουν καὶ ζῶα, γιὰ νὰ ἐπιβιβάσουν τὸν Παῦλο καὶ νὰ τὸν μεταφέρουν σῶο στὸ Φήλικα τὸν ἡγεμόνα». **25** Ἐγραψε δὲ ἐπιστολὴ, ποὺ εἶχε αὐτὴ τῆ διατύπωσι: **26** «Ὁ Κλαύδιος Λυσίας πρὸς τὸν ἐξοχώτατο ἡγεμόνα Φήλικα. Χαῖρε! **27** Τὸν ἄνδρα αὐτὸ συνέλαβαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐπρόκειτο νὰ τὸν σκοτώσουν. Καὶ κατέφθασα μὲ τοὺς στρατιῶτες καὶ τὸν ἔσωσα, ἐπειδὴ ἔμαθα, ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος πολίτης. **28** Θέλοντας δὲ νὰ μάθω τὴν αἰτία, γιὰ τὴν ὁποία τὸν κατηγοροῦσαν, τὸν κατέβασα στὸ συνέδριό τους. **29** Καὶ διαπίστωσα, ὅτι κατηγορεῖται γιὰ ζητήματα τοῦ νόμου τους, καὶ δὲν κατηγορεῖται γιὰ τίποτε ἄξιο θανάτου ἢ φυλακίσεως. **30** Ἀλλ' ἐπειδὴ μοῦ γνωστοποιήθηκε, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ δολοφονικὴ ἐνέδρα κατὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, ἀμέσως τὸν ἔστειλα σὲ σένα, καὶ παρήγγειλα καὶ στοὺς κατηγοροὺς νὰ εἰποῦν ἐνώπιόν σου ὅσα ἔχουν ἐναντίον του. Ὑγίαινε».

31 Οἱ στρατιῶτες λοιπὸν, σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴν ποὺ ἔλαβαν, παρέλαβαν τὸν Παῦλο καὶ τὴ νύκτα τὸν μετέφεραν στὴν Ἀντιπατρίδα.

γνώναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· **29** ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα. **30** Μηνυθείσης δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σὲ παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔρρωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαμβάνοντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα, **32** τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἰππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν· **33** οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. **34** Ἀναγνούς δὲ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας, **35** διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται· ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. **2** Κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων· Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, **3** πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας. **4** Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκούσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. **5** Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινουῖντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως, **6** ὃς καὶ τὸ ἱερόν ἐπέειρασε βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν· **7** παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλιάρχος μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, κελύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ· **8** παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. **9** Συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

32 Τὴν ἄλλη δὲ ἡμέρα ἄφησαν τοὺς ἰππεῖς νὰ συνεχίσουν μαζί του τὴν πορεία, καὶ αὐτοὶ ἐπέστρεψαν στὸ στρατόπεδο. **33** Ἐκεῖνοι δὲ (οἱ ἰππεῖς), ὅταν ἔφθασαν στὴν Καισάρεια, ἐγχείρισαν τὴν ἐπιστολὴν στὸν ἡγεμόνα καὶ τοῦ παρέδωσαν καὶ τὸν Παῦλο. **34** Ὅταν δὲ ὁ ἡγεμὼν διάβασε τὴν ἐπιστολὴν, ρώτησε ἀπὸ ποῖα ἐπαρχία εἶναι. Καὶ ὅταν ἔμαθε, ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν Κιλικία, **35** εἶπε: «Θὰ σὲ ἀκούσω προσεκτικὰ ὅταν ἔλθουν καὶ οἱ κατήγοροί σου». Καὶ διέταξε νὰ κρατῆται στὸ πραιτώριο (παλάτι) τοῦ Ἡρώδη.

Κατηγορίες κατὰ τοῦ Παύλου

24 Μετὰ πέντε δὲ ἡμέρες κατέβηκε ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μαζί με τοὺς πρεσβυτέρους καὶ κάποιον δικηγόρο Τέρτυλλο καὶ ἔκαναν καταγγελία στὸν ἡγεμόνα κατὰ τοῦ Παύλου. **2-3** Καὶ ὅταν αὐτὸς κλήθηκε, ἄρχισε ὁ Τέρτυλλος νὰ κατηγορῆ λέγοντας: «Ἐξοχώτατε Φῆλιξ! Πολλὴ εἰρήνη ἀπολαμβάνουμε ἐξ αἰτίας σου, καὶ μεγάλα ἔργα γίνονται σ' αὐτὸ τὸ ἔθνος μετὰ τῆς φροντίδας σου. Αὐτὸ καὶ πάντοτε καὶ παντοῦ ἀναγνωρίζουμε μετὰ ὅλη τὴν εὐγνωμοσύνην. **4** Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ σὲ κουράζω περισσότερο, παρακαλῶ ν' ἀκούσης μετὰ τὴν καλωσύνην σου ὅσα συντόμως θὰ εἰποῦμε. **5** Λοιπὸν διαπιστώσαμε, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι πληγὴ καὶ συμφορά. Παρακινεῖ σὲ ἐξέγερσι ὅλους τοὺς Ἰουδαίους σ' ὀλόκληρο τὸν κόσμον. Καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς αἰρέσεως τῶν Ναζωραίων. **6** Αὐτὸς καὶ τὸ ναὸ ἀποπειράθηκε νὰ βεβηλώσῃ. Γι' αὐτὸ καὶ τὸν συλλάβαμε καὶ θελήσαμε νὰ τὸν δικάσωμε συμφώνως μετὰ τὸν νόμον μας. **7** Ἀλλὰ ἦλθε ὁ Λυσίας ὁ χιλιάρχος καὶ τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὰ χέρια μας μετὰ πολλὴν βία, καὶ διέταξε νὰ ἔλθουν οἱ κατήγοροί του σ' ἐσένα. **8** Ἀπ' αὐτόν, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ἐξετάσης, θὰ μπορέσης νὰ μάθης τὴν ἀλήθεια γιὰ ὅλα αὐτά, γιὰ τὰ ὅποια ἡμεῖς τὸν κατηγοροῦμε». **9** Ἐπιτέθηκαν δὲ μαζί καὶ οἱ Ἰουδαῖοι (οἱ ἄρχοντες), βεβαιώνοντας ἐντόνως, ὅτι ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα.

Ἀπάντησι τοῦ Παύλου στίς κατηγορίες

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι, **11** δυναμένου σου γινῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶ μοι ἡμέραι δεκαδύο ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ. **12** Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπισύστασιν ποιῶντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν· **13** οὔτε παραστῆσαι δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσίν μου. **14** Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν Ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἵρεσιν οὕτω λατρεύω τῷ πατρῷ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις, **15** ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεὸν ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων. **16** Ἐν τούτῳ δὲ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός.

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλείονων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς· **18** ἐν οἷς εὐρόν με ἠγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, **19** τινὲς ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς με. **20** Ἡ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν τί εὐρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου, **21** ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἧς ἔκραξα ἐστὼς ἐν αὐτοῖς, ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτούς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς Ὁδοῦ, εἰπὼν· Ὄταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, **23** διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, οὔσῃ Ἰουδαία, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

10 Ἀκολούθως δὲ ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ὁ ἡγεμὼν τοῦ ἔκανε νεῦμα νὰ μιλήσῃ, εἶπε: «Γνωρίζοντας, ὅτι ἀπὸ πολλὰ ἔτη εἶσαι δικαστὴς σ' αὐτὸ τὸ ἔθνος, μὲ καλλίτερη διάθεσι ἀπολογοῦμαι γιὰ τὸν ἑαυτοῦ μου. **11** Δύνασαι νὰ ἐξακριβώσῃς, ὅτι δὲν εἶναι περισσότερες ἀπὸ δώδεκα ἡμέρες, ἀφ' ὅτου ἀνέβηκα νὰ προσκυνήσω στὴν Ἱερουσαλήμ. **12** Καὶ οὔτε στὸ ναὸ μὲ βρῆκαν νὰ συζητῶ μὲ κάποιον ἢ νὰ παρακινῶ τὸ λαὸ σὲ ἐπανάστασι, οὔτε στίς συναγωγές, οὔτε στὴν πόλι. **13** Οὔτε δύνανται νὰ ἀποδείξουν αὐτά, γιὰ τὰ ὁποῖα τώρα μὲ κατηγοροῦν. **14** Σοῦ ὁμολογῶ δὲ τοῦτο, ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν Ὁδό (τὴ Χριστιανικὴ Πίστι), ποὺ αὐτοὶ ὀνομάζουν αἵρεσι, ἔτσι λατρεύω τὸ Θεὸ τῶν πατέρων μου, πιστεύοντας σὲ ὅλα, ὅσα εἶναι γραμμένα στὸ νόμο καὶ στοὺς προφῆτες, **15** ἐλπίζοντας στὸ Θεὸ γιὰ ὅ,τι καὶ αὐτοὶ περιμένουν, ὅτι δηλαδὴ θὰ γίνῃ ἀνάστασι νεκρῶν, καὶ καλῶν καὶ κακῶν. **16** Γι' αὐτὸ δὲ καὶ ἐγὼ ἀγωνίζομαι νὰ ἔχω πάντοτε καθαρὴ συνείδησι ἀπέναντι στὸ Θεὸ καὶ στοὺς ἀνθρώπους.

17 Ὑστερα δὲ ἀπὸ πολλὰ ἔτη ἦλθα γιὰ νὰ κάνω ἐλεημοσύνες καὶ προσφορὰς στὸ ἔθνος μου, **18** ὅποτε μὲ βρῆκαν στὸ ναὸ νὰ ἔχω τελέσει ἀγνισμό, ὅχι μὲ ὄχλο οὔτε μὲ θόρυβο, **19** μερικοὶ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὴν Ἀσία. Αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι παρόντες ἐνώπιόν σου καὶ νὰ κατηγοροῦν, ἐὰν θὰ εἶχαν κάτι ἐναντίον μου. **20** Ἡ αὐτοὶ ἐδῶ ἄς ποῦν, ποιὸ ἀδίκημα βρῆκαν σὲ μένα, ὅταν παρουσιάσθηκα ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου, **21** ἐκτὸς καὶ ἂν εἶναι ἀδίκημα ἕνας λόγος, ποὺ φώναξα δυνατὰ, ὅταν στεκόμουν ἐνώπιόν τους: “Ἐγὼ δικάζομαι σήμερα ἀπὸ σᾶς, ἐπειδὴ πιστεύω στὴν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν”».

Ὁ Φῆλιξ δὲν ἐξέδωσε ἀπόφασιν καὶ ἄφησε στὴ φυλακὴ τὸν Παῦλο

22 Ὄταν δὲ ἄκουσε αὐτὰ ὁ Φῆλιξ, ἀνέβαλε τὴν ὑπόθεσίν τους, γιὰ νὰ μάθῃ ἀκριβέστερα γιὰ τὴν Ὁδό (τὴ Χριστιανικὴ Πίστι), καὶ εἶπε: «Ὄταν καταβῆ ὁ Λυσίας ὁ χιλιάρχος, θ' ἀποφασίσω γιὰ τὴν ὑπόθεσίν σας». **23** Ἐδωσε δὲ διαταγὴν στὸν ἑκατόνταρχο νὰ φρουρηθῆται ὁ Παῦλος, καὶ νὰ διευκολύνεται, καὶ νὰ μὴν ἐμποδίζῃ κανένα ἀπὸ τοὺς δικούς του νὰ τὸν ὑπηρετῇ καὶ νὰ τὸν ἐπισκέπτεται.

24 Μετὰ δὲ ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ἦλθε ὁ Φῆλιξ μαζὶ μὲ τὴ Δρουσίλλα τὴ γυναικὰ του, ποὺ ἦταν Ἰουδαία, καὶ κάλεσε τὸν Παῦλο καὶ

25 Διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν δὲ μεταλαβῶν μετακαλέσομαί σε, **26** ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου ὅπως λύση αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει αὐτῷ. **27** Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων δὲ χάριν καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

25 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας. **2** Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν, **3** αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτόν κατὰ τὴν ὁδόν. **4** Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι. **5** Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησί, συγκαταβάντες, εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ.

6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. **7** Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι, **8** ἀπολογουμένου αὐτοῦ ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερόν οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἤμαρτον.

9 Ὁ Φῆστος δὲ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱερουσαλήμ ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ; **10** Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἐστὼς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

ἄκουσε ἀπ' αὐτὸν γιὰ τὴν πίστι στοῦ Χριστοῦ. **25** Καθὼς ὁμοῦ αὐτὸς μιλοῦσε γιὰ δικαιοσύνη καὶ ἐγκράτεια καὶ τὴ μέλλουσα κρίσι, ὁ Φῆλιξ κυριεύθηκε ἀπὸ φόβο καὶ εἶπε: «Πρὸς τὸ παρὸν πῆγαινε, καὶ ὅταν θὰ ἔχω πάλι καιρό, θὰ σὲ καλέσω». **26** Συγχρόνως δὲ εἶχε καὶ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ τοῦ δοθοῦν χρήματα ἀπὸ τὸν Παῦλο γιὰ νὰ τὸν ἀπολύσει. Γι' αὐτὸ καὶ τὸν καλοῦσε καὶ τοῦ μιλοῦσε συχνά. **27** Ὅταν δὲ συμπληρώθηκαν δύο ἔτη (φυλακίσεως τοῦ Παύλου στὴν Καισάρεια), τὸν Φῆλικα διαδέχθηκε ὁ Πόρκιος Φῆστος. Θέλοντας δὲ ὁ Φῆλιξ νὰ κἀνη χάρι στοὺς Ἰουδαίους γιὰ νὰ τοὺς ὑποχρεώσει, ἄφησε τὸν Παῦλο φυλακισμένο.

Ὁ Παῦλος ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος Φῆστου

25 Ὁ Φῆστος δὲ τρεῖς ἡμέρες μετὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ στὴν ἐπαρχία (τῆς Συρίας) ἀπὸ τὴν Καισάρεια ἀνέβηκε στὰ Ἱεροσόλυμα. **2** Προέβησαν δὲ σὲ παράστασι ἐνώπιόν τοῦ κατὰ τοῦ Παύλου ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν Ἰουδαίων. Καὶ τὸν παρακαλοῦσαν **3** ζητώντας ὡς χάρι ἐναντίον τοῦ νὰ στείλῃ νὰ τὸν φέρουν στὴν Ἱερουσαλήμ, διότι σχεδίαζαν ἐνέδρα γιὰ νὰ τὸν σκοτώσουν στοῦ δρόμο. **4** Ἄλλ' ὁ Φῆστος ἀπάντησε, ὅτι θὰ κρατηθῇ ὁ Παῦλος στὴν Καισάρεια, καὶ ὅτι αὐτὸς πρόκειται γρήγορα ν' ἀναχωρήσει (ἐπιστρέφοντας στὴν Καισάρεια). **5** «Οἱ δυνάμενοι λοιπὸν μεταξύ σας», εἶπε, «ἄς κατεβοῦν μαζί μου, καὶ ἂν ὑπάρχη κάτι ἀξιόποιο σ' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο, ἄς τὸν κατηγορήσουν».

6 Ἀφοῦ δὲ ἔμεινε στὸν τόπο τοὺς (στὴν Ἱερουσαλήμ) περισσότερες ἀπὸ δέκα ἡμέρες, κατέβηκε στὴν Καισάρεια, καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα κάθησε στὴ δικαστικὴ ἔδρα καὶ διέταξε νὰ προσαχθῇ ὁ Παῦλος. **7** Καὶ ὅταν ἦλθε, τὸν περικύκλωσαν οἱ Ἰουδαῖοι, ποὺ εἶχαν κατεβῆ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐκσφενδόνιζαν πολλές καὶ βαρεῖες κατηγορίες κατὰ τοῦ Παύλου, τίς ὁποῖες δὲν μπορούσαν ν' ἀποδείξουν. **8** Αὐτὸς ἀπελογεῖτο: «Οὔτε ἀπέναντι στοῦ νόμο τῶν Ἰουδαίων, οὔτε ἀπέναντι στοῦ ναό, οὔτε ἀπέναντι στὸν Καίσαρα διέπραξα κάποιο σφάλμα».

«Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι»

9 Θέλοντας δὲ ὁ Φῆστος νὰ κἀνη χάρι στοὺς Ἰουδαίους, εἶπε τότε στὸν Παῦλο: «Θέλεις ν' ἀνεβῆς στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ δικασθῆς ἐκεῖ γι' αὐτὲς τίς κατηγορίες ἀπὸ μένα;». **10** Ἄλλ' ὁ Παῦλος εἶπε: «Στὸ δικαστήριο τοῦ Καίσαρος στέκομαι, καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ δικασθῶ. Στους Ἰουδαίους κανένα κακὸ δὲν ἔκανα, ὅπως καὶ σὺ πολὺ καλὰ γνωρίζεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον. 14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον λέγων· Ἄνὴρ τίς ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, 15 περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην· 16 πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχει τοὺς κατηγοροὺς τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. 17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· 18 περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγώ, 19 ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. 20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα κακεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων. 21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη· Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ, αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου ἦχθη ὁ Παῦλος. 24 Καὶ φησιν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συμπαρόν-

11 Ἐὰν μὲν πραγματικῶς βαρύνωμαι μὲ ἀδίκημα καὶ ἔχω πράξει κάτι τὸ ἄξιον θανάτου, δὲν ζητῶ νὰ ἀποφύγω τὸ θάνατο. Ἄλλ' ἐὰν δὲν ὑπάρχη τίποτε ἀπ' ὅσα αὐτοὶ μὲ κατηγοροῦν, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μὲ χαρίσῃ σ' αὐτούς. Τὸν Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι».

12 Τότε ὁ Φῆστος, ἀφοῦ συζήτησε μὲ τοὺς συμβούλους του, ἀποφάνθηκε· «Τὸν Καίσαρα ἐπικαλέσθηκες, στὸν Καίσαρα θὰ πᾶς».

Ὁ Φῆστος ὁμιλεῖ στὸν βασιλεῖα Ἀγρίππα γιὰ τὸν Παῦλο
Ὁ Παῦλος ἐνώπιον τοῦ Ἀγρίππα

13 Ἀφοῦ δὲ πέρασαν μερικὲς ἡμέρες, ὁ Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερνίκη ἔφθασαν στὴν Καισάρεια γιὰ νὰ χαιρετίσουν τὸ Φῆστο. 14 Καθὼς δὲ ἔμεναν ἐκεῖ πολλὲς ἡμέρες, ὁ Φῆστος ἐξέθεσε στὸν βασιλεῖα τὴν ὑπόθεσι τοῦ Παύλου λέγοντας· «Ὁ Φῆλιξ ἄφησε κάποιον ἄνδρα φυλακισμένο. 15 Γι' αὐτόν, ὅταν πῆγα στὰ Ἱεροσόλυμα, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων παρουσιάσθηκαν καὶ διατύπωσαν κατηγορίες ἐναντίον του καὶ ζητοῦσαν τὴν καταδίκη του. 16 Σ' αὐτοὺς ἀπάντησα, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι δὲν συνηθίζουν νὰ παραδίδουν χαριστικῶς σὲ θάνατο κάποιον ἄνθρωπο, προτοῦ ὁ κατηγορούμενος ἔλθῃ σὲ ἀντιπαράστασι μὲ τοὺς κατηγοροὺς καὶ λάβῃ τὴν εὐκαιρία ν' ἀπολογηθῇ γιὰ ὅ,τι κατηγορεῖται. 17 Ἀφοῦ δὲ αὐτοὶ ἦλθαν μαζί μου ἐδῶ, δὲν ἔκανα καμμιά ἀναβολή, ἀλλὰ τὴν ἐπομένη ἡμέρα κάθησα στὴ δικαστικὴ ἔδρα καὶ διέταξα τὴν προσαγωγή τοῦ ἀνδρός. 18 Ἄλλ' οἱ κατήγοροι, ὅταν παρουσιάσθηκαν, δὲν διατύπωσαν ἐναντίον του καμμιά κατηγορία ἀπ' αὐτές, ποὺ ὑπωπτευόμουν ἐγώ. 19 Ἄλλ' εἶχαν μ' αὐτὸν μερικὲς διαφορὲς γιὰ τὴ δική τους Θρησκεία, καὶ γιὰ κάποιον Ἰησοῦ, ποὺ εἶχε πεθάνει, καὶ ὁ Παῦλος ἔλεγε, ὅτι ἀναστήθηκε. 20 Καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἤξερα πῶς νὰ ἐξετάσω αὐτὸ τὸ ζήτημα, εἶπα, ἐὰν ἤθελε, νὰ πάῃ στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐκεῖ νὰ δικασθῇ γι' αὐτά. 21 Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ζήτησε νὰ κρατηθῇ γιὰ νὰ δικασθῇ ἀπὸ τὸ Σεβαστό (τὸν αὐτοκράτορα), διέταξα νὰ κρατῆται, ἕως ὅτου τὸν στείλω στὸν Καίσαρα».

22 Τότε ὁ Ἀγρίππας εἶπε στὸ Φῆστο· «Θὰ ἤθελα καὶ ἐγὼ ν' ἀκούσω αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε· «Αὔριο θὰ τὸν ἀκούσῃς».

23 Τὴν ἄλλη λοιπὸν ἡμέρα ἦλθε ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη μὲ πολλὴ πομπὴ καὶ ἐπίδειξι καὶ μπῆκαν στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου μαζί μὲ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς προύχοντες τῆς πόλεως. Καὶ ὁ Φῆστος διέταξε καὶ προσήγαγαν τὸν Παῦλο. 24 Λέγει τότε ὁ Φῆστος· «Βασιλεῦ Ἀγρίππα καὶ ὅλοι οἱ παριστάμενοι! Βλέπετε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὸν ὁποῖο ὅλο τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων διατύπωσαν κατηγορίες σ' ἐμέ-

τες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι. **25** Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστόν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν. **26** Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι. **27** Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο·

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγημαὶ ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων ἀπολογεῖσθαι σήμερον, **3** μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σου μακροθύμως ἀκοῦσαί μου.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, **5** προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. **6** Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, **7** εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. **8** Τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; **9** Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· **10** ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών, ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατῆνεγκα ψῆφον. **11** Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

να καὶ στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐδῶ, καὶ φώναζαν, ὅτι δὲν πρέπει πλέον αὐτὸς νὰ ζῆ. **25** Ἀλλ' ἐγώ, ἐπειδὴ κατάλαβα, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει πράξει τίποτε ἄξιο θανάτου, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπικαλέσθηκε τὸ Σεβαστό, ἀποφάσισα νὰ τὸν στείλω ἐκεῖ. **26** Δὲν ἔχω ὅμως νὰ γράψω τίποτε βέβαιο γι' αὐτὸν στὸν κύριο (στὸν αὐτοκράτορα). Γι' αὐτὸ τὸν ἔφερα ἐνώπιόν σας, καὶ μάλιστα ἐνώπιόν σου, βασιλεῦ Ἀγρίππα, γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀνάκρισι καὶ νὰ ἔχω κάτι νὰ γράψω. **27** Διότι δὲν μοῦ φαίνεται λογικό, στέλνοντας κάποιον κρατούμενο, νὰ μὴν ἐκθέσω καὶ τὶς ἐναντίον του κατηγορίες».

Ἡ ἀπολογία τοῦ Παύλου ἐνώπιον τοῦ Ἀγρίππα

26 Κατόπιν τούτου ὁ Ἀγρίππας εἶπε στὸν Παῦλο: «Σοῦ ἐπιτρέπεται ν' ἀπολογηθῆς». Τότε ὁ Παῦλος σήκωσε τὸ χέρι καὶ ἀπελογεῖτο:

2 «Γιὰ ὅλα ὅσα κατηγοροῦμαι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, βασιλεῦ Ἀγρίππα, θεωρῶ τὸν ἑαυτό μου εὐτυχῆ, διότι θ' ἀπολογηθῶ σήμερον ἐνώπιόν σου, **3** διότι εἶσαι πολὺ γνώστης ὅλων τῶν ἐθίμων καὶ ζητημάτων τῶν Ἰουδαίων. Γι' αὐτὸ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἀκούσης μὲ ὑπομονή.

4 Ὅλοι λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι γνωρίζουν πῶς ἔζησα ἀπὸ τὴ νεότητά μου ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέσα στὸ ἔθνος μου στὰ Ἱεροσόλυμα. **5** Μὲ γνωρίζουν ἀπὸ πρὶν, ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἐὰν θέλουν νὰ ὁμολογήσουν, ὅτι ἔζησα συμφώνως πρὸς τὴν αὐστηροτάτη παράταξι τῆς θρησκείας μας ὡς Φαρισαῖος. **6** Καὶ τώρα στέχομαι ἐδῶ καὶ δικάζομαι γιὰ τὴν ἐλπίδα στὴν ἐκπλήρωσι τῆς ὑποσχέσεως, ποὺ ὁ Θεὸς ἔδωσε στοὺς πατέρες μας. **7** Στὴν ἐκπλήρωσι αὐτῆς τῆς ὑποσχέσεως ἐλπίζουν νὰ φθάσουν οἱ δώδεκα φυλές μας μὲ ζῆλο ἀσκώντας τὴ λατρεία νύκτα καὶ ἡμέρα. Γι' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα κατηγοροῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους. **8** Γιατί θεωρεῖται ἀπίστευτο ἀπὸ σᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνασταίνει νεκρούς; **9** Καὶ ἐγὼ βεβαίως νόμισα, ὅτι ὠφείλα νὰ πράξω πολλὰ ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. **10** Καὶ τὸ ἔκανα στὰ Ἱεροσόλυμα. Καὶ ἔτσι πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἁγίους (τοὺς χριστιανούς) ἐγὼ ἔκλεισα στὶς φυλακὲς μὲ τὴν ἐξουσία τῶν ἀρχιερέων, καί, ὅταν φονεύονταν, ἐπιδοκίμαζα. **11** Καὶ σ' ὅλες τὶς συναγωγὰς πολλὰς φορὲς βασανίζοντας αὐτοὺς προσπαθοῦσα νὰ τοὺς ἀναγκάσω ν' ἀσεβήσουν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ μανία μου ἐναντίον τους πλεόναζε, τοὺς καταδίωκα μέχρι καὶ τὶς πόλεις ἔξω ἀπὸ τὴ χώρα.

12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, 13 ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. 14 Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις. 15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. 16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαι σε ὑπέρτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, 17 ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω 18 ἀνοῖξαι ὀφθαλμούς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτόους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πιστεῖ τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ, 20 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῶ πρώτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. 21 Ἐνεκα τούτων με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι. 22 Ἐπικουρίας οὖν τυχῶν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρόμενος μικρῶ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γενέσθαι καὶ Μωσῆς, 23 εἰ παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.

24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίνη, Παῦλε! Τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει. 25 Ὁ δέ, οὐ μαίνομαι, φησί, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι. 26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λαυθάνειν γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο. 27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; Οἶδα ὅτι πιστεύεις. 28 Ὁ δὲ Ἀγρίπ-

12 Ὅποτε πηγαίνοντας καὶ στῆ Δαμασκὸ με ἐξουσία καὶ ἄδεια, πού εἶχα πάρει ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, 13 τὸ μεσημέρι στὸ δρόμο εἶδα, βασιλεῦ, ἓνα φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἰσχυρότερο ἀπὸ τὴ λάμψι τοῦ ἡλίου νὰ λάμπη γύρω ἀπὸ μένα καὶ ἀπὸ τοὺς συνοδοιπόρους μου. 14 Ὅλοι τότε ἀποτόμως πέσαμε στὴ γῆ, καὶ ἄκουσα φωνή, ἡ ὁποία ἀπευθυνόταν πρὸς ἐμένα καὶ ἔλεγε στὰ ἑβραϊκά: «Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις; Εἶναι σκληρὸ γιὰ σένα νὰ κλοτσᾷς στὰ καρφιά». 15 Ἐγὼ δὲ εἶπα: «Ποιὸς εἶσαι, κύριε;». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε: «Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖο σὺ καταδιώκεις. 16 Ἀλλὰ σήκω καὶ στάσου στὰ πόδια σου, διότι γι' αὐτὸ παρουσιάσθηκα σὲ σένα, γιὰ νὰ σὲ καταστήσω ὑπηρετὴ καὶ μάρτυρα αὐτῶν πού εἶδες, καὶ αὐτῶν πού θὰ ἰδῆς, ὅταν θὰ σοῦ ἐμφανισθῶ στὸ μέλλον. 17 Θὰ σὲ σώζω ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ τοὺς ἐθνικούς, στοὺς ὁποίους ἐγὼ σὲ ἀποστέλλω, 18 γιὰ ν' ἀνοίξης τὰ μάτια τους, ὥστε νὰ ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὸ σκοτὸς στὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ Σατανᾶ στὸ Θεό, γιὰ νὰ λάβουν ἄφεσι ἁμαρτιῶν, καὶ κληρονομία μεταξὺ τῶν ἁγίων διὰ τῆς πίστεως σ' ἐμένα».

19 Κατόπιν τούτου, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν ἀρνήθηκα νὰ ὑπακούσω στὴν οὐρανία ὀπτασία. 20 Ἀλλὰ πρῶτα σ' αὐτοὺς στὴ Δαμασκὸ, καὶ ἔπειτα σ' αὐτοὺς στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ σ' ὅλη τὴ χώρα τῆς Ἰουδαίας καὶ στοὺς ἐθνικούς κηρύττω νὰ μετανοοῦν καὶ νὰ ἐπιστρέφουν στὸ Θεό, καὶ νὰ κάνουν ἔργα, πού ἀρμόζουν στὴ μετάνοια. 21 Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους οἱ Ἰουδαῖοι με συνέλαβαν στὸ ναὸ καὶ ἐπιχειροῦσαν νὰ με σκοτώσουν. 22 Ἀλλ' ὁ Θεὸς με βοήθησε καὶ μέχρι σήμερα ζῶ καὶ δίνω μαρτυρία σὲ μικροὺς καὶ σὲ μεγάλους. Καὶ δὲν λέγω τίποτε ἐκτὸς ἐκείνων, τὰ ὁποῖα καὶ οἱ προφῆτες εἶπαν, ὅτι ἐμελλαν νὰ γίνουν, καὶ ὁ Μωσῆς, 23 ὅτι δηλαδὴ ὁ Μεσσίας θὰ ὑφίστατο θάνατο, ὅτι πρῶτος θ' ἀνασταινόταν ἐκ νεκρῶν (χωρὶς νὰ ἐπανέλθῃ στὸ θάνατο) καὶ ἐμελλε νὰ ἐξαγγεῖλη στὸ λαὸ καὶ στοὺς ἐθνικούς ζωή».

Ἡ ἀπήχησι τῆς ἀπολογίας

24 Ἐνῶ δὲ ἔλεγε αὐτὰ ἀπολογούμενος, ὁ Φῆστος φώναξε δυνατὰ: «Εἶσαι τρελλός, Παῦλε! Τὰ πολλὰ γράμματα σὲ τρέλλαναν». 25 Ἐκεῖνος δὲ εἶπε: «Δὲν εἶμαι τρελλός, ἐξοχώτατε Φῆστε. Ἀλλὰ λέγω λόγια ἀληθινὰ καὶ λογικά. 26 Γνωρίζει δὲ καλὰ γι' αὐτὰ τὰ πράγματα ὁ βασιλεὺς, στὸν ὁποῖο καὶ ἔχω τὴν τιμὴ νὰ ὁμιλῶ. Καὶ δὲν πιστεύω, ὅτι διαφεύγει τὴν ἀντίληψί του οὔτε ἓνα ἀπ' αὐτά. Διότι αὐτὸ δὲν ἔχει γίνῃ σὲ κάποια ἀπόμερη γωνία. 27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, στοὺς προφῆτες; Ἐέρω, ὅτι πιστεύεις». 28 Τότε ὁ Ἀγρίππας εἶπε

πας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις χριστιανὸν γενέσθαι! **29** Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σέ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους ὁποῖος κἀγὼ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.

30 Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμῶν ἢ τε Βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, **31** καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. **32** Ἀγρίππας δὲ τῷ Φῆστῳ ἔφη· Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

27 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. **2** Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῶ μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνας Θεσσαλονικέως, **3** τῇ τε ἑτέρα κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. **4** Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, **5** τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. **6** Κἀκεῖ εὐρῶν ὁ ἑκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, **8** μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία.

9 Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρή-

στὸν Παῦλο· «Σὲ λίγο θὰ μὲ πείσης νὰ γίνω χριστιανός!». **29** Ὁ δὲ Παῦλος εἶπε· «Θὰ εὐχόμενοι στὸ Θεό, καὶ σὲ λίγο καὶ σὲ πολὺ χρόνο, ὄχι μόνο σύ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι, ὅσοι μὲ ἀκούουν σήμερα, νὰ γίνουν ὅπως εἶμαι καὶ ἐγώ, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δεσμὰ αὐτά».

30 Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτά, σηκώθηκε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμῶν καὶ ἡ Βερνίκη καὶ ὅσοι κάθονταν μαζί τους, **31** καὶ φεύγοντας συζητοῦσαν μετὰξὺ τους καὶ ἔλεγαν· «Τίποτε ἄξιο θανάτου ἢ φυλακίσεως δὲν ἔπραξε ὁ ἄνθρωπος αὐτός». **32** Ὁ Ἀγρίππας δὲ εἶπε στὸ Φῆστο· «Θὰ μπορούσε νὰ εἶχε ἀπολυθῆ αὐτός ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν δὲν εἶχε ἐπικαλεσθῆ τὸν Καίσαρα (γιὰ νὰ δικασθῆ ἀπὸ ἐκεῖνον)».

Ὁ κρατούμενος Παῦλος ἀποπλέει γιὰ τὴν Ρώμη

27 Ὅταν δὲ ἀποφασίσθηκε ν' ἀποπλεύσωμε γιὰ τὴν Ἰταλία, παρέδωσαν τὸν Παῦλο καὶ μερικοὺς ἄλλους κρατούμενους σ' ἓνα ἑκατοντάρχη ὀνομαζόμενον Ἰούλιο τῆς στρατιωτικῆς μονάδος «σπεῖρα Σεβαστῆς». **2** Ἀφοῦ δὲ ἐπιβιβασθήκαμε σ' ἓνα πλοῖο ἀπὸ τὸ Ἀδραμύττιο, γιὰ νὰ πλεύσωμε πρὸς τὰ μέρη (τῆς παραλίας τῆς ἐπαρχίας) τῆς Ἀσίας, ἀποπλεύσαμε. Μαζί μας δὲ ἦταν ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Μακεδὼν ἀπὸ τῆ Θεσσαλονίκης. **3** Τὴν ἄλλη δὲ ἡμέρα φθάσαμε στὴ Σιδῶνα. Καὶ ὁ Ἰούλιος, φιланθρώπως φερόμενος πρὸς τὸν Παῦλο, ἐπέτρεψε νὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς φίλους του γιὰ νὰ τὸν περιποιηθοῦν. **4** Ἀπ' ἐκεῖ δὲ ἀποπλεύσαμε καὶ παραπλεύσαμε τὴν Κύπρο, διότι οἱ ἄνεμοι ἦταν ἀντίθετοι. **5** Ἐπειτα, ἀφοῦ διαπλεύσαμε τὸ πέλαγος τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Παμφυλίας, ἀποβιβασθήκαμε στὰ Μύρα τῆς Λυκίας. **6** Καὶ ἐκεῖ ὁ ἑκατοντάρχης βρῆκε πλοῖο ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια μὲ προορισμὸ τὴν Ἰταλία καὶ μᾶς ἐπιβίβασε σ' αὐτό.

Ἄφιξι στὴν Κρήτη. Συμβουλὴ τοῦ Παύλου δὲν εἰσακούεται

7 Ἐπὶ ἀρκετὲς δὲ ἡμέρες πλέαμε ἀργά, καὶ μὲ μεγάλη δυσκολία φθάσαμε κοντὰ στὴν Κνίδο. Καὶ ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἐπέτρεπε ὁ ἄνεμος, παραπλεύσαμε τὴν Κρήτη ἀπέναντι τῆς Σαλμώνης (ἀπὸ τὴ νοτιὰ δηλαδὴ πλευρά). **8** Καὶ μὲ μεγάλη δυσκολία παραπλέοντας αὐτὴ (τὴν Κρήτη) φθάσαμε σὲ κάποιον τόπον ὀνομαζόμενον Καλοὶ Λιμένες, πλησίον τοῦ ὁποῖου ἦταν ἡ πόλις Λασαία.

9 Καὶ ἐπειδὴ εἶχε περάσει ἀρκετὸς χρόνος, καὶ τὸ ταξίδι διὰ θαλάσσης ἦταν πλέον ἐπικίνδυνον, ἐπειδὴ καὶ ἡ νηστεία εἶχε πλέον παρέλθει (ἡ φθινοπωρινὴ νηστεία τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Ἐξιλασμοῦ,

νει ὁ Παῦλος 10 λέγων αὐτοῖς· Ἴδου, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὑβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. 11 Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειπε μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. 12 Ἄνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἔθεντο βουλήν ἀναχθῆναι κάκειθεν, εἴ πως δύναιτο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον.

13 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. 14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων. 15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμῆν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. 16 Νησίον δὲ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, 17 ἣν ἄραντες βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον. Φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος οὕτως ἐφέροντο. 18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιούντο, 19 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. 20 Μῆτε δὲ ἡλίου μῆτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· Ἴδου μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδήσαι τε τὴν ὑβρίν ταύτην

μετὰ τὴν ὁποία ἡ ναυσιπλοῖα ἐθεωρεῖτο ἐπικίνδυνη), ὁ Παῦλος συμβούλευε 10 λέγοντας σ' αὐτούς: «Ἴδου, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὑβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς μας». 11 Ἄλλ' ὁ ἑκατόνταρχος ἄκουε τὸν κυβερνήτη καὶ τὸν ἰδιοκτήτη τοῦ πλοίου, παρὰ αὐτὰ πού ἔλεγε ὁ Παῦλος. 12 Καὶ ἐπειδὴ τὸ λιμάνι ἦταν ἀκατάλληλο γιὰ νὰ παραχειμάσουν, οἱ περισσότεροι ὑπῆρξαν τῆς γνώμης ν' ἀποπλεύσουν καὶ ἀπ' ἐκεῖ, μήπως μπόρουν νὰ φθάσουν καὶ νὰ παραχειμάσουν στὸ Φοίνικα, λιμάνι τῆς Κρήτης στραμμένο πρὸς τὸν νοτιοδυτικὸ ἄνεμο καὶ τὸν βορειοδυτικὸ ἄνεμο.

Φοβερὴ καὶ ἀπελπιστικὴ τρικυμία

Θεῖα πρόρρησι γιὰ τὴν διάσωσι ὅλων χάριν τοῦ Παύλου

13 Ὅταν δὲ ἄρχισε νὰ πνέη ἐλαφρὸς νότιος ἄνεμος, νόμισαν, ὅτι ἔχουν ἐπιτύχει τὸ σκοπὸ τους. Ἔτσι σήκωσαν τὶς ἄγκυρες καὶ παρέπλεαν τὴν Κρήτη πολὺ πλησίον τῆς ἀκτῆς. 14 Ἄλλ' ἔπειτα ἀπὸ λίγο ἐναντίον αὐτῆς (τῆς Κρήτης) ξέσπασε θυελλώδης ἄνεμος πού λέγεται Εὐροκλύδων. 15 Καὶ ἐπειδὴ τὸ πλοῖο συμπαρασύρθηκε καὶ δὲν μποροῦσε ν' ἀντισταθῆ στὸν ἄνεμο, παραδοθήκαμε στὴ φορὰ τοῦ ρεύματος. 16 Ἀφοῦ δὲ περάσαμε κάτω ἀπὸ κάποιον νησάκι ὀνομαζόμενον Κλαύδη¹, μὲ μεγάλη δυσκολία κατωρθώσαμε νὰ γίνωμε κύριοι τῆς σωσίβιας λέμβου (πού ἦταν δεμένη πίσω ἀπὸ τὸ πλοῖο καὶ συρόταν ἀπ' αὐτό). 17 Καὶ ἀφοῦ τὴν τράβηξαν ἐπάνω, χρησιμοποιοῦσαν βοηθητικὰ μέσα (σχοινιά) καὶ ἔζωναν ἀπὸ κάτω τὸ πλοῖο σφικτά (γιὰ νὰ μὴν ἀνοιξῆ). Ἐπειδὴ δὲ φοβοῦνταν μήπως ἐξοκείλουν στὴ Σύρτι (ἀβαθῆ καὶ ἀμμώδη ἕκτασι τῆς Ἀφρικανικῆς ἀκτῆς χωρὶς λιμάνι), κατέβασαν τὸ ἰστίο², καὶ ἔτσι ἄφησαν τὸ πλοῖο νὰ φέρεται ἀπὸ τὰ κύματα. 18 Καὶ ἐπειδὴ δοκιμαζόμεσταν ἀπὸ σφοδρὴ θαλασσοταραχὴ, τὴν ἐπομένη ἡμέρα ἔβγαζαν καὶ ἔρριχναν στὴ θάλασσα μέρος τοῦ φορτίου. 19 Καὶ τὴν τρίτη ἡμέρα μὲ τὰ χέρια μας ρίξαμε στὴ θάλασσα τὸν ἐξοπλισμὸ τοῦ πλοίου. 20 Ἐπὶ πολλὰς δὲ ἡμέρας οὔτε ἥλιος οὔτε ἄστρα φαίνονταν, καὶ βαρεῖα κακοκαιρία μᾶς πλάκωνε, καὶ ἔτσι πλέον χανόταν κάθε ἐλπίδα νὰ σωθοῦμε.

21 Καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἦταν ἄσιτοι, ὁ Παῦλος στάθηκε ἀνάμεσά τους καὶ εἶπε: «Ἐπρεπε μὲν, ὦ ἄνδρες, νὰ μὲ ἀκούσετε καὶ νὰ μὴν ἀποπλεύσετε ἀπὸ τὴν Κρήτη, καὶ ἔτσι θ' ἀποφεύγατε αὐτὴ τὴν

1. Πρόκειται γιὰ τὸ νησάκι Γαῦδος.

2. Ἡ, τὴν ἄγκυρα

καὶ τὴν ζημίαν. **22** Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. **23** Παρέστη γὰρ μοι τῆ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω, **24** λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε! Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι. Καὶ ἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. **25** Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες! Πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληται μοι. **26** Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νύξ ἐγένετο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. **28** Καὶ βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς δεκαπέντε· **29** φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ρίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας ἤρχοντο ἡμέραν γενέσθαι. **30** Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πύρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν, **31** εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. **32** Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

33 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· Τεσσαρεσκαίδεκάτῃ σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλάβομεν. **34** Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. **35** Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. **36** Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. **37** Ἡμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχὰι διακόσμαι ἐβδομήκοντα ἕξ. **38** Κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

τρικυμία καὶ τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας. **22** Ἀλλὰ καὶ τώρα σᾶς συνιστῶ νὰ ἔχετε θάρρος. Διότι κανεὶς ἀπὸ σᾶς δὲν θὰ χαθῆ, παρὰ μόνο τὸ πλοῖο. **23** Διότι μοῦ παρουσιάσθηκε αὐτὴ τῆ νύκτα ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, στὸν ὁποῖον ἀνήκω, τὸν ὁποῖο καὶ λατρεύω, **24** καὶ μοῦ εἶπε: «Μὴ φοβᾶσαι, Παῦλε! Ὅπωςδήποτε θὰ παρουσιασθῆς στὸν Καίσαρα. Καὶ ἰδοὺ ὁ Θεὸς σοῦ ἔχει χαρίσει ὅλους τοὺς συνταξιδιώτες σου». **25** Γι' αὐτὸ νὰ εἴσθε εὐθυμοὶ, ὦ ἄνδρες! Διότι πιστεύω στὸ Θεό, ὅτι ἔτσι θὰ γίνῃ, ὅπως μοῦ εἰπώθηκε. **26** Σὲ κάποιον δὲ νησὶ πρόκειται νὰ ξεπέσωμε».

Ναυάγιο καὶ διάσωσι ὄλων

27 Ὅταν δὲ κατόπιν τῶν περιπλανήσεών μας στὴν Ἀδριατικὴ ἔφθασε ἡ δεκάτῃ τετάρτῃ νύκτα, κατὰ τὰ μεσάνυχτα οἱ ναῦτες ὑπωπτεύονταν, ὅτι εἶναι πλησίον τοὺς κάποια ξηρά. **28** Καὶ ἀφοῦ ἔρριξαν βολίδα (γιὰ νὰ βυθομετρήσουν τὴ θάλασσα), βρῆκαν εἴκοσι ὄργυιές. Ἀφοῦ δὲ προχώρησαν λίγο καὶ βυθομέτησαν πάλι, βρῆκαν δεκαπέντε ὄργυιές. **29** Καὶ ἐπειδὴ φοβοῦνταν, μήπως ἐξοκείλωμε σὲ ἀνωμάλους τόπους (βράχους καὶ σκοπέλους), ἔρριξαν ἀπὸ τὴν πρύμνη τέσσερες ἄγκυρες καὶ περίμεναν νὰ ξημερώσῃ! **30** Ἐπειδὴ δὲ οἱ ναῦτες ἐπιχειροῦσαν νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ πλοῖο, καὶ κατέβασαν τὴ σωσίβια λέμβο στὴ θάλασσα μετὰ τὴν πρόφασιν, ὅτι ἐπρόκειτο ἀπὸ τὴν πλώρη (χρησιμοποιώντας τὴ λέμβο) νὰ ρίξουν ἄγκυρες σὲ ἀπόστασι, **31** ὁ Παῦλος εἶπε στὸν ἑκατόνταρχο καὶ τοὺς στρατιῶτες: «Ἐὰν αὐτοὶ δὲν μείνουν στὸ πλοῖο, σεῖς δὲν μπορεῖτε νὰ σωθῆτε». **32** Τότε οἱ στρατιῶτες ἀπέκοψαν τὰ σχοινιά τῆς λέμβου καὶ τὴν ἄφησαν νὰ φύγῃ.

33 Μέχρι δὲ νὰ ξημερώσῃ, ὁ Παῦλος παρακαλοῦσε ὅλους νὰ λάβουν τροφὴ λέγοντας: «Δεκατέσσερες ἡμέρες μέχρι σήμερα, περιμένοντας τί θὰ γίνῃ, μένετε νηστικοί, χωρὶς νὰ ἔχετε φάγει τίποτε. **34** Γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ νὰ λάβετε τροφή. Διότι αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τὴ σωτηρία σας. Καὶ δὲν θὰ πέσῃ οὔτε τρίχα ἀπὸ τὸ κεφάλι κανενὸς ἀπὸ σᾶς». **35** Ἀφοῦ δὲ εἶπε αὐτὰ καὶ ἔλαβε ἄρτο, εὐχαρίστησε τὸ Θεὸ ἐνώπιον ὄλων, καὶ ἔκοψε καὶ ἄρχισε νὰ τρώγῃ. **36** Τότε ὄλοι ἐνθαρρύνθηκαν καὶ ἔφαγαν καὶ αὐτοί. **37** Ἡμᾶσταν δὲ στὸ πλοῖο διακόσιες ἐβδομήντα ἕξι ψυχές συνολικῶς. **38** Καὶ ἀφοῦ χόρτασαν ἀπὸ τροφή, ἐλάφρυναν τὸ πλοῖο ρίχνοντας τὸ σιτάρι στὴ θάλασσα.

1. Ἡ, εὐχονταν νὰ τοὺς βρῆ ἡ ἡμέρα

39 Ὄτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. 40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεύσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. 41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. 42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλή ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. 43 Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσε αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι, 44 καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

28 Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. 2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρείχον οὐ τὴν τυχούσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος. 3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλήθος καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἀπὸ τῆς θερμῆς διεξεληθοῦσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. 4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεύς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. 5 Ὁ μὲν οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν οὐδὲν κακόν· 6 οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι.

39 Ὄταν δὲ ξημέρωσε, δὲν ἀναγνώριζαν τὴν ξηρὰ, διέκριναν ὅμως κάποιον κόλπον μὲ ἀμμώδη ἀκρογιαλιά. Καὶ σ' αὐτὸν σκέφθησαν, ἐὰν μπορούσαν, νὰ προσαράξουν τὸ πλοῖο. 40 Ἐλυσαν λοιπὸν τὶς ἄγκυρες καὶ τὶς ἄφησαν νὰ πέσουν στὴ θάλασσα. Συγχρόνως δὲ ἔλυσαν τὰ σχοινιά, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχαν δέσει τὰ πηδάλια (γιὰ νὰ τὰ ἀκίνητοποιήσουν λόγω τῆς τρικυμίας). Καὶ ἀφοῦ ὑψωσαν τὸ ἱστίο τῆς πλώρης, μὲ τὴν πνοὴ τοῦ ἀνέμου προσπαθοῦσαν νὰ κατευθύνουν τὸ πλοῖο στὴν ἀκρογιαλιά. 41 Ἄλλ' ἐπειδὴ ἔπεσαν σὲ μέρος, ποῦ στὸ μέσον εἶχε ξηρὰ, ποῦ ἔκοβε τὴ θάλασσα στὰ δύο, ἔρριξαν ἔξω τὸ πλοῖο. Καὶ ἡ μὲν πλώρη κόλλησε κάτω στὴν ξηρὰ καὶ ἔμεινε ἀκίνητη, ἡ δὲ πρύμνη διαλυόταν ἀπὸ τὴ σφοδρότητα τῶν κυμάτων. 42 Τότε οἱ στρατιῶτες ἀποφάσισαν νὰ φονεύσουν τοὺς κρατούμενους, μήπως κανεὶς διαφύγη κολυμπώντας. 43 Ἄλλ' ὁ ἑκατόνταρχος, θέλοντας νὰ διασώσῃ τὸν Παῦλο, τοὺς ἐμπόδισε ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν, καὶ διέταξε, ὅσοι μπορούσαν νὰ κολυμποῦν, νὰ ριφθοῦν πρώτοι στὴ θάλασσα καὶ νὰ βγοῦν στὴν ξηρὰ. 44 Οἱ δὲ ὑπόλοιποι νὰ βγοῦν, ἄλλοι μὲν ἐπάνω σὲ σανίδες, ἄλλοι δὲ σὲ συντρίμματα τοῦ πλοίου. Καὶ ἔτσι ὅλοι ἔφθασαν στὴν ξηρὰ καὶ σώθηκαν.

Ὁ Παῦλος στὴ Μελίτη

Φιλανθρωπία τῶν βαρβάρων. Τὸ θαῦμα μὲ τὴν ἔχιδνα. Θεραπεῖες

28 Καὶ ὅταν σώθηκαν, τότε ἔμαθαν, ὅτι τὸ νησί ὀνομάζεται Μελίτη¹ 2 Οἱ δὲ βάρβαροι (ἔτσι ὀνομαζόμενοι, διότι ὑστεροῦσαν ἐξ ἐπόψεως γλώσσης καὶ παιδείας) μᾶς ἔδειξαν πολὺ φιλάνθρωπη συμπεριφορά. Ἄναψαν δὲ φωτιά καὶ μᾶς πῆραν ὅλους κοντὰ λόγω τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ψύχους. 3 Ὄταν δὲ ὁ Παῦλος μάζεψε φρύγανα καὶ τὰ ἔρριξε πάνω στὴ φωτιά, μία ὄχιᾶ ἐξ αἰτίας τῆς θερμότητος πετάχτηκε καὶ προσκολλήθηκε στὸ χέρι του. 4 Ὄταν δὲ οἱ βάρβαροι εἶδαν τὸ θηρίο (τὴν ὄχιᾶ) νὰ κρέμεται ἀπὸ τὸ χέρι του, ἔλεγον μεταξύ τους: «Σίγουρα αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι φονιάς. Διότι, ἂν καὶ σώθηκε ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἡ Δίκη (ἢ θεὰ τῆς δικαιοσύνης) δὲν τὸν ἄφησε νὰ ζήσει». 5 Ἄλλ' αὐτὸς τῖναξε ἀπὸ πάνω του τὸ θηρίο στὴ φωτιά καὶ δὲν ἔπαθε κανένα κακό. 6 Ἐκεῖνοι δὲ περίμεναν, ὅτι θὰ πρηζόταν, ἢ θὰ ἔπεφτε κάτω ἀμέσως νεκρός. Ἄλλ' ἀφοῦ πολλὴ ὥρα περίμεναν καὶ ἔβλεπαν,

1. Ὅπως ὑποστηρίχθηκε μὲ σοβαρὴ ἐπιστημονικὴ ἐπιχειρηματολογία, ἡ Μελίτη εἶναι ἡ Κεφαλληνία, κοινῶς Κεφαλλονιά, καὶ πάντως ὄχι ἡ Μάλτα.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. 8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίῳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς δὲ ὁ Παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο αὐτόν. 9 Τούτου οὖν γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο· 10 οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομένους ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ, παρασήμῳ Διοσκούροις, 12 καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς· 13 ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἦλθομεν εἰς Ποτιόλους· 14 οὗ εὐρόντες ἀδελφούς παρεκλήθημεν ἐπ’ αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἦλθομεν. 15 Κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν, οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ ἦλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατοντάρχης παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχη· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ’ αὐτόν σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτόν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους. Συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγε πρὸς αὐτούς· ἄνδρες ἀδελφοί! Ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρώοις δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων· 18 οἷτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολύσαι διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. 19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων

ὅτι κανένα κακὸν δὲν τοῦ συνέβαινε, μεταβάλλοντες γνώμη ἔλεξαν, ὅτι αὐτὸς εἶναι θεός.

7 Στὴ δὲ περιοχὴ τοῦ τόπου ἐκεῖνου εἶχε κτήματα ὁ ἄρχων τοῦ νησιοῦ, πού ὠνομαζόταν Πόπλιος. Αὐτὸς μᾶς παρέλαβε καὶ μᾶς φιλοξένησε τρεῖς ἡμέρες μὲ πολλὴ καλωσύνη. 8 Ὁ πατέρας δὲ τοῦ Ποπλίου ἦταν κατάκοιτος, πάσχοντας ἀπὸ πυρετοῦς καὶ δυσεντερία. Ὁ δὲ Παῦλος τὸν ἐπισκέφθηκε, προσευχήθηκε, ἔθεσε πάνω του τὰ χέρια καὶ τὸν θεράπευσε. 9 Μετὰ δὲ ἀπ’ αὐτὸ καὶ οἱ ἄλλοι στὸ νησί, πού εἶχαν ἀσθένειες, ἔρχονταν σ’ αὐτόν καὶ θεραπεύονταν. 10 Καὶ πολλὲς περιποιήσεις μᾶς ἔκαναν αὐτοί, καί, ὅταν φεύγαμε, μᾶς φόρτωσαν μὲ τ’ ἀναγκαῖα.

Ἄφιξι στὴ Ῥώμη. Ἀδελφοὶ προῦπάντησαν τὸν Παῦλο καὶ «ἔλαβε θάρσος»

11 Ἀποπλεύσαμε δὲ μετὰ ἀπὸ τρεῖς μῆνες μὲ πλοῖο Ἀλεξανδρινό, πού εἶχε παραχειμάσει στὸ νησί, καὶ εἶχε ὡς ἔμβλημα τοὺς Διοσκούρους (τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύκη, διδύμους υἱοὺς τοῦ Διός, προστάτες τῶν θαλασσινῶν). 12 Καὶ ἀφοῦ φθάσαμε εἰς Συρακοῦσες, μείναμε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρες. 13 Ἀπ’ ἐκεῖ, ἀφοῦ περιπλεύσαμε (τὴ Σικελία), φθάσαμε στὸ Ῥήγιο. Καὶ μετὰ ἀπὸ μίαν ἡμέραν, ἀφοῦ ἔπνευσε νότος, ἦρθαμε τὴ δεύτερη ἡμέραν στοὺς Ποτιόλους. 14 Ἐκεῖ βρήκαμε ἀδελφούς καὶ μᾶς παρακάλεσαν νὰ μείνωμε γιὰ χάρι τους ἑπτὰ ἡμέρες. Ἔτσι κατόπιν φθάσαμε στὴ Ῥώμη. 15 Ἀπ’ ἐκεῖ δὲ οἱ ἀδελφοί, ὅταν ἄκουσαν γιὰ μᾶς, βγήκαν γιὰ νὰ μᾶς προῦπαντήσουν μέχρι τὸ Φόρο τοῦ Ἀππίου καὶ τῖς Τρεῖς Ταβέρνες. Καὶ ὅταν τοὺς εἶδε ὁ Παῦλος, εὐχαρίστησε τὸ Θεὸ καὶ πῆρε θάρσος.

Ὁ Παῦλος κρατεῖται σὲ ἰδιαίτερο οἶκημα τιμητικῶς καὶ κηρύττει «ἀκωλύτως»

16 Ὅταν δὲ φθάσαμε στὴ Ῥώμη, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωσε τοὺς κρατούμενους στὸ στρατοπεδάρχη. Ἀλλὰ τὸν Παῦλο ἐπετράπη νὰ μένη σὲ ἰδιαίτερο κατάλυμα (ὄχι μὲ τοὺς ἄλλους κρατούμενους στὸ στρατοπεδὸ) μαζί μὲ τὸ φρουρό του στρατιώτῃ.

17 Μετὰ δὲ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ὁ Παῦλος κάλεσε μαζί τοὺς προύχοντες τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ὅταν μαζεύτηκαν, τοὺς εἶπε: «Ἀδελφοί! Ἐγώ, χωρὶς νὰ κάνω τίποτε ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἢ στὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα, παραδόθηκα δεμένος ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὰ χέρια τῶν Ῥωμαίων. 18 Καὶ αὐτοί, ἀφοῦ μὲ ἀνέκριναν, ἤθελαν νὰ μὲ ἀπολύσουν, διότι καμμία αἰτία θανάτου δὲν ὑπῆρχε σὲ μένα. 19 Ἐπειδὴ ὅμως ἀντιδρούσαν

ἤναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορήσαι. **20** Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι. Ἐνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περίκειμαι.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν. **22** Ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἂ φρονεῖς. Περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστόν ἐστίν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἦκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν ἀπὸ πρῶτῃ ἕως ἐσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἔν, ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν **26** λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἶπον· Ἀκοῆ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε· **27** ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. **28** Γνωστόν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται. **29** Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἐμείνε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, **31** κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

οἱ Ἰουδαῖοι, ἀναγκάσθηκα νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα. Ὅχι διότι εἶχα νὰ κατηγορήσω γιὰ κάτι τὸ ἔθνος μου. **20** Γι' αὐτὸ λοιπὸν τὸ λόγο σᾶς προσκάλεσα νὰ σᾶς δῶ καὶ νὰ σᾶς μιλήσω. Γιὰ τὴν ἐλπίδα δὲ τοῦ Ἰσραὴλ (τῆ μεσσιακῆ ἐλπίδα) φορῶ αὐτὴ τὴν ἄλυσίδα».

21 Ἐκεῖνοι δὲ τοῦ εἶπαν· «Ἐμεῖς οὔτε γράμματα πῆραμε ἀπὸ τῆν Ἰουδαία γιὰ σένα, οὔτε κανέναν ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ἦλθε καὶ ἀνέφερε ἢ εἶπε κάτι κακὸ γιὰ σένα. **22** Ἀλλὰ ζητοῦμε ν' ἀκούσωμε ἀπὸ σένα τί φρονεῖς. Διότι γιὰ τὴ θρησκευτικὴ κίνησι, στὴν ὁποῖαν ἀνήκεις, εἶναι γνωστὸ σὲ μᾶς, ὅτι παντοῦ ὑπάρχει ἀντίδρασι».

23 Ἀφοῦ δὲ τοῦ ὤρισαν ἡμέρα, ἦλθαν σ' αὐτὸν στὸ κατάλυμά του περισσότεροι. Καὶ μιλοῦσε σ' αὐτοὺς διὰ μακρῶν, κηρύττοντας τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ διδάσκοντας αὐτοὺς γιὰ τὸν Ἰησοῦ (ὡς Μεσσία) ἀπὸ τὸ νόμο τοῦ Μωυσῆ καὶ τοὺς προφῆτες ἀπὸ τὸ πρῶτῃ ἕως τὸ βράδυ. **24** Καὶ ἄλλοι μὲν πίστευαν στὰ λεγόμενα, ἄλλοι δὲ ἀπιστοῦσαν.

25 Καὶ διαφωνώντας μεταξύ τους ἔφευγαν, ἀφοῦ ὁ Παῦλος εἶπε ἓνα λόγο· «Καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἡσαΐα πρὸς τοὺς πατέρες μας **26** αὐτὸ τὸ λόγο· Πήγαινε σ' αὐτὸ τὸ λαὸ καὶ νὰ εἰπῆς· Θὰ ἀκούσετε θὰ ἀκούσετε, ἀλλὰ δὲν θὰ καταλάβετε. Καὶ θὰ ἰδῆτε θὰ ἰδῆτε, ἀλλὰ δὲν θὰ ἰδῆτε. **27** Διότι σκοτίσθηκε ὁ νοῦς αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ κώφευσαν, καὶ ἔκλεισαν τὰ μάτια τους, γιὰ νὰ μὴν ἰδοῦν μὲ τὰ μάτια καὶ ἀκούσουν μὲ τὰ αὐτιά καὶ καταλάβουν μὲ τὸ νοῦ καὶ ἐπιστρέψουν, καὶ τοὺς συγχωρήσω. **28** Ἄς εἶναι λοιπὸν σὲ σᾶς γνωστό, ὅτι στοὺς ἐθνικοὺς ἐστάλη αὐτὴ ἡ σωτηρία, ποὺ παρέχει ὁ Θεός, αὐτοὶ καὶ θὰ ἀκούσουν». **29** Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτά, ἔφυγαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶχαν μεγάλη λογομαχία μεταξύ τους.

30 Ἐμείνε δὲ ὁ Παῦλος ὀλόκληρη διετία σὲ δικό του μισθωμένο οἶκημα. Καὶ δεχόταν ὅλους, ὅσοι τὸν ἐπισκέπτονταν. **31** Καὶ κήρυττε τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δίδασκε γιὰ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ μὲ ὅλο τὸ θάρρος, χωρὶς ἐμπόδιο.